

Obdrží:
dle rozdělovníku na konci rozhodnutí

ČÍSLO JEDNACÍ
Sp. zn.: OÚPSŘ 317/2017-rozh.
Č.j. KUKL 59061/2018

OPRÁVNĚNÁ ÚŘEDNÍ OSOBA/LINKA/E-MAIL
Bc. A. Medlíková/430/andrea.medlikova@kraj-lbc.cz

LIBEREC
3. července 2018

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Libereckého kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu, jako správní orgán věcně a místně příslušný podle ust. § 67 odst. 1 písm. a) zák. č. 129/2000 Sb., o krajích, v platném znění a ust. § 89 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen správní řád), na podkladě odvolání:

1. Lidmily Hlaváčkové, nar. 15.12.1955, bytem Vítězná 448, Tanvald – Šumburk, ze dne 11.10.2017 (doručené stavebnímu úřadu dne 12.10.2017),
2. Ing. Jana Palmeho, nar. 7.12.1965, bytem Poštovní 174, 468 41 Tanvald, ze dne 15.10.2017 (doručené stavebnímu úřadu dne 16.10.2017),
3. Spolku „Tanvald 21. Století z. s.“, IČ: 228 80 801, se sídlem Žďár 104, 468 41 Tanvald, ze dne 16.10.2017 (doručené stavebnímu úřadu dne 19.10.2017),
4. společného odvolání ze dne 16.10.2017 (doručené stavebnímu úřadu dne 19.10.2017)
 - a) Dany Ferynové, nar. 12.4.1974
 - b) Jiřího Feryny, nar. 9.9.1953, oba bytem Žďár 104, 468 41 Tanvald,
5. Martina Vávry, nar. 12.11.1950, bytem Vítězná 622, 468 41 Tanvald, ze dne 19.10.2017 (doručené stavebnímu úřadu dne 19.10.2017),
6. společného odvolání ze dne 18.10.2017 (doručené stavebnímu úřadu dne 20.10.2017)
 - a) Martina Hlaváčka, nar. 2.9.1976, bytem Vítězná 448, 468 41 Tanvald,
 - b) Věry Anderové, nar. 24.8.1951, bytem Na Balkáně 557, 468 41 Tanvald,
 - c) Jiřího Dyntery, nar. 23.3.1956, bytem Krkonošská 385, 468 41 Tanvald,
 - d) Lidmily Hlaváčkové, nar. 15.12.1955, bytem Vítězná 448, 468 41 Tanvald,
 - e) Zdeňka Petržilky, nar. 8.5.1944, bytem U Lesíka 563, 468 41 Tanvald,
 - f) Jany Friedlové, nar. 4.10.1974, bytem Radniční 547, 468 41 Tanvald,
 - g) Jindry Kotrbové, nar. 29.11.1952, bytem Raisova 393, 468 41 Tanvald,
 - h) Jiřího Koňáka, nar. 30.12.1949, bytem Na Balkáně 564, 468 41 Tanvald
 - ch) Heleny Koňákové, nar. 15.3.1951, bytem Na Balkáně 564, 468 41 Tanvald,
 - i) Jiřího Josífka, nar. 9.5.1947, bytem Palackého 550, 468 41 Tanvald,
 - j) Ivany Mistrové, nar. 3.11.1965, bytem Smetanova 568, 468 41 Tanvald,
 - k) Jitky Preislerové, nar. 28.2.1975, Na Balkáně 434, 468 41 Tanvald,
 - l) Jaroslava Strnada, nar. 2.8.1954, bytem Vančurova 277, 468 41 Tanvald,
 - m) Jaroslava Mikše, nar. 23.9.1955, bytem Protifašistických bojovníků 234, 468 41 Tanvald,
 - n) Věry Mikšové, nar. 6.5.1958, bytem Protifašistických bojovníků 234, 468 41 Tanvald,
7. Mgr. Jarmily Vorlíčkové, nar. 6.2.1953, bytem Višňová 10/348, 140 00 Praha 4, ze dne 19.10.2017 (doručené stavebnímu úřadu dne 23.10.2017),
8. Města Tanvald, IČ: 00262587, Palackého 359, 468 41 Tanvald, zastoupeného JUDr. Helenou Jantačovou, Vysokoškolská 522/5, 165 00 Praha 6 – Suchbátka, ze dne 3.11.2017 (doručené stavebnímu úřadu dne 7.11.2017)

přezkoumal rozhodnutí Městského úřadu Tanvald, odboru stavební úřad a životní prostředí, sp. zn. MěÚT/21785/2014/SÚ a ŽP č.j.: MěÚT/16914/2017/SÚ a ŽP ze dne 5.10.2017, kterým bylo dle ust. § 79 odst. 1 a § 92 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, vydáno rozhodnutí o umístění stavby „Hloubkové vrty pro využití geotermální energie Tanvald - geotermální teplárna s elektrárnou“ na pozemcích parc. č. 110/7, 110/11, 2009, 110/12, 110/2, st. p. č. 987, st. p. č. 69/2 a st. p. č. 915/1, vše v k.ú. Tanvald, v obci Tanvald, a **rozhodl takto:**

I.

Podle ust. § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu se rozhodnutí Městského úřadu Tanvald, odboru stavební úřad a životní prostředí, sp. zn. MěÚT/21785/2014/SÚ a ŽP č.j.: MěÚT/16914/2017/SÚ a ŽP ze dne 5.10.2017, kterým bylo dle ust. § 79 odst. 1 a § 92 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, na podkladě žádosti společnosti ENTERGEO, SE, IČ: 24217387, Podnikatelská 267, 190 11 Praha 9 – Běchovice, ze dne 9.12.2014 (stavebnímu úřadu doručena dne 15.12.2014), zastoupené společností CHEMTEC engineering spol. s r.o., IČ: 62740296, se sídlem Alešova 147/10, Ústí nad Labem, vydáno rozhodnutí o umístění stavby „Hloubkové vrtý pro využití geotermální energie Tanvald - geotermální teplárna s elektrárnou“ na pozemcích parc. č. 110/7, 110/11, 2009, 110/12, 110/2, st. p. č. 987, st. p. č. 69/2 a st. p. č. 915/1, vše v k.ú. Tanvald, v obci Tanvald,

se ruší

**a věc se vrací Městskému úřadu Tanvald, odboru stavební úřad a životní prostředí,
k novému projednání.**

II.

Podle ust. § 92 odst. 1 správního řádu společné odvolání

- a) Aleše Strýčka, nar. 20.2.1968, bytem Raisova 611, 468 41 Tanvald
 - b) Jiřího Buchara, nar. 31.3.1962, bytem Žďár 185, 468 41 Tanvald,
 - c) Oty Andera, nar. 3.9.1948, bytem Na Balkáně 557, 468 41 Tanvald,
 - d) Martina Vávry, nar. 12.11.1950, bytem Vítězná 622, 468 41 Tanvald,
 - e) Mileny Vávrové, nar. 18.7.1953, bytem Vítězná 622, 468 41 Tanvald,
 - f) Evy Strýčkové, nar. 7.6.1968, bytem Raisova 611, 468 41 Tanvald a
 - g) Ing. Jana Pelmeho, nar. 7.12.1965, bytem Poštovní 174, 468 41 Tanvald,
- ze dne 31.12.2017 (doručené stavebnímu úřadu dne 4.1.2018),

se jako opožděné zamítá.

Odůvodnění:

Rozhodnutím Městského úřadu Tanvald, odboru stavební úřad a životní prostředí (dále jen stavební úřad), sp. zn. MěÚT/21785/2014/SÚ a ŽP č.j.: MěÚT/16914/2017/SÚ a ŽP ze dne 5.10.2017, bylo dle ust. § 79 odst. 1 a § 92 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen stavební zákon), vydáno na podkladě žádosti společnosti ENTERGEO, SE, IČ: 24217387, Podnikatelská 267, 190 11 Praha 9 – Běchovice, ze dne 9.12.2014 (stavebnímu úřadu doručena dne 15.12.2014), zastoupené společností CHEMTEC engineering spol. s r.o., IČ: 62740296, se sídlem Alešova 147/10, Ústí nad Labem (dále jen žadatel), rozhodnutí o umístění stavby „Hloubkové vrtý pro využití geotermální energie Tanvald - geotermální teplárna s elektrárnou“ (dále jen stavba) na pozemcích parc. č. 110/7, 110/11, 2009, 110/12, 110/2, st. p. č. 987, st. p. č. 69/2 a st. p. č. 915/1, vše v k.ú. Tanvald, v obci Tanvald (dále jen parcelní čísla pozemků bez uvedení katastrálního území, protože se vždy jedná o k.ú. Tanvald).

Proti tomuto rozhodnutí bylo podáno těchto 9 odvolání:

1. **Odvolání Lidmily Hlaváčkové, nar. 15.12.1955, bytem Vítězná 448, Tanvald – Šumburk, ze dne 11.10.2017 (doručené stavebnímu úřadu dne 12.10.2017). Odvolatelka ve svém odvolání uvádí (citujeme):**
„Již několik let zde žije čáp bílý, který je ze zákona chráněný. Dle vyhlášky č.395/1992Sb. je

v ČR zvláště chráněn jako ohrožený druh. Je jedním z druhů, na které se vztahuje „Dohoda o ochraně africko-euroasijských stěhovavých vodních ptáků“ (AEWA). Čáp se pohybuje v okolí řeky Kamenice, nad i pod soutokem s řekou Děsná. Odtud létá nad Šumburskou strání ke hrázi v Hertě na Šumburském potoce. Teritorium, kde čáp loví, je poměrně rozsáhlé a zasahuje do oblasti, kde je plánováno umístění stavby Hloubkové vrty k využití geotermální energie. Z výše uvedených důvodů žádám o uznání námitky související s ochranou životního prostředí a o změnu napadeného rozhodnutí.“ (konec citace odvolání číslo 1)

2. Odvolání Ing. Jana Pelmeho, nar. 7.12.1965, bytem Poštovní 174, 468 41 Tanvald, ze dne 15.10.2017 (doručené stavebnímu úřadu dne 16.10.2017). Odvolatel ve svém odvolání uvádí (citujeme):

„Jako účastník územního řízení, spoluvlastník stpč. 95/1 s budovou č.p. 174 Tanvald, se odvolávám proti výroku územního rozhodnutí, kterým bylo vydáno rozhodnutí o umístění stavby „Hloubkové vrty pro využití geotermální energie Tanvald - geotermální teplárna s elektrárnou“ na ppč. 110/7 (ostatní plocha - manipulační plocha), ppč. 110/11 (ostatní plocha - manipulační plocha), ppč. 2009 (ostatní plocha - manipulační plocha), ppč. 110/12 (ostatní plocha - manipulační plocha), ppč. 110/2 (ostatní plocha - manipulační plocha), stpč. 987 (zastavěná plocha a nádvoří), stpč. 69/2 (zastavěná plocha a nádvoří) a stpč. 915/1 (zastavěná plocha a nádvoří), vše k.ú. Tanvald, v obci Tanvald.

Žádám Krajský úřad Libereckého kraje, aby v souladu s § 90, odst. 1 písmeno b) zákona 500/2004 Sb., Správní řád, napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k novému projednání.

Odůvodnění, bod 1:

Předmětný záměr nelze z hlediska funkčnosti a samostatného provozu posuzovat odděleně (tj. oddělit nadzemní část celé stavby, která byla předmětem žádosti o vydání rozhodnutí o umístění stavby, od podzemní části - vrtů a podzemního výměníku, neboť tato část stavby má zásadní vliv na širší území).

Posouzení záměru z hledisek územního plánování, jeho úkolů a cílů a dalších skutečností uvedených v ust. § 90 stavebního zákona je v kompetenci stavebního úřadu při posouzení uvedeného záměru jako celku, kdy technologie na povrchu nemůže fungovat bez technologie pod povrchem a je nutné je posuzovat jako celek.

Odůvodnění, bod 1, vychází z rozhodnutí odvolacího orgánu, jímž je Krajský úřad Libereckého kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu, jehož právními názory vyslovenými v rozhodnutí o odvolání je stavební úřad v Tanvaldu vázán. V Rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu ze dne 12.2.2016, spisová značka OÚPSŘ 357/2015-330-rozh. je na str. 4 uvedeno, cituji: „V první řadě se odvolací orgán musel vypořádat s otázkou, zda je možné přisvědčit názoru stavebního úřadu, že ačkoliv jsou části stavby (podzemní vrty a nadzemní část záměru) posuzovány dvěma správními orgány, předmětný záměr nelze z hlediska funkčnosti a samostatného provozu posuzovat odděleně (tj. oddělit nadzemní část celé stavby, která byla předmětem žádosti o vydání rozhodnutí o umístění stavby, od podzemní části - vrtů a podzemního výměníku, neboť tato část stavby má zásadní vliv na širší území).“ a dále na str. 4 a 5 je uvedeno, cituji:

„Stavební záměr je však (i když jedna jeho část nevyžaduje vydání územního rozhodnutí) nutné hodnotit jako celek, a to s přihlédnutím ke všem dopadům do území, a to ze všech hledisek ust. § 90 stavebního zákona, zejména je nutné jako celek hodnotit jeho soulad s územním plánem u s cíli u úkoly územního plánování, tak i soulad s určitými požadavky na využití území, atd.

K uvedenému argumentu přispívá i skutečnost, že v ustanovení zákona 61/1988 Sb. o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě (dále jen zákon o hornické činnosti), konkrétně v ust. §17, 18 a 18a. která se vztahují křížení o povolení hornické činnosti, není žádným způsobem stanoveno, jaké aspekty při povolení této činnosti jsou správním orgánem zkoumány. Jednoduchou logikou pak lze vyvodit, že posouzení záměru z hledisek územního plánování, jeho úkolů a cílů a dalších skutečností uvedených v ust § 90 stavebního zákona je

v kompetenci stavebního úřadu při posouzení uvedeného záměru jako celku, kdy technologie na povrchu nemůže fungovat bez technologie pod povrchem a je nutné je posuzovat jako celek."

Až dosud bylo územní řízení vedeno stavebním úřadem odděleně, a to pouze k nadzemní části celé stavby, **nebo zmatečně**, a to k nadzemní části stavby s odkazy na EIA k podzemní části záměru z června 2013 pod kódem záměru OV5051 „**Hloubkové vrty pro využití geotermální energie Tanvald 1**“. Poslední tendence stavebního úřadu posuzovat záměr odděleně a uvádět účastníky řízení v omyl lze vysledovat i v samotném Oznámení o pokračování územního řízení ze dne 18.7.2017, kde na str. 3 se píše, cituji; „**Předmětem územního řízení nejsou vlastní hlubinné vrty včetně podzemního výměníku**".

Zmatečné posuzování lze vysledovat i v napadeném rozhodnutí Městského úřadu v Tanvaldu, odboru stavební úřad a životní prostředí, Sp. zn. MěÚT/21785/2014/SÚ a ŽP, Č.j.: MěÚT/16914/2017/SÚ, kde se na straně 51 uvádí, cituji; „**Stavební záměr, i když jedna jeho část nevyžaduje vydání územního rozhodnutí a proto ani nemohla být předmětem žádosti o vydání územního rozhodnutí (podzemní část — vrty a výměník), je nutné hodnotit jako celek, a to s přihlédnutím ke všem dopadům do území a ze všech hledisek ustanovení § 90 stavebního zákona. Není možné oddělit od sebe dvě části stavby, které spolu bezprostředně souvisí a kdy především v územním řízení je nutné zkoumat vlivy stavby jako celku na okolí, kdy k tomu je zmocněn obecný stavební úřad v ustanovení § 90 stavebního zákona. Stavbu je nutno z hlediska územního plánování vnímat jako celek a stavební úřad v provedeném územním řízení tuto stavbu jako celek z hlediska posouzení záměru podle ustanovení § 90 stavebního zákona také zkoumal. Proto stavební úřad zamítl i tuto námitku**“ Přičemž na str. 18 napadeného rozhodnutí stavební úřad uvádí, cituji; „**Z dokumentace pro vydání územního rozhodnutí je zřejmé, že předmětný záměr - tedy pouze nadzemní část celého záměru - ve fázi provozu nebude produkovat negativní škodlivé vlivy, které by nad přípustnou mez překračovaly hranice areálu vymezeného v územním plánu.**

Odůvodnění, bod 2:

Nesouhlasím s odůvodněním zamítnutí mé námitky: „**Podklady pro rozhodnutí v územním řízení nejsou kompletní! Chybí zcela zásadní dokument pro posouzení záměru z hledisek územního plánování, jeho úkolů a cílů a dalších skutečností uvedených v ust § 90 stavebního zákona, kterým je stanovení chráněného území (CHÚ) pro zvláštní zásahy do zemské kůry (ZZZK) v souladu s ustanovením § 34 odst. 2 a § 17 horního zákona, přičemž podzemní části, vrty a podzemní výměník jako nedílné součásti celé stavby, by měly být umístěny přibližně ve středu CHÚ a mají zásadní vliv na podstatně širší území s rozdílným způsobem využití dle územního plánu Tanvaldu, než je uvedeno v záměru (areál bývalé textilní továrny Seba T).**“ Dopad na širší území lze dovozovat z rozměrových a technických údajů o podzemních částech v dokumentaci EIA z června 2013 pod kódem záměru OV5051 „**Hloubkové vrty pro využití geotermální energie Tanvald I**“ (<https://portal.cenia.cz/eiasea/detail/EIA OV5051>) v části B. L 2. Kapacita (rozsah) záměru a v části B. I. 3. Umístění záměru a hlavně z rozhodnutí Ministerstva životního prostředí o zastavení řízení k návrhu na stanovení chráněného území pro zvláštní zásah do zemské kůry pro téměř identický záměr organizace ENTERGEO,SE „**Hloubkové vrty pro využití geotermální energie Benešov u Semil - Pod Mošnou**“ v částech Rozsah, Tvar a hloubka ZZZK, Plošný obsah a Zdůvodnění navrhovaných hranic (viz příloha I).

Požadavek na stanovení CHÚ je zcela v souladu s požadavkem Obvodního báňského úřadu pro území krajů Libereckého a Vysočina, kdy upozorňuje na stránkách Informačního systému EIA v dokumentaci z června 2013 pod kódem záměru OV5051 „**Hloubkové vrty pro využití geotermální energie Tanvald I**“ (<https://portal.cenia.cz/eiasea/detail/EI A OV5051>) lze dohledat na str. 22 požadavek Obvodního báňského úřadu pro území krajů Libereckého a Vysočina, č. j. SBS 33433/2012 ze dne 26. 9. 2012, cituji:

„Obvodní báňský úřad pro území krajů Libereckého a Vysočina upozorňuje, že podmínkou

pro zahájení správního řízení o povolení zvláštních zásahů do zemské kůry je stanovení chráněného území pro zvláštní zásahy do zemské kůry **v souladu s ustanovením § 34 odst. 2 a § 16 horního zákona.**"

Podáním návrhu na stanovení CHÚ na MZP, následným stanovením hranic CHÚ (příčemž umístění stavby vč. ústí hlubinných vrtů je známo, jak je zřejmé z dokumentace pro toto územní řízení) a definováním ochranných opatření a omezení uvnitř CHÚ, bude mít **stavební úřad** možnost posoudit dopady na širší území v tomto územním řízení. Pokud tento návrh nepodá ENTERGEO, SE nebo báňská správa, **může tak učinit v souladu s ustanovením § 17 odst. 2 horního zákona jiný orgán státní správy, tedy i stavební úřad v Tanvaldu.**

Stavební úřad své zamítnutí odůvodnil takto, cituji:

„V souladu se zákonem č. 62/1988 Sb., o geologických pracích a o Českém geologickém úřadu, v platném znění, (§ 4, § 4a), stanoví Ministerstvo životního prostředí pro zvláštní zásahy do zemské kůry (mezi které patří i průmyslové využívání tepelné energie zemské kůry) průzkumné území pro ložiskový průzkum. Na základě výsledků tohoto průzkumu stanoví Ministerstvo životního prostředí chráněné území pro zvláštní zásahy do zemské kůry podle zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), v platném znění (§ 34 odst. 2 a § 16). Ani v těchto případech stavební úřad nemůže podmínit vydání územního rozhodnutí předcházejícími rozhodnutími Ministerstva životního prostředí, neboť tato povinnost není stanovena ve stavebním zákonu ani ve výše uvedených zákonech. Z tohoto důvodu stavební úřad tuto námitku zamítl."

Ve svém odůvodnění se stavební úřad odmítl zabývat dopady záměru jako celku do širšího okolí a zcela se opomněl vypořádat s **§ 17 odst. 2 horního zákona, kde se píše:**

„§ 17 Stanovení chráněného ložiskového území

(1) Chráněné ložiskové území stanoví ministerstvo životního prostředí po projednání s orgánem kraje v přenesené působnosti České republiky rozhodnutím vydaným v součinnosti s Ministerstvem průmyslu a obchodu České republiky, obvodním báňským úřadem **a po dohodě s orgánem územního plánování a stavebním úřadem.**

(2) Řízení o stanovení chráněného ložiskového území se zahájí na návrh organizace **nebo z podnětu orgánu státní správy.** Návrh se doloží osvědčením o výhradním ložisku a návrhem hranic chráněného ložiskového území."

To je zcela v rozporu s názorem uvedeným v Rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu ze dne 12.2.2016, spisová značka OÚPSŘ 357/2015-330-rozh, viz citace výše v Odůvodnění, bod 1.

V případě stanovení CHÚ dojde k omezení užívání ploch s rozdílným způsobem využití stanovených územními plány Tanvaldu, na podstatně širším území než je území předmětného záměru. CHTT by se mohlo dotknout i územních plánů okolních obcí Velké Hamry, Smržovka popř. Desná. Tím dojde k porušení hlavní podmínky stanovené pro plochu v předmětném území „Výroba a skladování - lehký průmysl - VL" v platném Územním plánu Tanvaldu, neboť lze oprávněně předpokládat, že chráněné území překročí hranice areálu vymezeného pro plánovaný záměr a zároveň v územním plánu označeného jako VL. Tím záměr zasáhne negativně do okolních ploch s jiným způsobem využití než VL, přičemž v tuto chvíli není stanoven výčet zakázaných činností v chráněném území a tak není možno přesně definovat dodatečná omezení v okolních plochách, která bude nutno nově zpracovat do územního plánu obce. Z tohoto pohledu záměr není jednoznačně v souladu s Územním plánem Tanvaldu.

V případě stanovení CHÚ by mohlo dojít k omezení vlastnických práv vlastníků pozemků v CHÚ, a tím k porušení Ústavy a Listiny základních práv a svobod, Článek 11:

(1) „Každý má právo vlastnit majetek. Vlastnické právo všech vlastníků má stejný zákonný obsah a ochranu." To by bylo zcela jistě v rozporu s veřejným zájmem.

Odůvodnění, bod 3:

Nesouhlasím s odůvodněním zamítnutí mé námitky: „Geotermální teplárna s elektrárnou bude pracovat pouze v ostrovním provozu. Ostrovní provoz" zařízení je naddimenzovaný z hlediska

elektrického výkonu (5,5 MWe) i tepelného výkonu (15 MWt) a tím zbytečně zatíží širší území odpadním teplem.

Protože přehřáté páry přiváděné z podzemního výměníku budou mít stabilní teplotu (předpokládá se okolo 150°C) lze předpokládat, že vyrobenému elektrickému výkonu bude odpovídat úměrně i tepelný výkon.

Na stránkách informačního systému EIA v dokumentaci z června 2013 pod kódem záměru OV5051 „Hloubkové vrtly pro využití geotermální energie Tanvald I (<https://portal.cenia.cz/eiasea/detail/EIA OV5051>) lze na str. 40 dohledat, cituji:

„Povrchový výměník tepla bude umístěn ve strojovně geotermální elektrárny. Energie přehřáté vody čerpané z vrtů získaná geotermálním ohřevem se bude předávat do okruhu turbogenerátoru, ve kterém bude pracovním médiem místo vody silikonový olej. Za turbogenerátorem bude další tepelný výměník, kde se bude zbytkové teplo předávat do horkovodního okruhu. **Zbytkové teplo bude využíváno v maximální možné míře (předehřevy výměníku). Je však nutno počítat s tím, že se nepodaří využít celou tepelnou kapacitu výměníku, takže zbývající teplo bude odváděno do chladicího okruhu. Toto zbytkové teplo bude mařeno v chladičích.** Schéma geotermální elektrárny je uvedeno ve výkrese č. 2 přílohy číslo 8 Výkresová dokumentace.“

Jak tedy předkladatel záměru sám uvádí, zbytkové teplo bude mařeno v chladičích. Chladiče jsou vzduchové, tedy chlazený okolním vzduchem, který se zde bude o několik stupňů °C ohřívat a tím nadměrně zatěžovat širší území odpadním teplem. A to tím více, čím bude růst elektrický výkon pro vlastní spotřebu elektrárny a předpokládané budoucí komerční využití v rámci „ostrovního provozu bývalého areálu Seby T“ a proti tomu nebude kam odvádět odpadní teplo mimo tento areál. **Veškeré teplo vyrobené geotermální teplárnou s elektrárnou (až 15 MWt !!!) tedy bude zatěžovat poměrně malé území a to přímo ohřevem ve vzduchových chladičích nebo nepřímo prostřednictvím tepelných úniků z vytápěných budov v areálu.** A to zde není započítána značná část vyrobené elektrické energie, která se konáním práce přemění také v teplo.

Využití veškeré energie na malém území potvrzuje i předkladatel, když uvádí v Doplnění dle požadavku č.j. MěÚT/05479/2017/SU a ŽP a žádosti o vydání aktualizovaného stanoviska k č.j. MěÚT/19491/2014 ze dne 23.6.2017 v odstavci 1. Specifikace pojmu komerční využití, cituji:

„Doposud posuzovaná dokumentace v odstavci B.2.1. uvádí: Vlastní spotřeba elektrárny se předpokládá 1MW. Zbývající kapacita bude sloužit ke komerčnímu využití. **Získaná energie a teplo nebudou vyvedeny do veřejných sítí, budou odebírány z rozvaděče a z tepelného výměníku, jež jsou součástí předpokládaného záměru.**“

Sám předkladatel záměru původně předpokládal, že tak obrovský tepelný výkon geotermální elektrárny bude využíván i pro širší okolí než je areál pro ostrovní provoz. To lze ověřit na stránkách Informačního systému EIA v dokumentaci z června 2013 pod kódem záměru OV5051 „Hloubkové vrtly pro využití geotermální energie Tanvald I (<https://portal.cenia.cz/eiasea/detail/EIA OV5051>) na str. 34 dohledat, cituji: „Rozvojové lokality pro výstavbu bytových a občanských staveb jsou situovány v dosahu stávající, resp. navrhované sítě teplovodů. Lze proto předpokládat, že dodávky teplé vody z geotermálních vrtů mohou být využity pro vytápění města Tanvald, příp. i města Smržovka. V tomto případě by musel být realizován nový teplovod.“

Stavební úřad své zamítnutí odůvodnil takto, cituji část odůvodnění:

„V průvodní a souhrnné technické zprávě v dokumentaci pro vydání územního rozhodnutí je uvedeno, že geotermální elektrárna bude pracovat v ostrovním provozu a nebude vyvádět svůj výkon do veřejné sítě. Vyrobená el. energie bude zajišťovat vlastní spotřebu elektrárny, případně spotřebu přilehlého průmyslového areálu. Totéž se týká i vyrobeného tepla. Na otázku stavebního úřadu položenou žadateli v průběhu územního řízení, kam bude odveden přebytek elektrické energie, když přilehlý průmyslový areál je již dlouhou dobu opuštěný a bez využití a proto nebude v tomto areálu pro přebytek el. energie využití, žadatel stavebnímu

úřadu sdělil (viz dokladová složka - doklad pod pořadovým číslem 29), že výroba je plynule regulovatelná od nuly po maximum a lze ji tak přizpůsobit potřebě momentálního odběru. Státní energetická inspekce jako dotčený orgán podle § 94 odst. 3 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), v platném znění, a podle § 13 odst. 2 zákona č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, v platném znění, vydala dne 4.11.2013 pod č.j. 1581/13/51.100/Vo a dne 17.8.2015 pod č.j. 955/15/51.101/Hr závazná stanoviska k předmětnému záměru. Závazné stanovisko ze dne 17.8.2015, č.j. 955/15/51.101/Hr bylo vydáno k dokumentaci pro vydání územního rozhodnutí (tedy i k „ostrovnímu provozu“). Státní energetická inspekce s umístěním navrhované stavby souhlasí a konstatuje, že umístění navrhované stavby není v rozporu se zájmy, které tento dotčený orgán chrání. Zároveň v závazném stanovisku ze dne 17.8.2015, č.j. 955/15/51.101/Hr Státní energetická inspekce stanovila podmínky vyplývající z uvedených zákonů, a to:

- další stupeň projektové dokumentace musí splňovat veškeré podmínky stanovené zákonem č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, v platném znění a prováděcími právními předpisy, zejména pak musí obsahovat průkaz energetické náročnosti budovy dle § 7a odst. 1 písm. a) zákona 406/2000 Sb., o hospodaření energií, v platném znění, resp. prováděcí vyhlášky č. 78/2013 Sb., o energetické náročnosti budov, který prokáže splnění požadavků na energetickou náročnost navrhované budovy na nákladově optimální úrovni.

- další stupeň projektové dokumentace musí obsahovat energetický posudek dle § 9a odst. 1 zákona č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, v platném znění, resp. prováděcí vyhlášky č. 480/2012 Sb., o energetickém auditu a energetickém posudku.

Vzhledem k uvedeným skutečnostem stavební úřad tuto námitku zamítl."

Stavební úřad se ve svém odůvodnění zamítnutí námítky spokojil s vyjádřením žadatele o **plynule regulovatelné výrobě elektrické energie** dle momentální potřeby vlastní elektrárny a popř. přilehlého areálu v ostrovním provozu.

A totéž stavební úřad aplikoval na výrobu tepla. Přičemž vychází z toho, že výroba obou energií je na sobě nezávislá a tedy samostatně regulovatelná. Je tu zcela ignorován technologický fakt, že při výrobě elektrické energie vzniká i úměrné množství tepelné energie a že elektrickou energii nelze vyrobit bez tepelné. To naznačuje i samotný název záměru – **geotermální teplárna s elektrárnou.**

Pokud teplárna s elektrárnou a přilehlý areál v **ostrovním provozu** budou potřebovat nepoměrně více elektrického výkonu než tepelného (limitně 100% elektrického výkonu a 0% tepelného výkonu), **bude vyrobené a nespotřebované teplo (limitně až 100%) mařeno v chladičích. Významně se tak zatíží širší území odpadním teplem.**

Zbývající část odůvodnění zamítnutí se zabývá zákonem 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve vztahu k budovám geotermální teplárny s elektrárnou, což je irelevantní vzhledem k podstatě námítky a vzhledem k tomu, že se stejně nejedná o celý „budoucí“ komplex budov areálu v ostrovním provozu.

‘Závěr: Na základě výše uvedeného jsem přesvědčen, že stavební úřad neučinil veškeré kroky, aby záměr posoudil jako celek, tj. nadzemní i podzemní část záměru, a nezajistil si veškerou dokumentaci, zejména stanovení chráněného území, aby mohl posoudit dopady záměru do území v širších souvislostech.“

(konec citace odvolání č. 2)

K tomuto odvolání odvolatel pan Ing. Jan Pelme přiložil Usnesení Ministerstva životního prostředí ze dne 11.2.2013 o zastavení řízení o stanovení chráněného území pro zvláštní zásah do zemské kůry pro podzemní tepelný výměník - hloubkové vrty pro využití geotermální energie Benešov u Semil – Pod Mošnou a dále přiložil své námitky podané stavebnímu úřadu v průběhu územního řízení.

3. Odvolání Spolku „Tanvald 21. Století z. s.“, IČ: 228 80 801, se sídlem Žďár 104, 468 41 Tanvald, ze dne 16.10.2017 (doručené stavebnímu úřadu dne 19.10.2017). Toto odvolání bylo doplněno písemností ze dne 7.12.2018, dále ze dne 2.1.2018 a nakonec ze dne 8.2.2018 Odvolatel ve svém odvolání (vč. jeho doplnění) uvádí (citujeme):

„Účastník řízení tímto odvoláním napadá Územní rozhodnutí čj. MěÚT/16914/2017/SÚ a ŽP sp. zn. MěÚT/21785/2014/SÚ a ŽP vydané dne 5.10. 2017 MÚ Tanvald odborem stavební úřad a životní prostředí v celém jeho rozsahu. Odvoláním napadené územní rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s platnou legislativou. Již v této fázi lze konstatovat, že ze strany MÚ Tanvald - odbor stavební úřad a životní prostředí došlo k porušení zákona ve smyslu nesprávného určení okruhu účastníků řízení ve smyslu § 506 zák. 89/2012 Sb., což ve svém důsledku znamená upření ústavních práv, zejména čl. 11 a čl. 36 Listiny základních práv a svobod opomenutým účastníkům územního řízení. Ustanovení odst. 1 § 506 zák. 89/2012 Sb. hovoří, že „součástí pozemku je prostor nad povrchem i pod povrchem, stavby zřízené na pozemku a jiná zařízení (dále jen „stavba“) s výjimkou staveb dočasných, včetně toho, co je zapsáno v pozemku nebo upevněno ve zdech.“ z popisu stavebního záměru vyplývá, že účelem stavby je pomocí tří hlubinných vrtů z hloubky do 5km dostat na povrch pomocí vtláčené vody jako teplonosného média geotermální teplo k jeho dalšímu využití s tím, že geotermální teplárna s elektrárnou bude pracovat v ostrovním provozu a nebude vyvádět svůj výkon do veřejné sítě. Za účelem získání potřebného geotermálního tepla má být pomocí vtláčené studené vody, případně odstřelem v hloubce 5 km vybudován tepelný výměník o půdorysu 2,6 km x 2 km, přičemž výška takového elipsoidu a jeho směřování není známo. Co ale je nepochybně známo, že jak vrty, tak i uvedený tepelný výměník přesáhne hranice vymezených stavebních pozemků a záměrem budou zasaženy pozemky o rozloze minimálně o průměru 2.6 km. Realizací uvedeného záměru by tak zcela nepochybně došlo k zásahu do majetkových práv vlastníků pozemků v rozloze o průměru 2,6 km, což nejen přesahuje hranice pozemků záměru, ale i hranice města Tanvaldu a zásah do majetkových práv vlastníků pozemků dopadá tedy i do sousedních obcí. Není nám známo, že by žadatel s dotčenými vlastníky pozemků jednal, nebo dokonce uzavřel s vlastníky pozemků smlouvu o právu stavby. Nic takového není nakonec ani zřejmé z doložených dokladů, resp. k žádosti nebyla doložena ani smlouva o právu stavby s vlastníky pozemků KREDIT CENTRUM s. r. o., či Giverny a.s.. Součástí dokladů je pouze smlouva o právu provést stavbu, nikoli ji vlastnit ve smyslu práva stavby. V souvislosti s právem stavby je také nutno vzít v patrnost, že zřízením práva stavby vzniká, není-li ujednáno jinak, také předkupní právo k pozemku, na němž je stavba, a naopak vlastníkovu pozemku vzniká předkupní právo k právu stavby. Po dobu trvání práva stavby je tak vlastník pozemku pro případ, že se rozhodne pozemek prodat, povinen nabídnout pozemek ke koupi přednostně stavebníkovi a naopak. Pro úplnost uvádíme, že právo stavby vznikne zápisem do katastru nemovitosti. Stavebník se sice může práva stavby zříci, ale pokud osoba, která má k právu stavby zřízeno zajištění například v podobě zástavního práva, nedá souhlas s výmazem práva stavby z katastru nemovitostí, potrvá zajištění zřízené k právu stavby po dobu, na kterou bylo právo stavby zřízeno. Jsme přesvědčeni, že stavební úřad tím, že řádně neurčil okruh účastníků řízení, respektive nepožadoval od žadatele plnění dle § 8 odst. 1 písm. c) vyhl. 503/2006, založil vadu řízení spočívající v nerespektování ochrany majetku zaručenému čl. 11 odst. 1 a 3 Listiny základních práv a svobod.

Stavební úřad MÚ Tanvald - odbor stavební úřad a životní prostředí nijak nereagoval na opakovanou námitku, že žadatel neplní a to i opakovaně stavebním úřadem uloženou mu povinnost dle § 8 vyhlášky 503/2006 ve smyslu odst. 1 a 2, ve spojení s odst. 3, kde se žadateli výslovně ukládá, že informace podle odst. 1 a 2 musí být vyhotovena tak, aby byla zajištěna mj. její čitelnost. Umístění informace o záměru v území ve výšce 48 cm nad zemí nelze považovat za zajištění její čitelnosti, stejně tak nelze považovat za splnění povinností dle odst. 1 a 2 zveřejnění na formátu pouze A3. Není možné, aby informace dle odst. 1 a 2 o tak velkém záměru bylo možno vtěsnat na formát A3 a zajistit její čitelnost.

Za další závažnou vadu řízení pokládáme „ Poučení účastníků“ napadeného rozhodnutí. Správní orgán poučuje účastníky, že cit. „ Proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat do 15 dnů ode dne jeho **oznámení....**“. Jsme přesvědčeni, že odvolávat se lze pouze proti rozhodnutí doručenému. **Ustanovení § 25 odst. 2 zák. 500/2004 stanoví:** „Doručení veřejnou vyhláškou se provede tak, že se písemnost, popřípadě oznámení o možnosti převzít písemnost, vyvěsí na úřední desce správního orgánu, který písemnost doručuje; na písemnosti se vyznačí den vyvěšení. Písemnost nebo oznámení se zveřejní též způsobem umožňujícím dálkový přístup. **Patnáctým dnem po vyvěšení se písemnost považuje za doručenou, byla-li v této lhůtě splněna i povinnost podle věty druhé.**“ Pokud tedy správní orgán ve svém poučení zaměnil doručení za oznámení, upřel tak účastníkům právo na spravedlivé a nestranné řízení, neboť pouhé oznámení na úřední desce nelze považovat za doručení. Pro žadatele, kterému je doručováno, nikoli oznamováno, logicky neběží žádná lhůta k odvolání, neboť i žadatel má poučení, že se může odvolat do 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. Skutečnost, že správní orgán nesplnil zákonem mu uloženou povinnost, když na písemnosti nevyznačil den vyvěšení a to i přesto, že na písemnosti je předtištěno „Vyvěšeno dne“, je vadou, pro kterou nezačala ještě ani běžet patnáctidenní lhůta, po které se písemnost považuje za doručenou a začíná běžet patnáctidenní lhůta pro odvolání.

Ze shora uvedených vad správního řízení navrhuje, aby Krajský úřad Libereckého kraje, jako orgán odvolací, odvoláním napadené Územní rozhodnutí vydané MS Tanvald - odbor stavební úřad a životní prostředí čj. MěÚT/16914/2017/SÚ a ŽP sp. zn. MěÚT/21785/2014/SÚ a ŽP dne 5. 10. 2017 zrušil a věc vrátil zpět MÚ Tanvald k odstranění výše uvedených vad.

Pokud by snad Krajský úřad Libereckého kraje návrhu nevyhověl, vyhrazuje si lhůtu k vypracování odůvodnění v délce 90 dnů, a to s ohledem na rozsáhlost písemného vyhotovení odvoláním napadeného rozhodnutí (74 stran), a z důvodu jeho nesouroodosti, nesrozumitelnosti, zmatečnosti, nekonkrétnosti, jednostrannosti a tedy z toho plynoucí, jak zcela nepochybnitelně prokážeme, nepřezkoumatelnosti. **(konec citace odvolání č. 3)**

Odvolání Spolku „Tanvald 21. Století z. s.“ bylo doplněno (poprvé) písemností ze dne 7.12.2017, ve které je uvedeno (citujeme):

Správní orgán v napadeném územním rozhodnutí uvádí, že cit.; Dne 15. 12. 2014 podala společnost ENTERGEO, SE (IČ 24217387), se sídlem Podnikatelská 267, Praha 9, v zastoupení CHEMTEC Engineering spol. s r. o. (IČ: 62740296), se sídlem Alešova 147/10, Ústí nad Labem (dále jen „žadatel“) žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby „Hloubkové vrty pro využití geotermální energie Tanvald - geotermální teplárna s elektrárnou“ na ppč. 110/2 a stpč. 915/1 (zastavěná plocha a nádvoří) vše k. ú. Tanvald. Pouhým nahlédnutím do žádosti a i do následné vydaného KZS je prokazatelné, že žadatel ve své žádosti neuvedl stpč. 915/1 v k.ú. Tanvald a KZS tak nemohlo být, resp. ani nebylo vydáno pro uvedenou stavební parcelu. V „Popisu stavebního záměru“ napadeného ÚR se uvádí cit. „ Příklad el. energie bude provedena zemními kabely (dl. trasy 193 m) ze stávající rozvodny umístěné v budově č. p. 639 Tanvald stojící na stpč. 915/1 k.ú. Tanvald, povede do rozvodny umístěné na ppč. 110/11 k.ú. Tanvald.“ Je tedy zřejmé, že stpč. 915/1 k.ú. Tanvald je pro realizaci záměru strategická, a přesto ji žadatel ve své žádosti o vydání územního rozhodnutí neuvedl. **Správní orgán tak udělal chybu, když svévolně stpč. 915/1 k.ú. Tanvald zahrnul do napadeného územního rozhodnutí.**

- Dle evidence KN je u p. č. 110/11 omezeno vlastnické právo věcným břemenem (podle listiny) a věcným břemenem chůze a jízdy; u ppč. 110/7 je omezeno vlastnické právo zástavním právem smluvním; u ppč. 2009 je omezeno vlastnické právo věcným břemenem chůze; u ppč. 110/12 je omezeno vlastnické právo věcným břemenem chůze a jízdy; u ppč. 110/2 je omezeno vlastnické právo věcným břemenem (podle listiny) a věcným břemenem chůze a jízdy; a pro úplnost uvádíme i stpč. 915/1 kde je omezeno vlastnické právo zástavním právem smluvním. Z uvedeného přehledu je zřejmé, že u většiny pozemků

určených k realizaci záměru je zatíženo omezením vlastnických práv. Z odůvodnění napadeného územního rozhodnutí je zřejmé, že se správní orgán s popsaným stavem ve smyslu omezení vlastnických práv vlastníků pozemku nijak nevypořádal.

- Správní orgán v části „ Pro umístění a projektovou přípravu stavby se stanoví tyto podmínky:“ v bodě 1) odkazuje na ověřenou přílohu rozhodnutí. Žádná taková „příloha rozhodnutí“ ale nebyla součástí napadeného rozhodnutí a územní rozhodnutí se tak v této části stává nepřezkoumatelným. Není zřejmé, jaká podmínka je stanovena pod bodem 2).; stejně tak nesrozumitelné jsou body 3) a 4); v bodě 5) písm. a) je požadováno dodržení podmínky „V rámci územního řízení oznámit záměr Archeologickému ústavu Akademie věd ČR“. Uvedená podmínka byla stanovena pro územní řízení, nikoli jak požaduje správní orgán až po vydání územního rozhodnutí. Taková podmínka je tedy chybná, zmatečná a nepřezkoumatelná. písm. b) ukládá „podmínku“ v projektu pro stavební povolení zpracovat návrh monitoringu vodních zdrojů (Včetně toho na parcele p.č. v k.ú. Šumburk n. D.) Monitoring bude zahrnovat jak vodní zdroje pitné vody, tak individuální studny. Rozsah území a tím rozsah pasportizace vodních zdrojů bude definitivně určen na základě podrobného posouzení a vyhodnocení jak jednotlivých zdrojů, tak horninového masivu a konfigurace terénu. Taková podmínka je neurčitá vnitřně rozporná a tedy nepřezkoumatelná, když je na jedné straně uvedeno, že pasportizace vodních zdrojů musí být ukončena před započítím vrtných prací, ale současně uvádí, že rozsah území a pasportizace vodních zdrojů bude definitivně určen na základě podrobného posouzení a vyhodnocení jak jednotlivých zdrojů, tak horninového masivu a konfigurace terénu. V rámci veřejného projednání územního řízení přitom bylo odborníky argumentováno, že první vrt bude průzkumný, aby se zjistil mi. horninový masiv v místě záměru. Opět je tedy tato podmínka vnitřně rozporná, zmatečná a tedy nepřezkoumatelná. Pokud správní orgán požaduje stanovit rozsah až na základě podrobného posouzení a vyhodnocení horninového masivu a současně požaduje, aby pasportizace byla ukončena před započítím vrtných prací, ukládá nespílitelnou podmínku, která může ve svém důsledku vést k odmítnutí práv majitelů studní a vodních zdrojů. I zde se tedy jedná o vadu, která mohla vést k nesprávnému rozhodnutí. Pokud správní orgán uvádí, že bude prověřeno území 2,6 x 2,0 km, tak sám stanovuje území, které může být záměrem dotčeno (stanovisko k tomu bude uvedeno následně). Dle našeho názoru bylo povinností správního orgánu požadovat od žadatele návrh a rozsah monitoringu úrovně hladiny podzemních vod vč. posouzení vlivu realizace vrtů na studny zpracovaného a řádně zdůvodněného odborným hydrologem, poté měl být návrh a rozsah tohoto monitoringu předložen vodoprávnímu úřadu. Vodoprávní úřad měl posoudit jeho úplnost a soulad se zájmy danými zákonem o vodách a poté vydat stanovisko (které může být též negativní, nebo podmíněčné) k územnímu řízení. Bez splnění výše citované podmínky ve svém důsledku znamená znemožnění vodoprávnímu úřadu návrh relevantně posoudit a Územní rozhodnutí je tak s poukazem na § 2 a § 8 správního řádu nezákonné a nesprávné. Podle ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu musí být účastníkům řízení dána možnost před vydáním rozhodnutí vyjádřit se ke všem podkladům rozhodnutí. Pokud tak neučiní, jedná se o závažné porušení práv účastníků řízení, které dle ustálené správní i soudní rozhodovací praxe musí znamenat zrušení rozhodnutí zatíženého touto procesní vadou. V písm. c) Jsou opět stanoveny podmínky ve smyslu zapracování seismického monitorovacího systému. Zde je již prostor možného zemětřesení stanoven ve vzdálenosti cca 5 km, tedy výrazně Vyšší než byl stanoven v písm. b), a opět není stanoveno, kdo vyhodnotí pasporty a kdo „bude zvažovat“ osazení měření na několika vybraných objektech. Podle ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu musí být účastníkům řízení dána možnost před vydáním rozhodnutí vyjádřit se ke všem podkladům rozhodnutí. Pokud tak neučiní, jedná se o závažné porušení práv účastníků řízení, které dle ustálené správní i soudní rozhodovací praxe musí znamenat zrušení rozhodnutí zatíženého touto procesní vadou. V písm. d) je opět zcela neurčitě, tedy

nepřezkoumatelně uloženo realizovat kontrolní měření akustické situace v území, aby byly ověřeny vstupní předpoklady zahrnuté do akustického posouzení v procesu EIA. Z uvedeného není zřetelné, kdo bude provádět měření, jak často a v jakém čase a není zřejmé co dělat, pokud se prokáže, že akustická situace v území neodpovídá vstupním předpokladům zahrnutým do akustického posouzení v procesu EIA. Tedy opět zmatečná a nepřezkoumatelná podmínka - tedy vada, která mohla mít vliv na rozhodnutí správního orgánu. Pro úplnost Je třeba uvést, že i KÚ ve svém vyjádření zpochybňoval žadatelem uváděný, poddimenzovaný, rozsah provozu nákladních vozidel, což nepochybně muselo mít i vliv na akustickou studii. V písm. e) nám není jasné, jak lze do projektu zahrnout „při výběru dodavatele strojního zařízení pro stavební práce...“ Stejně tak nám není jasné „zabezpečit zařízení a technologie proti úniku závadných látek. Domníváme se, že jediný možný postup je vypracování havarijního plánu, schváleného příslušnými orgány, kde musí být stanoveno, jak často se budou kontroly provádět, jmenovitě kdo je bude provádět, kdo je zodpovědný za plnění apod.. Pokud není havarijní plán zpracován před vydáním územního rozhodnutí, tzn., není součástí podkladů pro rozhodnutí, znamená odepření účastníkům řízení možnosti se, podle ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu, před vydáním rozhodnutí vyjádřit ke všem podkladům rozhodnutí. Pokud tak správní orgán neučiní, jedná se o závažné porušení práv účastníků řízení, které dle ustálené správní i soudní rozhodovací praxe musí znamenat zrušení rozhodnutí zatíženého touto procesní vadou. Z písm. g) je zcela jasné, že tvrzení jak žadatele, tak i odborníků o tom, že realizace záměru (i provoz) sebou neponese zhoršení akustické situace v území, nebyla nikdy pravdivá. Pokud se ukládá žadateli časové omezení provádění hlučných prací (7-21 hod., kromě nepřetržitého vrtání) pak to dokládá, že se předpokládá a správní orgán potvrzuje, že při výstavbě bude docházet k nadměrnému hluku, ale požaduje se omezení v době, jak je výslovně uvedeno na dobu 7-21 hod., nijak tedy nezavazuje žadatele v době nočního klidu a navíc žadatel při vrtání není vázán žádným omezením. S ohledem na skutečnost, že vrtání musí být prováděno nepřetržitě a omezení provádění hlučných prací se na vrtání nevztahuje, ve svém důsledku znamená, že jakoukoliv prováděnou činnost lze podřadit pod nepřetržité vrtání, a nelze ji tedy omezovat. Závazné stanovisko KZS není samostatně přezkoumatelné, nevede se o něm žádné samostatné řízení, účastníci řízení nemají jakoukoliv možnost se seznámit s podklady pro jeho vydání a reagovat na ně před vydáním závazného stanoviska samotného. Podle ustanovení § 149 správního řádu a ustálené soudní judikatury lze námitky k závaznému stanovisku přezkoumávat právě v navazujících správních řízeních, k tomu musí mít účastníci navazujícího správního řízení i příslušné podklady pro jeho vydání, tj. zde akustickou studii. V písm. h) je žadateli uloženo, podrobně vyhodnotit možnosti kontaminace srážkových vod při výstavbě i provozu záměru. Záleží tedy zcela na jeho uvážení, jak vyhodnotí možnosti kontaminace srážkových vod. Ve všech „odborných posudcích“ předložených žadatelem se opakuje „nemělo by“, „nepředpokládáme“ apod., lze tedy očekávat, že žadatel nepředpokládá, že by mělo dojít ke kontaminaci srážkových vod a potom bude platit cit. „Srážkové vody musí být přednostně vsakovány, případně zajištěn jejich odtok do povrchového toku“. V písm. i) MŽP je zde vedeno úvahou, že zvýšené odběry vody v těsném okolí vrtných zařízení by mohly mít i sekundární dopady na stabilitu svahů. Taková úvaha ale musí platit obecně, pokud je odčerpána voda v podzemí, může mít i sekundární dopady v místě, kde je nadměrně odčerpána, ale i pokud je z daného místa vlivem zásahu odvedena (viz Kuks). Tedy MŽP zcela jasně konstatuje, že v případě ztráty vody, a je zcela jedno, jestli se tak stane nadměrným čerpáním nebo zásahem v podzemí, lze očekávat sekundární dopady ve smyslu např. stability svahů. V písm. j) je žadateli opět uložena podmínka, která závisí na subjektivním posouzení žadatele, stejně tak i v písm. k), l), a m). Podmínka v Písm. n) je opětovně nepřezkoumatelná, protože jak výše uvedeno v písm. b) pasportizace studní a pitných zdrojů bude dokončena na základě mj. vyhodnocení horninového masivu, a současně musí být dokončena před zahájením vrtání. Průzkumný vrt, kterým má být zjištěn

mj. horninový masiv, nemůže být realizován, neboť v té době logicky nebude dokončena pasportizace studní a zdrojů pitné vody.

V bodu 6. správní orgán ukládá žadateli, aby dodržel podmínky obsažené ve vyjádření Drážního úřadu, sekce stavební, Wilsonova 300/8, Praha 2 ze dne 17. 10. 2013, čj. MP-SOP1662/13-2/So. Následuje soupis, co vše musí žadatel k žádosti předložit.

V první řadě i v případě vyjádření Drážního úřadu platí, že platnost vyjádření je 2 roky, tzn. že vyjádření Drážního úřadu ze dne 17.10.2013 pozbylo platnosti a stavebník nemůže být vázán žádnou podmínkou tam uvedenou. Správním orgánem uložené povinnosti nejsou v souladu s požadavky Správy železniční dopravní cesty. V souladu se zák. 266/1994 je povinností žadatele požádat SŽDC o vydání souhrnného stanoviska SŽDC ke stavbám v obvodu a ochranném pásmu dráhy. Uložená povinnost podat žádost u Drážního úřadu je zmatečná.

- V bodu 7. je opět zmatečně odkazováno na dodržení podmínek obsažených ve stanovisku Obvodního báňského úřadu ze dne 6. 11. 2013, kdy obecná platnost stanovisek je 2 roky. Není srozumitelné, jaké podmínky jsou pro žadatele stanoveny ve smyslu umístění a projektovou přípravu stavby pod první odrážkou. Opakovaně se tedy jedná o zmateční podmínku, která není přezkoumatelná. Zcela schází povinnost splnění podmínek stanovených zákonem 157/2009 Sb. v platném znění. Vzhledem k tomu, že ze spisu není zřejmé, jak budou splněny podmínky stanovené zákonem 157/2009 Sb. v platném znění znamená, že spis je neúplný a účastníci řízení neměli možnost se seznámit se všemi podklady tak, jak ukládá zákon. Účastníci řízení tak neměli v řízení možnost se s těmito významnými podklady pro vydání napadeného rozhodnutí seznámit a vyjádřit se k nim. Došlo tak k porušení ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu.
- V bodu 8. správní orgán konstatuje, že budou dodrženy podmínky obsažené v závazném stanovisku KHS LK ze dne 11.9.2014 (opakovaně platnost ZS) a v odrážce upřesněné ve smyslu - v navazujícím stupni řízení dle stavebního zákona bude v předložené projektové dokumentaci prokázáno zajištění souladu se zákonem 258/2000 Sb. ve spojení s nařízením vlády č. 272/2011. Opakuje se tedy skutečnost, že účastníci řízení nemají možnost se kvalifikovaně vyjádřit ke všem uceleným podkladům. V této souvislosti upozorňujeme na rozsudek MS v Praze ze dne 9. května 2008 10Ca 32/2006 který jednoznačně judikuje, že hluková a rozptylová studie musí být součástí podkladů pro vydání navazujícího rozhodnutí a účastníci řízení musí mít možnost se s nimi seznámit a vyjádřit se k nim. V rozsudku se dále uvádí, že: „Návrh na vydání rozhodnutí o umístění stavby spolu s podklady, které jsou jeho součástí je podán u příslušného úřadu jako celek a k tomuto návrhu včetně všech jeho podkladů se mají právo vyjádřit všechny dotčené orgány státní správy a všichni účastníci řízení“. Účastníci řízení tak neměli možnost se v rámci řízení o umístění stavby vyjádřit k podkladům, rozhodným pro rozhodnutí a správní orgán tak opakovaně porušil práva účastníků řízení.
- V bodu 9. konstatuje, že budou dodrženy podmínky obsažené v KZS vydaném MÚ Tanvald dne 5.6.2014. Vzhledem ke skutečnosti, že po zahájení územního řízení žadatel podstatným způsobem změnil svůj původní záměr, lze pochybovat o účelnosti podmínek obsažených v citovaném KZS, tím spíše, že KZS se odlišují od správního rozhodnutí ve smyslu § 67 SŘ. Správní rozhodnutí se vyznačuje určitostí věci, určitostí osob a konstitučními či deklaratorními účinky (zakládá, mění nebo ruší práva anebo povinnosti jmenovitě určené osoby nebo v určité věci prohlašuje, že taková osoba práva nebo povinnosti má anebo nemá). „Závazná stanoviska se zpravidla také vztahují k určité věci a určitým osobám, závaznými stanovisky se však nezakládají, nemění ani neruší práva nebo povinnosti určitých osob ani se jimi neprohlašuje, že takové osoby práva nebo povinnosti mají nebo nemají...“. Závazné stanovisko tedy není pro žadatele závazné. Je zcela nepochopitelné, zmatečné a tedy nepřezkoumatelné, pokud správní orgán ukládá podmínku cit.: "Upozorňujeme pouze na nutnost dodržení §22 odst. 2 zákona 20/1987, a to i ve spojení se skutečností, že uvedený

§ 22 ukládá žadateli zcela jinou podmínku, než jak ji cituje správní orgán. Z příložených příloh lze předpokládat, že žadatel podmínku danou zákonem 20/87 Sb. splnil již před vydáním KZS. Není tedy zřejmé, proč je upozorňován.

- V bodu 10.-17. je správním orgánem ukládáno plnění podmínek obsažených ve stanoviscích příslušných orgánů v letech 2013 - 2014. Jedná se tedy o stanoviska, která byla vydávána před změnou záměru. Uložené podmínky jsou nejasné a tedy nepřezkoumatelně, vnitřně rozporné. Z podmínek jednotlivých stanovisek je zcela nezpochybnitelné, že jak správní orgán tak jednotlivé vyjadřující se organizace, připouštějící realizaci záměru může dojít k např. negativnímu ovlivnění ustáleného režimu podzemních vod, k ovlivnění či ohrožení okolních odběrů sloužících pro zásobování obyvatel vodou, ke zjištění anomálií s dopadem na životní prostředí. Současně jsou ukládány podmínky, které z povahy věci jsou zcela nesmyslné a tedy nepřezkoumatelně, např. aby nalezená stará ekologická zátěž byla administrativně vyřešena s orgány státní správy, nebo je třeba vybudovat a provozovat odpovídající kontrolní systém pro zjišťování úniků závadných látek a výstupy z něj předkládat na žádost vodoprávnímu úřadu nebo ČIŽP. Zcela nepochopitelná je uložená podmínka, že v případě havárie bude postupováno dle vodohospodářsky schváleného havarijního plánu. Žádný havarijní plán není součástí spisu a nepochybně tak není ani vodohospodářsky schválen. O celkové zmatečnosti napadeného rozhodnutí dosvědčuje i podmínka pro umístění stavby ve smyslu bodu 16., kdy žadatel má předložit povolení stavebního úřadu, včetně platné stavební dokumentace.
- V bodu 18. je zcela nezpochybnitelně spol. ČEZ Distribuce a.s. uvedeno:

Napájení výroby bude zajištěno ze stávajícího odběrného místa v TS_JB_0637 Elektrický generátor geotermální elektrárny nebude galvanicky propojen se zařízením distribuční soustavy. Bude se jednat o tzv. ostrovní provoz. Investor si zajistí odběr elektrické energie z generátoru pro jiné účely.

Z uvedeného je zcela zřejmé, že provozovatel fakticky předpokládá, že k vlastnímu provozu bude využívat napájení ze stávajícího odběrného místa v TS_JB_0637 a nikoliv, jak uvádí v dokumentaci z vlastní výroby. Potom je ale na místě otázka z jakého důvodu mají účastníci řízení resp. občané Tanvaldu a přilehlých obcí snášet rizika plynoucí, jak z vlastní výstavby, tak i zvláštního provozu elektrárny, když jak výše uvedeno provoz elektrárny bude zajišťován prostřednictvím ČEZ Distribuce a.s. a pokud by snad byl stávající příkon např. pro větší počet LED lampiček v kanceláři či WC nedostatečný, mohou požádat o navýšení rezervovaného příkonu, případně využít výkonu malé vodní elektrárny v areálu. Je naprosto zcela nesmyslné, aby za účelem zvýšení stávajícího příkonu bylo čerpáno teplo z nitra země s vypouštěním tepla do okolního prostředí.

II.

Napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s ustanovením § 50 odst. 1, 4, a zejména odst. 3, ve spojení s § 3, správního řádu.

Podle ustanovení § 50 odst. 3 správního řádu je správní orgán povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu. Jedná se o explicitně předvídanou výjimku (zprůsvnění) z obecné zásady zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, zakotvené v ustanovení § 3 správního řádu. Ochrana životního prostředí (zvláště chráněné druhy živočichů, krajinný ráz, podzemní vody, ovzduší atd.), zdraví občanů obce (zejm. hluk, ovzduší) a trvale udržitelný rozvoj města je bez pochyby veřejným zájmem.

Napadené rozhodnutí je v rozporu s § 68 odst. 3 správního řádu a je nepřezkoumatelně pro nedostatek důvodů.

Podle ustanovení § 68 odst. 3 se v odůvodnění uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Podle tohoto ustanovení se tedy v odůvodnění rozhodnutí musí uvést, jak se správní orgán vypořádal se všemi námitkami a

návrhy účastníků.

V této souvislosti odkazujeme na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, např. na rozsudek ze dne 6. 8. 2009, sp. zn. 9 As 88/2008, podle kterého cit.: „procesní práva žalobce v sobě zahrnují i právo na to, aby se správní orgány s jejich námitkami i odvolacími důvody řádně vypořádaly; jinak by procesní právo účasti v řízení bylo zcela „holé“ a čistě formální, a bylo by tak okleštěno do té míry, že by se stalo vyprázdněným pojmem.“

Ke konkrétním bodům porušení ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu:

V odůvodnění napadeného rozhodnutí stavební úřad tvrdí, že se v rámci územního řízení zabýval vymezením okruhu jeho účastníků ve smyslu § 85 stavebního zákona. Při vymezování okruhu účastníků územního řízení stavební úřad dospěl k závěru, že toto postavení mají v odůvodnění následně uvedení účastníci, s tím, že dle stavebního úřadu vlastnická práva ani jiná věcná práva k dalším (vzdálenějším) sousedním stavbám nebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich nemohou být územním rozhodnutím přímo dotčena. Již jak je výše uvedeno, má být proveden monitoring zdrojů vody v území 2,6 x 2 km resp. seismický monitoring ve vzdálenosti 5 km. Tím je bezesporu pevně stanoveno území, které může být záměrem dotčeno a tím je také určeno, v jakém území jsou přímo vlivem záměru dotčena vlastnická práva a i jiná věcná práva všech majitelů nemovitostí. Ustanovení § 85 odst. 2 určuje, že účastníky územního řízení jsou vlastníci pozemku nebo stavby, na kterých má být požadovaný záměr uskutečněn, nebo ten, kdo má jiné věcné právo k tomuto pozemku anebo stavbě. NSS judikoval „S postavením osoby jakožto účastníka řízení jsou totiž spojena významná procesní práva, v první řadě právo nahlížet do spisu, vyjadřovat se k věci, činit důkazní návrhy, být přítomen ústnímu jednání. Pokud je však účastníkovi účast v řízení odepřena, má tento postup za následek zkrácení na jeho právech. Toto zkrácení nemusí být jen formální, ale může se projevit ve velmi praktické rovině, totiž nemožností efektivní ochrany právní sféry účastníka. S ohledem na nemožnost využití shora uvedených procesních práv tak tomu může být kupříkladu v důsledku neschopnosti účastníka uplatnit vůči správnímu orgánu některé argumenty, které jsou zjistitelné toliko ze správního spisu, případně neschopnosti zjistit relevantní důvody, které by eventuálně mohly vést k úspěchu v jeho věci, a které by jinak byly bývaly v dispozici účastníka díky využití jeho procesních práv.“

Právní posouzení správního orgánu při stanovení účastníků řízení je nesprávné a tedy nezákonné.

Správní orgán v odůvodnění uvádí, že pro území, jehož se návrh týká, je zpracován územní plán, stavebnímu úřadu jsou dobře známy poměry v území a žádost poskytuje dostatečný podklad pro posouzení navrhovaného záměru, a proto upustil od veřejného ústního jednání.

Za situace, kdy žadatel podstatným způsobem změnil svůj původní záměr, měl správní orgán dle našeho názoru opakovat veřejné ústní jednání. Je sice pravdou, že ustanovení § 87 stavebního zákona připouští možnost upuštění od veřejného ústního jednání, ale není tak stanoveno taxativně. S ohledem na odpor veřejnosti proti záměru by takové ústní jednání bylo nepochybně účelné, a to i s ohledem na arogantní jednání žadatele, který správním orgánem uloženou povinnost o vyvěšení záměru na určeném místě opakovaně nesplnil. Správní orgán dále konstatuje, že podle ustanovení § 76 odst. 1 stavebního zákona lze umisťovat stavby nebo zařízení, jejich změny, měnit vliv jejich užívání na území, měnit využití území a chránit důležité zájmy v území lze jen na základě územního rozhodnutí nebo územního souhlasu, nestanoví-li zákon jinak. Zcela opomněl odst. 2 uvedeného § 76, kdy každý, kdo navrhuje vydání územního rozhodnutí nebo územního souhlasu, je povinen dbát požadavků uvedených v § 90 a být šetrný k zájmům vlastníků sousedních pozemků a staveb. Ustanovení § 90 stavebního zákona ukládá stavebnímu úřadu posuzovat, zda je záměr žadatele v souladu

A) s vydanou územně plánovací dokumentací

B) s cíli a úkoly územního plánování, zejména s charakterem území, s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území

C) s požadavky tohoto zákona a jeho prováděcích právních předpisů, zejména s obecnými

požadavky na využívání území

D) s požadavky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu

E) s požadavky zvláštních právních předpisů a se stanovisky dotčených orgánů podle zvláštních předpisů, popřípadě s výsledkem řešení rozporů a s ochranou práv a právem chráněných zájmů účastníků řízení.

Skutečnost, že se správní orgán neřídil při svém rozhodování § 76 ve spojení s § 90, zatížil své rozhodnutí vadou, což nepochybně vedlo k nesprávnému rozhodnutí ve věci a rozhodnutí je nepřezkoumatelné.

Pro úplnost uvádíme, že v předcházejících dvou zamítavých rozhodnutích správní orgán vždy rozhodoval v souladu s § 76 odst. 1 i 2, ve spojení s § 90 a právě pro nesoulad záměru s ustanovením § 90 opakovaně žádost zamítl.

III.

Správní orgán ve svém odůvodnění uvádí, že: cit. „Dne 15.12.2014 podala společnost ENTERGEO, SE žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby“. Takové tvrzení správního orgánu není pravdivé, neboť uvedený žadatel svůj záměr ze dne 15.12.2014 zásadním způsobem změnil, na ostrovní provoz. Dle našeho názoru se tedy jedná o zcela jiný záměr a s ohledem na skutečnost, že o novém záměru nebyla dotčená veřejnost náležitým způsobem informována a to i ve spojení s konstatováním správního orgánu o upuštění od veřejného jednání, byla účastníkům řízení upřena jejich zákonná práva. Za zavádějící pokládáme i tvrzení správního orgánu, že bylo vydáno (k části „Hloubkové vrty pro využití geotermální energie Tanvald I“) stanovisko k posouzení vlivů provedení této související části záměru na životní prostředí. Žadatel si dne 15.12.2014 výslovně podal žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby „Hloubkové vrty pro využití geotermální energie Tanvald - geotermální teplárna s elektrárnou“, což nakonec potvrzuje sám správní orgán hned v 1. odstavci svého rozhodnutí, a jak i správní orgán konstatoval ve svých předcházejících zamítavých rozhodnutích (KÚ souhlasil správním názorem), nelze záměr dělit a je nutno ho posuzovat jako celek v celém jeho rozsahu. Jak již bylo konstatováno, záměr (i změněný) bude zasahovat svojí podzemní částí v ploše 2,6 x 2,0 km resp. v okruhu 5 km. Záměr by tedy nejen přesahoval hranice areálu, ale byl by prováděn v podzemních částech pozemků ve vlastnictví jiných vlastníků, a co je zcela nepřipustné, bez jejich vědomí, natož jejich souhlasu. Postup správního orgánu, kdy ten zcela rezignoval na ochranu vlastnictví (čl. II Listiny) je nejen nepřipustný, ale současně alarmující. Skutečnost, že správní orgán nepostupoval v souladu s § 85 odst. 2 (účastník řízení je vlastník pozemku nebo stavby, na kterých má být požadovaný záměr uskutečněn) je vada řízení, která nepochybně vedla k nesprávnému resp. nezákonnému rozhodnutí. Tvrzení správního orgánu, že „vlastnická práva ani jiná věcná práva k dalším (vzdálenějším) sousedním stavbám nebo sousedním pozemkům, jak výše uvedeno, v rozporu s ustanovením §85 odst. 2 zákona 183/2006 Sb. v platném znění. Obdobně lze hodnotit postup resp. tvrzení správního orgánu, že přezkoumal podanou žádost a připojené podklady s ohledem na skutečnost, zda splňují požadavky § 86 stavebního zákona. Ustanovení § 86 odst. 1 výslovně stanoví, že žádost o vydání územního rozhodnutí obsahuje kromě obecných náležitostí podle správního řádu základní údaje o požadovaném záměru, identifikační údaje o pozemku nebo stavbě, na nichž se má záměr uskutečnit. Odst. 3 výslovně stanoví, jestliže žadatel nemá vlastnické právo, smlouvu nebo doklad o právu provést stavbu nebo opatření k pozemku nebo stavbě, předloží souhlas jejich vlastníka. Z příloh napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žadatel nesplnil povinnost danou mu zák. 182/200 Sb. v platném znění a pokud správní orgán v rámci řízení odstranění vad nepožadoval, zatížil řízení vadou, která vedla k nezákonnému rozhodnutí.

Jak již výše uvedeno záměr je třeba posuzovat jako celek, tedy nadzemní i podzemní část. V podzemní části záměru mají být vybudovány 3 vrty hluboké cca 5 km a elipsoidní výměník o velikosti cca 2,6 x 1,3 km (neznámého směřování), nelze nijak zpochybnit, že podzemní částí záměru bude nejen v území o uvedeném plošném rozsahu, ale v dikci zákona i sousedících pozemků, ve kterých by měl být záměr vybudován. Je nepochybné, že účastníkům podle

ustanovení § 85 odst. 2 je podstatně více, než jak určil správní orgán v napadeném rozhodnutí. Nelze souhlasit se závěry správního orgánu, že ze stanovisek orgánů nevyplývá, že by navrhovaný záměr svými vlivy překračoval limitní hodnoty s odkazem na akustickou studii vypracovanou v 02/2015 společností EKOLA group, spol. s r. o. Správní orgán nevzal v úvahu námitku, že společnost EKOLA vypracovala studii na základě objednávky žadatele. Jakákoliv studie je poplatná tomu, kdo za provedenou práci zaplatí. Akceptace studie správním orgánem je v rozporu s následným zjištěním správního orgánu cit.

Na straně 19 průvodní a souhrnné technické zprávy, která je součástí dokumentace pro vydání územního rozhodnutí, je uvedeno, že záměr bude mít vliv na okolí **pouze jako zdroj hluku**. Stanovisko správního orgánu je vnitřně rozporuplné, pokud konstatuje, že záměr bude mít vliv na okolí pouze jako zdroj hluku, aby v následující větě konstatoval, že nebudou překročeny hygienické limity hluku a to jak při výstavbě tak i provozu. Prokazuje to naprostou nevěrohodnost společnosti EKOLA.

Obdobné je to ve stanovisku k očekávanému zemětřesení. Správní orgán konstatuje, že na str. 32 posudku zpracovaného panem Ing. Richardem Kukem, je uvedeno, že provedená hodnocení prokazují, že možnost vzniku seismických vlivů je nepravděpodobná, aby v následující větě správní orgán konstatoval, že: cit.: „s ohledem na **nejistoty v podzemí** je navržen seismický monitoring“. Zkušenosti ze zahraničí prokazují, že při provozu geotermální elektrárny na principu HRD dochází vždy k seismické aktivitě, a to i po ukončení provozu elektrárny (Basilej, Landau atd.)

Pokud správní orgán tvrdí, že negativní dopady na podzemní vody, vodní zdroje a povrchové vody by **měly být prakticky eliminovány**, navrženým opatřením vystrojením vrtů, tak takové závěry nejsou ničím relevantním podepřeny. Zkušenosti ze zahraničí jednoznačně prokazují, že je naopak spíše velmi pravděpodobný, hraničící s jistotou, dopad na spodní vody. Dopad na spodní vody je opět zcela prokazatelný z obdobných provozů v zahraničí, ale nejnověji i v ČR (Kuks). Odkazovat na posudek pana Mgr. Petra Nakládala je zcela nepatřičné, svoji odbornost prokázal při veřejném jednání kdy provozování GTE systémem HDR dával na stejnou úroveň s geotermálním provozem v Děčíně. Pan Nakládal nevystupoval jako nezávislý odborník, ale jako žadatelem placený zaměstnanec. Jestli se opravdu jedná o osobu odborně způsobilou, zpochybňuje i skutečnost, že, jak uvádí správní orgán, jeho posudek ověřovala paní Mgr. Iva Mikisková. Pouze doplníme, že z odůvodnění není zřejmé, co potvrzuje správním orgánem tvrzenou odbornost.

Tvrzený soulad záměru s ÚPD Města Tanvald. Z podkladů pro rozbor udržitelného rozvoje území ORP Tanvald - 4. Úplná aktualizace 2016 je v textu na str. 9 výslovně uvedeno cit.: "Území z hlediska reliéfu a hodnoty krajiny není příliš vhodné pro vytváření nových větších průmyslových zón, tzv. greenfields. Zároveň s tímto bude však třeba postupně provádět revitalizaci starých průmyslových areálů (brownfields) z 19. století jako například již nevyužitých objektů společnosti SEBA T. Jediná vhodná větší plocha pro výstavbu průmyslové zóny (greenfields) zůstala v západní části k.ú. Smržovka blízko hranice s obcí Nová Ves na Nisou. Dominantním ekonomickým odvětvím celé oblasti je cestovní ruch. Technická infrastruktura obcí ORP Tanvald je na dobré úrovni. Z geografického hlediska do správního obvodu zasahují Jizerské hory, které byly v roce 1967 prohlášeny za Chráněnou krajinnou oblast a západní Krkonoše. Chráněné území tvoří téměř 78% z celkové výměry území ORP Tanvald. V území je vymezena též soustava NATURA 2000. Do evropsky významných lokalit NATURA 2000 patří území Krkonoš, Smědavy, Rašeliniště Jizerky, Bukovce o Údolí Jizery a Kamenice. Do ptačích oblastí NATURY 2000 patří část území Krkonoš a Jizerských hor. Území Natury 2000 tvoří téměř 39% z celkové výměry území ORP Tanvald. Samozřejmě nesmíme opomenout i to, že se přirozeným vývojem a nároky, volnější krajina v blízkosti center obcí zastavuje a dotváří charakter krajiny. Ve vztahu k hodnotnějším plochám a budoucí atraktivitě by bylo vhodné tuto krajinu chránit a regulovat. V území je vzhledem ke členitosti terénu častý výskyt inverzí a to zejména v údolních částech, kde tento stav **zhoršuje stále narůstající**

automobilová a kamionová přeprava. Z tabulek sledovaných a evidovaných jevů (údajů o území), že v k.ú. Tanvald jsou evidované jevy dle přílohy č. 1 vyhlášky č. 500/2006 Sb. mj. č. jevů 58 - chráněné ložiskové území; č. 60 ložisko nerostných surovin; č. 61 poddolované území; č. 62 sesuvné území a území jiných **geologických rizik**; č. 63 staré důlní dílo; č. 64 staré zátěže území a kontaminované plochy; č. 65 **oblast se zhoršenou kvalitou ovzduší**; výroba elektřiny včetně ochranného pásma (MVE). Současně jsou uvedeny jevy, které nejsou nejen v rámci k.ú. Tanvald, ale ani v rámci ORP Tanvald např. č. 57 dobývací prostor, č. 59 chráněné území pro zvláštní zásah do zemské kůry.

Z podkladů pro rozbor udržitelného území ORP Tanvald je zcela nezpochybnitelně prokázáno, že v území není sledován dobývací prostor, tzn., že není v souladu s ÚPD vznik dobývacího prostoru ve smyslu vrtů jako nedílnou součást geotermální teplárny s elektrárnou.

Z přehledu záměrů na provedení změn v území (str. 42) je nezpochybnitelné, že jeden ze záměrů ke změně ÚP je návrh na změnu ÚP - plochy výroby a skladování ve smyslu plochy technické infrastruktury (výroba energie) geotermální teplárna s elektrárnou (rozhodnutí o umístění Stavby již 2x zamítnuto). O změnu ÚP si zažádal žadatel, což potvrdil i vedoucí Úřadu územního plánování MěÚ Tanvald při veřejném projednávání záměru.

Tvrzení správního orgánu tedy nemá oporu v Územně plánovací dokumentaci.

Správní orgán se v odůvodnění zaštiťuje sdělením SBS, že vrty včetně podzemního výměníku budou podzemními prostory, které vzniknou zvláštním zásahem do zemské kůry, a proto se považují za důlní díla tak, jak je stanoveno v ustanovení § 34 odst. 3 zákona č. 44/1988 a ve smyslu ustanovení § 79 odst. 2 písm. m) stavebního zákona. Správní orgán zcela přehlédl, že k tomu, aby byla naplněna ustanovení zákona 44/1988 musí být v první řadě naplněna ustanovení zákona 183/2006 Sb., v platném znění. V daném případě ustanovení § 80 odst. 1 ve spojení s odst. 2 písm. b), kdy odst. 1 stanoví, že rozhodnutí o změně využití území stanoví nový způsob užívání pozemku a podmínky jeho využití, a odst. 2 písm. b) stanoví, že rozhodnutí o změně využití území vyžadují písm. b) stanovení dobývacího prostoru.

Podle § 27 odst. 6 HorZ je stanovení a změna dobývacího prostoru rozhodnutím o změně využití území v rozsahu jeho vymezení na povrchu. Jde o jednu z několika výjimek z obecného pravidla, dle kterého územní rozhodnutí vydávají obecné stavební úřady.

Jak již výše uvedeno z podkladů pro rozbor udržitelného rozvoje území ORP Tanvald - 4. Úplná aktualizace 2016 nejsou v území evidovány žádné dobývací prostory ani chráněné území pro zvláštní zásah do zemské kůry. Správní orgán uvádí cit.: že otázku souladu navrhovaného záměru s vydaným Územním plánem Tanvald, je nutné posoudit i z pohledu celého záměru, jeho specifčnosti a celkového rozsahu". Toto stanovisko je ale v přímém rozporu s následným stanoviskem správního orgánu, že cit.: Současně z územního plánu, doložených podkladů a z dokumentace vyplynulo, že stavba není prováděna na pozemku, kde to zvláštní právní předpis zakazuje nebo omezuje". Vzhledem k tomu, že správní orgán neuvádí jaký „zvláštní právní předpis" má na mysli, je tato úvaha správního orgánu nepřezkoumatelná. Má-li správní orgán na mysli pod pojmem zvláštní právní předpis Územně plánovací dokumentaci, pak je jeho právní názor vadný, neboť ÚPD nezakazuje ani neomezuje, ale naopak uvádí, co lze v daném území realizovat, př. realizovat za určitých podmínek, co není v ÚPD povoleno, je zakázáno. Jak výše uvedeno, v k.ú. Tanvald, ale ani okolních obcí v rámci ORP Tanvald není rozhodnuto o dobývacím prostoru ani o chráněném území pro zvláštní zásah do zemské kůry. Nakonec to je i důvod žádosti ENTERGEO SE o změnu ÚP, jak výše uvedeno. Ke změně ÚP (ani při změně č. 1, ani při změně č. 2) ve smyslu dobývacího prostoru ve spojení schráněným územím pro zvláštní zásah do zemské kůry nedošlo a při posuzování záměru v širších souvislostech je zřejmé, že záměr nelze realizovat. Za nesprávné pokládáme i postup správního orgánu, když došel k závěru, že záměr lze umístit ve stabilizované ploše s rozdílným způsobem využití „Výroba a skladování – lehký průmysl. Klasifikace ekonomických činností CZ-NACE dle Českého statistického úřadu je výroba tepla a elektřiny zařazena pod kód „D" - výroba a rozvod elektřiny, plynu, tepla a klimatizovaného vzduchu s definicí: „tato sekce zahrnuje

zásobování elektrinou, plynem, párou, teplou vodou apod. prostřednictvím stálé sítě infrastruktury, vedením, rozvodem a potrubím. Rozsah sítě není rozhodující. Sekce zahrnuje distribuci elektriny, plynu, páry, horké vody apod. do průmyslových areálů nebo do obytných budov. Tato sekce tedy zahrnuje provoz zařízení, která vyrábějí, regulují a rozvádějí elektrinu nebo plyn. Sekce zahrnuje rovněž výrobu a dodávání tepla, klimatizovaného vzduchu a ledu."

Označení „výroba a skladování - lehký průmysl“ je již zastaralé a jedná se o pozůstatek doby minulé. Je chybou příslušného úřadu, že v rámci změn ÚP č. 1 a č. 2 neprovedl změnu označení v souladu s ČSÚ, resp. v souladu s metodickým pokynem Ministerstva pro místní rozvoj - Ústavu územního rozvoje cit.:" V souvislosti s rozšiřováním využívání OZE vznikají nově druhy staveb a zařízení pro výrobu energie, které se považují za technickou infrastrukturu. Do technické infrastruktury náleží soubory vedení, pozemků, staveb a s nimi provozně související zařízení, které zajišťují zásobování vodou, zásobování energiemi (elektrická energie, plyn, teplo); technická infrastruktura zajišťuje rovněž služby poskytované prostřednictvím elektronických komunikací, zabezpečuje odvodnění území (odvádění dešťových a splaškových vod vč. jejich čištění), s čímž souvisí i údržba vodních toků, dále odstraňování odpadů a dále ropovody a produktovody.

Za systémy zásobování energiemi s využitím pojmů ze zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů se považují:

1. Zásobování elektrickou energií (elektroenergetika) je systém zahrnující zejména pozemky s vedeními (nadzemní, podzemní), stavby a s nimi provozně související zařízení pro výrobu, přenos a distribuci elektrické energie, s čímž souvisejí zařízení k její transformaci. Systém zásobování elektrickou energií sestává z: výroby elektriny (elektrárna o výkonu do 1 MW a nad 1 MW); elektrizační soustavy: o přenosová soustava (ZVN, WN); o distribuční soustava (VN, NN) vč. přípojek k objektům; včetně elektrických stanic tj. rozvodna, trafostanice (WN/WN/VN, WN/VN, VN/NN).

Realizace navrhovaného záměru je tak možná pouze v ploše „Technická infrastruktura“, ale dle podkladů pro rozbor udržitelného rozvoje území ORP Tanvald - 4, součásti ÚPD, je uvedeno, cit.: „Technická infrastruktura obcí ORP Tanvald je na dobré úrovni."

Je zcela nepochybné, že navrhovaný záměr není v souladu s Územně plánovací dokumentací, když není jeho umístění navrhováno do přípustného území, resp. je navrhováno do nepřipustného území. Správní orgán se tak zcela evidentně snaží obcházet stavební zákon, ve smyslu nejdříve povolí stavbu a poté změni ÚPD tak, aby odpovídala příslušnému využití území - technická infrastruktura.

Za zcela alarmující pokládáme postup správního orgánu ve smyslu jeho výkladu §§ 18 a 19.

Argumentovat, že od doby vydání územního plánu Tanvald se vydané změny netýkaly lokality, v níž má být předmětná stavba umístěna, z čehož dle správního orgánu vyplývá, že umístění navrhovaného záměru je v souladu s ÚP, je zcela nepochopitelné. Zastupitelstvo města na základě výzvy občanů přijalo v roce 2014 usnesení, kterým vyjádřilo nesouhlas s umístěním technické infrastruktury GTE nejen v daném území. Pokud by snad zastupitelstvo svůj nesouhlas chtělo změnit, nepochybně by se to promítlo ve schválené změně ÚP č. 1, případně č. 2, ve smyslu změny využití daného území tj. vznikem území technické infrastruktury. Opak je tedy pravdou, navrhovaný záměr není v souladu s územním plánem a tedy i s cíli územního plánování. Obdobně je zcela nepochopitelné i tvrzení správního orgánu cit.: „Se sociálním pilířem udržitelného rozvoje je navrhovaný záměr rovněž v souladu, neboť vytváří podmínky pro rozvoj nevyužívaného bývalého průmyslového areálu, vzniku podnikatelských a pracovních příležitostí a tím zlepšení soudržnosti společenství v důsledku plnění společného zájmu podnikatelů a práci hledajících obyvatel. Rovněž s ekonomickým pilířem udržitelného rozvoje je navrhovaný záměr v souladu, protože jeho realizací by došlo k ekonomickému zhodnocení celého areálu, v němž je navrhován." Správní orgán opět ignoruje stanoviska občanů Tanvaldu vyjádřeného v usnesení zastupitelstva Město Tanvald. Správní orgán současně dává najevo, že

ÚPD není pro něho určující, neboť jeho tvrzení o údajném souladu záměru se sociálním pilířem je v přímém rozporu s Podklady pro rozbor udržitelného rozvoje území ORP Tanvald - 4. Úplná aktualizace 2016. V kapitole „Z hlediska hospodářské základny“ je výslovně uvedeno cit.: „Území z hlediska reliéfu a hodnoty krajiny není příliš vhodné pro vytváření nových větších průmyslových zón, tzv. greenfields. Jediná vhodná větší plocha pro výstavbu průmyslové zóny (greenfields) zůstala v západní části k.ú. Smržovka blízko hranice s obcí Nová Ves nad Nisou. Dominantním ekonomickým odvětvím celé oblasti je cestovní ruch.

Správní orgán ničím nedokládá, na základě čeho je záměr v souladu s cílem územního plánování, protože jak správní orgán konstatuje, navrhovaný záměr se nedotýká žádnou částí nezastavěného území.

Napadené územní rozhodnutí není v souladu s ÚPD Města Tanvald, resp. naopak - je v naprostém rozporu s danou dokumentací.

Za nesprávné pokládáme i tvrzení správního orgánu, že umístění navrhovaného záměru v ploše, kde zejména v hlavním využití je stanoveno „průmyslová výroba a skladování, kde negativní vliv nad přípustnou mez nepřekračuje hranice areálu“, je obecně přípustné. Sám správní orgán konstatoval, že záměr je třeba posuzovat jako celek a v širších souvislostech tzn. jak nadzemní část, tak i část podzemní. Z Dokumentace a i Posudku je zcela zřejmé, že podzemní část záměru přesáhne hranice areálu a to nejen fakticky vlastní stavbou (vrty a výměník), ale i negativními vlivy. I doložené posudky a různá odborná vyjádření připouštějí možnost ovlivnění spodních vod či seismicitu, vznik mlh v okolí záměru, hluk s dopadem na 2000 obyvatel apod. Správní orgán nemá pro své tvrzení oporu v dokumentaci. Je zcela absurdní, že správní orgán své rozhodnutí opírá o stanoviska odborníků, kteří možné vlivy bagatelizují, ale současně konstatují, že záměr je nový a nejsou s danou problematikou dostatečné zkušenosti.

Nesouhlasíme s tvrzením správního orgánu při posuzování ustanovení § 19 zákona 183/2006 Sb. v platném znění. Pozastavujeme se, že správnímu orgánu při zjišťování a posuzování stavu území, jeho přírodní, kulturní a civilizační hodnoty, postačí, že stavebnímu úřadu je znám stav území a žadatel záměr oznámil Archeologickému ústavu Akademie věd ČR. Opět odkazujeme na PRURU 2016.

Pozastavujeme se nad přístupem správního orgánu, když za plnění úkolu územního plánování při stanovování koncepce rozvoje území, včetně urbanistické koncepce s ohledem na hodnoty a podmínky území postačí pouhé konstatování, že záměr je v souladu s koncepcí rozvoje území. Opět odkazujeme na PRURU 2016.

Za aroganci lze považovat konstatování správního orgánu, když při plnění úkolu ve smyslu prověřování a posuzování potřeb změn v území, veřejný zájem na jejich provedení, jejich přínosy, problémy, rizika s ohledem například na veřejné zdraví, životní prostředí, geologickou stavbu území, vliv na veřejnou infrastrukturu a na její hospodárné využívání, odkáže na skutečnost, že změny č.1 a 2 se netýká lokality, v níž má být stavba umístěna, a je tak v souladu s cílem dosažení obecně prospěšného souladu veřejných a soukromých zájmů na rozvoji území. Opět odkazujeme na PRURU 2016 a opakujeme, že ke změnám využití území v rámci změn č.1 a č.2 nedošlo právě z důvodů nesouhlasu veřejnosti vyjádřeného v usnesení zastupitelstva o nesouhlasu záměru v kterékoli části k.ú. Tanvald. A za zcela nepřijatelné pokládáme tvrzení, že by snad mohlo dojít k souladu veřejných a soukromých zájmů. Pro úplnost uvádíme, že veřejnost od samého počátku vyjadřuje nezájem mít GTE na principu HDR v centru města, žadatel se domáhá realizace svého záměru ve formě ostrovního provozu, a protože provoz elektrárny bude, jak vyplývá z dokumentace, napájen z veřejné sítě, zůstává nevysvětlená otázka, zda pro LED lampičku v kanceláři či ve vrátnici je záměr vůbec v zájmu rozvoje území, přičemž veškerá rizika záměru, kterých není málo a které žádný z posudků v dokumentaci nevyvrátil, ponese občané města.

stvrzením správního orgánu, že byla prověřena rizika s ohledem například na veřejné zdraví, životní prostředí, geologickou stavbu území stačí odkázat na Posudek s důrazem na tam

konstatování, že část hydrologie prováděl zřejmě neodborník, a část, kdy je uvedeno, že v místě není známo hydrologické prostředí a první vrt bude prováděn jako průzkumný a na základě zjištění geologické stavby bude projednán další postup. Pokud tedy správní orgán tvrdí, že byla prověřena rizika geologické stavby území, pak by měl zveřejnit výsledky prověření. Vzhledem k tomu, že k žádnému zveřejnění prověření změn nedošlo, a ze spisu je zřejmé, že teprve realizací prvního vrtu bude zjištěno geologické prostředí v místě záměru, je tvrzení správního orgánu nepřezkoumatelné a tedy nezákonné.

Pokud správní orgán konstatuje, že navrhovaný záměr nepředstavuje zdroj nebezpečí vzniku ekologických nebo přírodních katastrof, pak takové tvrzení nemá oporu v dokumentech ve spise. Žádný posudek nevyvrací možnost ztráty vody, seismicitu apod. Můžeme konstatovat, že posudky byly zpracovávány na objednávku žadatele a za jejich vypracování bylo nepochybně žadatelem zapláceno. Dotčená veřejnost předkládala námitky ve smyslu zkušeností dosažených v zahraničí, kdy u všech GTE typu HDR vždy došlo, resp. stále dochází, k ovlivnění spodních vod a k seizmicitě, v důsledku čehož dochází k poškození nemovitostí v okolí záměrů. Správní orgán takové námitky ignoroval, namísto, aby posuzoval záměr v širších souvislostech a vzal v úvahu i zkušenosti ze zahraničí.

Pokládáme za nadbytečné se opakovaně vyjadřovat k tvrzení správního orgánu, že je vše v souladu s ÚP, protože záměr je umístěn v ploše „Výroba a skladování - lehký průmysl - VL“. Jak výše uvedeno, uvažovaný záměr je technickou infrastrukturou a nelze ho v zastavěném území umísťovat do jiného území, než do území technické infrastruktury. Tvrzení správního orgánu, že záměr vytváří nezávislý lokální zdroj energie, který by mohl být využit pro nouzové zásobování obyvatelstva elektrickou energií, dokládá, že správní orgán s největší pravděpodobností neposuzoval záměr ve všech souvislostech. Proto si dovoluujeme sdělit, že záměr má být provozován jako ostrovní provoz a nebude galvanicky připojen k veřejné el. síti. Dovolíme si tvrdit, že občané nemají prodlužovací kabely v takové délce, aby se mohli připojit v areálu GTE k vnitřní el. síti a ani z dokumentace není zřejmé, že by mělo být v elektrárně namontováno dostatečné množství zásuvek tak, aby, jak tvrdí správní orgán, mohl záměr být využit pro nouzové zásobování el. energií. Pro úplnost uvádíme, že dle vyjádření ČEZ Distribuce, a. s. bude provoz záměru zajišťován ze stávajícího odběrného místa, tzn. v případě výpadku el. energie bude zasažen i provoz záměru a za takové situace nám není jasné, jak by mohl být záměr využit pro nouzové zásobování obyvatelstva elektrickou energií.

Zcela odmítáme tvrzení správního orgánu v úkolu regulovat rozsah ploch pro využívání přírodních zdrojů, když tvrdí, že záměr má poměrně malý nárok na rozsah plochy nutné pro realizaci těchto staveb a zařízení, plocha navržená v územním plánu pro realizaci navrhované stavby je plně dostačující. Správní orgán opakovaně uvedl, a KÚ Liberec toto

stanovisko potvrdil, že stavbu je třeba posuzovat jako celek, tedy nadzemní a podzemní část jako celek. Podzemní část bude dle Dokumentace zasahovat v ploše cca 2,6 x 2 km. Je prokázáno, že podzemní část záměru bude zasahovat přes hranice pozemků uvedených v žádosti o umístění záměru, tedy plocha pro realizaci záměru nepostačuje a bude zasahovat do pozemků nejen sousedních, ale i vzdálených a to bez souhlasu majitelů dotčených pozemků. Územní plán představuje významný zásah do vlastnického práva těch, jejichž nemovitosti tomuto nástroji právní regulace podléhají, neboť dotčení vlastníci mohou své vlastnické právo vykonávat pouze v mezích přípustných podle územního plánu. V tomto smyslu může územní plán představovat omezení ústavně zaručeného práva vlastnit majetek (čl. 11 LPS). Zásahy do vlastnického práva proto musí mít zásadně výjimečnou povahu, musí být prováděny z ústavně legitimních důvodů a jen v nezbytně nutné míře a nejšetrnějším ze způsobů, vedoucích ještě rozumně k zamýšlenému cíli, nediskriminačním způsobem a s vyloučením libovůle a být činěny na základě zákona (viz rozsudek NSS ze dne 21.7.2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120 ri0/2009 Sb. NSSI). K obecným frázím správního orgánu na str. 23 a 24 konstatujeme, že jejich relevantnost by možná připadala v úvahu pouze za předpokladu, pokud by záměr byl umísťován do příslušného území tj. technická infrastruktura. Nicméně i zde odkazujeme na PRURU 2016.

IV.

K závěrům správního orgánu ke vzneseným námitkám a připomínkám účastníků řízení (dle jednotlivých stran rozhodnutí)

Str. 25) Nelze souhlasit stvrzením správního orgánu, že námitky Města Tanvald jsou pouze obecně formulované výhrady nepodložené relevantními skutečnostmi. Opak je pravdou. Správnímu orgánu je nepochybně známo, že občané Tanvaldu a okolních obcí se peticí vyjádřili proti realizaci záměru v daném území (střed Tanvaldu) a zastupitelstvo města následně na základě petice usnesením rozhodlo nesouhlasit s realizací záměru v k. ú. Tanvald. Uvedeným usnesením tak vyjádřilo zcela jasnou a nezpochybnitelnou skutečnost, že neumožní realizaci záměru v daném území, tj. neodsouhlasí změnu využití daného území ve smyslu technické infrastruktury. Za svérázné pokládáme stanovisko správního orgánu k druhé části. V ustanovení § 13 zákona 17/1992 Sb. je výslovně uvedeno: lze-li se zřetelem ke všem okolnostem předpokládat, že hrozí nebezpečí nevratného nebo závažného poškození životního prostředí, nesmí být pochybnost o tom, že k takovému poškození skutečně dojde, důvodem pro odklad opatření, jež mají poškození zabránit. Účastníci řízení doložili celou řadu zahraničních zkušeností s výstavbou a provozem GTE, na základě kterých lze s mírou jistoty předpokládat, že hrozí nebezpečí nevratného nebo závažného poškození životního prostředí. Správní orgán postupoval zcela protizákonně, když možnost poškození životního prostředí zpochybnil stanoviskem MŽP ze dne 26. 2. 2014. Jak několikrát výše uvedeno jednotlivá „odborná“ stanoviska nevyvrací, že nedojde k závažnému poškození životního prostředí, pouze konstatují, že se záměrem nejsou v ČR žádné zkušenosti, ale snad by k poškození životního prostředí nemělo dojít, nebo to nepředpokládáme, či dojde jen v minimálním (zanedbatelném) rozsahu. Zmítnutí námitek pokládáme za vadu resp. s ohledem na ustanovení § 13 zák. 17/1992 Sb. za nezákonné.

Str. 26) Se závěry správního orgánu k vzneseným námitkám možného nebezpečí ztráty podzemní vody nelze souhlasit. Správní orgán se odvolává na jednak posudek zpracovaný Mgr. Petrem Nakládačem a na Posudek dokumentace vlivů záměru na životní prostředí zpracovaného panem. Ing. Richardem Kukem, který je držitelem osvědčení odborné způsobilosti pro posuzování vlivů na životní prostředí. Aniž bychom chtěli jakkoli snižovat odbornost zpracovatele, skutečnost, že je někdo držitelem osvědčení odborné způsobilosti je zárukou, že nemůže chybovat. Řidičský průkaz je také osvědčením odborné způsobilosti k řízení určitého druhu motorového vozidla a neznamena to, že se držitel nedopustí dopravního přestupku či nezpůsobí nehodu. Pochybnosti o relevantnosti „Dokumentace“ spatřujeme i ve vyjádření zpracovatele „ Posudku“ (str. 24) cit.: „... pravděpodobně se na zpracování Dokumentace nepodílel specialista na vodní hospodářství“. Pokud by se nejednalo o poškozování životního prostředí, byla by citace správního orgánu, cit.: „ že nelze absolutně vyloučit možnost vzniku hlavně krátkodobých negativních vlivů na podzemní vody, a proto byly do návrhu opatření zahrnuty doplňující požadavky hlavně na monitoring vodních zdrojů v průběhu výstavby, aby byla zajištěna maximální eliminace možných negativních vlivů na vody do takové míry, aby nepředstavovalo riziko pro životní prostředí.“, hodná do některého silvestrovského pořadu. Nikde ve světě není dostupný monitoring, který by eliminoval vlivy. Již samotný název monitoring říká, že se jedná o monitorování stavu a případných změn, pokud tedy zaznamenaná, že došlo ke změně tak pouze zaznamenaná, že ke změně došlo. Nic víc. A připojíme-li k tomu konstatování ČGS cit.: že v průběhu provádění vrtných prací může dojít k ovlivnění hladiny podzemní vody a ke ztrátě vody ve studních...” je na zvážení kompetentnost správního orgánu, když námitku možného nebezpečí ztráty podzemní vody zamítl. Pro doplnění uvádíme příklad ztráty vody v obci Kuks (vrty pouze do hloubky 100 m) a nejnověji i monitoring Trojské lávky v Praze, kdy zprávy monitoringu byly zasílány každé 2 minuty, a přesto to nezabránilo zřícení lávky. Zkušenosti ze zahraničí jednoznačně dokládají, že realizací vrtů došlo ke ztrátě vody ve studních, případně po jejím návratu byla voda kontaminovaná.

Str. 27 - 28) Se závěry správního orgánu k vzneseným námitkám možných otřesů a následných

škod na zdraví a majetku nelze souhlasit. Správní orgán se opětně odvolává na Posudek s tím, že je na str. 32 uvedeno, že možnost vzniku seizmických vlivů v území jak při výstavbě tak i provozu je nepravděpodobná, což ale neznamená, že je vyloučena. Následně správní orgán cituje z vyjádření ČGS, že v průběhu vrtných prací je vyšší četnost mikroseizmické aktivity, ovšem její intenzita je nízká (přístrojově zaznamatelná, obyvatelstvo ji nepocituje), a dále cituje, že při vytváření podzemního výměníku tepla mohou být otřesy na povrchu ve výjimečných případech u citlivých jedinců pociťovány. Nevíme, jaké zkušenosti ze zahraničí má na mysli ČGS, ale veřejně známé zkušenosti jsou, že ke vzniku vyšší seismicity dochází jednak při vytváření podzemního výměníku, při provozu, ale také po vynuceném ukončení provozu. Důsledkem vyvolané seismicity jsou poškozené domy, silnice a chodníky. Ani zde nepomůže žádný monitoring. Pro doplnění uvádíme, že vyjádření ČGS k záměru v Tanvaldu je jiné, než jejich vyjádření k uvažovanému záměru v Semilech. Pro úplnost uvádíme, že z veřejných zdrojů je známo, že škody v Basileji dosáhly v přepočtu stovky milionů korun a také zde odborníci nepředpokládali, že by se mohlo něco stát.

Str. 28) za zcela nesrozumitelné pokládáme zamítnutí námítky týkající se náhrady případně vzniklých škod. Správní orgán odkazuje na § 36 a §37 a §37a. Dovolíme si poukázat na ustanovení §37a odst. 1: K zajištění vypořádání důlních škod je organizace povinná vytvářet rezervu finančních prostředků. Výše rezervy vytvářené na vrub nákladů musí odpovídat potřebám na vypořádání důlních škod v časovém průběhu podle jejich vzniku. Jak již bylo poukázáno, veškeré posudky k záměru vznik škod bagatelizují a nemělo by k žádným škodám dojít, tzn. má-li výše rezervy odpovídat potřebám na vypořádání důlních škod a dle posudku škody nejsou předpokládány, pak výše rezervy bude logicky 0,- Kč. Námítka je tedy oprávněná a správní orgán jejím zamítnutím pochybil. Nesouhlasíme ani s názorem správního orgánu k námitce možnosti zvýšené radioaktivity. Již samotný fakt, že má být první vrt proveden jako vrt průzkumný, protože není známo geologické složení v místě záměru, zpochybňuje tvrzení, že realizace záměru není spojená s významným rizikem". Tedy riziko zde je, ale chytřejší budeme až po průzkumném vrtu. Nelze tedy námitku možného vlivu zvýšené radioaktivity, kdy není dostatečně známo geologické prostředí, svévolně zamítnout. Takový postup je zatížen libovůlí správního orgánu a je nepřipustný.

Str. 29 - 30) K tvrzení správního orgánu, kdy ve věci možných vlivů na systém NATURA 2000 odkazuje na posudek zpracovaný Ing. Kukem, doporučujeme nahlédnout do ÚPD Tanvaldu, ve smyslu PRURU 2016. Za zcela rozporuplné stanovisko správního orgánu, které je svým obsahem zcela nelogické, je na str. 30 cit.: Rovněž v následující kapitole 3.2.6.1.7. Vlivy na ÚSES, VKP, ZCHÚ a systém NATURA 2000 je konstatováno, že záměr se jednotlivých uvedených prvků ochrany přírody nedotýká, proto na ně nebude mít záměr žádný vliv a to i vzhledem k blízko protékající řece Černá Děsná (což je VKP ze zákona) Zamítnutí námítky nebylo řádně a zejména srozumitelně odůvodněno.

Str. 31) Správní orgán k námitce odkazuje opět na posudek zpracovaný Ing. Kukem s důrazem na kap. 3.2.6.1.3 na str. 14. Správním orgánem uvedený text posudku ale není úplný a je tak zavádějící. Proto si dovoluujeme uvedenou kapitolu uvést v plném znění cit.: 3.2.6.1.4. "Vlivy na povrchové a podzemní vody"

Problematika ovzduší je zpracována přehledně a zcela dostatečně pro potřeby hodnocení, další podrobnosti jsou uvedeny v příloze.

V dokumentaci I příloze je **prokázáno**, že stávající stav kvality ovzduší v území Je **poměrně velmi dobrý, nedochází k překračování imisních limitů** a navrhovaný záměr tuto situaci jak v období výstavby, tak provozu prakticky významnějším způsobem negativně neovlivní a nezpůsobí překročení imisních limitů. **Nejhorší negativní vliv** nastane při provozu náhradního zdroje - dieselaagregátu, kdy příspěvek k hodinovému aritmetickému průměru při provozu náhradního zdroje **dosahuje úrovně cca 60 % imisního limitu**, provoz tohoto náhradního zdroje se předpokládá jen cca 6 hodin za rok. Přesto je do návrhu opatření začleněn požadavek, aby provádění periodických zkoušek dieselaagregátu bylo prováděno mimo období

s výrazně zhoršenými rozptylovými podmínkami.

V kapitole nejsou komentovány v nadpisu avizované vlivy na klima. **Z hodnocení klimatu a mikroklimatu v kap. D.II je zřejmý názor zpracovatelů Dokumentace, že vlivy na klima a mikroklima nebudou žádné.**

S tímto názorem nelze zcela bez výhrad souhlasit. Při provozu bude docházet k chlazení sekundárního okruhu v chladících vzduchových chladičích (viz situace v Dokumentaci). Investor počítá s využitím tepla jak v prostoru areálu, tak prodejem na vytápění objektů v okolí. Je ale pravděpodobné, že část tepla bude mařena v chladícím okruhu a přestože se bude jednat o nízkoenergetické teplo v teplotním rozsahu 10°C, nelze potencionální vliv na mikroklima zcela vyloučit. V obdobích příznivých pro vznik mlhy může docházet k navýšení četnosti popř. prodloužení doby výskytu mlhy. Tento vliv se ale může projevit jen v blízkém okolí záměru cca do 100 m maximálně do 200 m, přičemž lze předpokládat, že se projeví i místní konfigurace terénu. Tento vliv nemůže mít žádné dopady na zdraví obyvatel a prakticky se může projevit spíše jen ve statistickém vyhodnocení mikroklimatu v úzce omezeném v území." Konec citace.

Správní orgán zcela evidentně upravit stanovisko Ing. Kuka tak, aby mohl následně námitku zamítnout. Takový postup je nezákonný a námitka je oprávněná. V této souvislosti vznášíme velmi závažnou námitku ve smyslu nepřípustnosti realizace záměru v území, když zcela prokazatelně bude záměr svými negativními vlivy nad přípustnou mez překračovat hranice areálu. **Námitka tak neměla být správním orgánem zamítnuta, ale naopak měla být podkladem pro zamítnutí žádosti o vydání rozhodnutí o umístění stavby, a to již v úplném počátku řízení.**

S ohledem na poslední odstavec, prokazující nezákonný postup správního orgánu při umístění nadzemní části záměru pokládáme za zcela nadbytečné se podrobně dále zabývat následnými zamítavými vyjádřeními správního orgánu a v této fázi konstatujeme, že zamítavá stanoviska správního orgánu jsou vnitřně rozporuplná, nerespektující Územně plánovací dokumentaci Města Tanvald a správní orgán v neposlední řadě nepostupoval v souladu se zákony ČR např. čl. 11 LPS ve spojení s ustanovením § 33 horního zákona při řešení střetu zájmů: **Jestliže jsou využitím výhradního ložiska ohroženy objekty a zájmy chráněné podle zvláštních předpisů, objekty a zájmy fyzických nebo právnických osob, jsou organizace, orgány a fyzické a právnické osoby, jimž přísluší ochrana těchto objektů a zájmů, povinny ve vzájemné součinnosti řešit tyto střety zájmů a navrhnout postup, který umožní využití výhradního ložiska při zabezpečení nezbytné ochrany uvedených objektů a zájmů.**

Další důvody, proč musí být napadené Územní rozhodnutí ze dne 5.10.2017 Sp. zn. MěÚT/21785/2014/SÚ a ŽP, č.j. MěÚT/16914/2017/SÚ a ŽP zrušeno, jsou uvedeny v našem odvolání a na toto plně odkazujeme.

Na základě všech uvedených důvodů navrhuje, aby Krajský úřad Libereckého kraje napadené Územní rozhodnutí ze dne 5.10.2017 Sp. zn. MěÚT/21785/2014/SÚ a ŽP, č.j. MěÚT/16914/2017/SÚ a ŽP vydané Městským úřadem Tanvald, odbor stavební úřad a životní prostředí zrušil v celém rozsahu a žádost žadatele zamítl. " (konec citace prvního doplnění ze dne 7.12.2017 odvolání č. 3)

Dále bylo odvolání č. 3 doplněno (podruhé) písemností ze dne 2.1.2018 takto (citujeme):

„Správní orgán v napadeném územním rozhodnutí opakovaně konstatuje, že u předmětné stavby je nutno její podzemní i nadzemní část posuzovat jako celek. Uvedený názor potvrdil i odvolací orgán a žadatel ho nijak nerozporoval. Z žádosti je zcela evidentní, že nejen vrty, ale i v podzemí vybudovaný výměník přesáhne sousední pozemky.

Napadené rozhodnutí je tak v přímém rozporu s ustanovením odst. 2 § 23 Vyhlášky č. 501/2006 Sb. o obecných požadavcích na využívání území v platném znění, který ukládá „Stavby se umísťují tak, aby stavba ani její část nepřesahovala na sousední pozemek. Umístěním stavby nebo změnou stavby na hranici pozemků nebo v její bezprostřední blízkosti nesmí být

znemožněna zástavba sousedního pozemku."

Ustanovení §26 Vyhlášky č. 501/2006 Sb. pro daně řízení nelze použít, když ustanovení odst. 2 §169 zák. 183/2006 stavební zákon - „Výjimku z obecných požadavků na výstavbu, jakož i řešení územního plánu nebo regulačního plánu odchýlně od nich lze v jednotlivých odůvodněných případech povolit pouze z těch ustanovení prováděcího právního předpisu, ze kterých tento předpis povolení výjimky výslovně umožňuje, o jen pokud se tím neohroží bezpečnost, ochrana zdraví a života osob a sousední pozemky nebo stavby. Řešením podle povolené výjimky musí být dosaženo účelu sledovaného obecnými požadavky na výstavbu."

Z výše uvedených důvodů je zcela zřejmé, že napadené územní rozhodnutí je nezákonné a je třeba ho zrušit a žádost společnosti ENTERGEO, SE na umístění stavby zamítnout." (konec citace druhého doplnění ze dne 2.1.2018 odvolání č. 3)

Dále pak bylo odvolání č. 3 doplněno (potřetí), a to písemností ze dne 8.2.2018 takto (citujeme):

„1) MÚ Tanvald - odbor stavební úřad a životní prostředí vyzvat dne 4. 3. 2016 přípisem (čl. 109) k doplnění podkladů. Na straně 2 poslední odstavec správní orgán upozorňuje žadatele cit.: „ Záměr vytvoření ostrovního systému navrhovaného rozsahu (geotermální teplárny s elektrárnou), který bude elektrickou energii a teplem zásobovat sám sebe, případně přilehlý dlouhodobě nevyužívaný průmyslový areál (tzv. brownfields) není v souladu s úkoly a cíli územního plánování stanovenými v § 18 a 19 stavebního zákona, kdy dle nich je potřeba vytvářet předpoklady pro udržitelný rozvoj v území, čemuž předmětný záměr v navrhované podobě nevyhovuje/“

Pro úplnost uvádíme, že žadatel byl řádně poučen, že pokud nebudou nedostatky podání ve stanovené lhůtě odstraněny, bude územní řízení na základě § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, zastaveno.

Žadatel i přes shora citovanou výzvu a poučení setrval na svém záměru vytvoření ostrovního systému.

2) V ÚAP ORP Tanvald je od r. 2014 uváděn návrh záměru na provedení změny v území (str. 42) na technickou infrastrukturu s odůvodněním umístění geotermální elektrárny. Na základě našeho dotazu, na žádost koho byl tento návrh zpracován do ÚAP ORP Tanvald, jsme obdrželi dne 1. 2. 2018 sdělení (viz Příloha,) kde je výslovně uvedeno cit. „Tento záměr byl tedy zásadně zjištěn a uveden v ÚAP ORP Tanvald již na základě Usnesení Rady města Tanvald č. 44/4/2013 konané dne 27.02.2013, dále pak doručenou Žádostí společnosti ENTERGEO, SE se sídlem Podnikatelská 267, Praha 9 zastoupené společností CHEMTEC engineering spol. s r.o. se sídlem Alešova 147/10, Ústí nad Labem o vydání rozhodnutí o umístění stavby „Hloubkové vrty pro využití geotermální energie Tanvald - geotermální teplárna s elektrárnou" ze dne 15.12.2014 (vše dostupné na www.tanvald.cz).“

Z usnesení Rady města č. 44/4/2013 ze dne 27. 2. 2013 nevyplývá požadavek na vypracování návrhu změn využití území.

Doslovné znění uvedeného usnesení Rady města zní:

Rada města bere na vědomí záměr společnosti Entergeo, SE se sídlem Podnikatelská 267, Praha 9 - Běchovice vybudovat v Tanvaldu geotermální elektrárnu.

Skutečnost, že uvedené usnesení Rady města nelze pokládat za požadavek na vypracování návrhu změn využití území dokládají následující usnesení Rady města ze stejného dne, kdy usnesením č. 45/4/2013 cit.: „Rada města doporučuje zastupitelstvu města vzhledem k nedávnému vydání Územního plánu Tanvald a z důvodu, že v současné době není reálná potřeba vymezení nových zastavitelných ploch, nepořizovat změny územního plánu" a zejména usnesení č. 46/4/2013 cit. Rada města doporučuje zastupitelstvu města rozhodnout, že veškeré další nové návrhy na změnu Územního plánu Tanvald pro účely vymezení zastavitelných ploch pro rodinné/rekreační bydlení budou zastupitelstvem města posouzeny až na základě zprávy o uplatňování Územního plánu Tanvald, která bude pořizovatelem předložena zastupitelstvu

města ke konci čtyřletého období po vydání Územního plánu Tanvald, tj. nejpozději do 15.9.2014."

Zastupitelstvo města na svém zasedání konaného dne 17. 4. 2013 výše uvedená doporučení Rady města bez připomínek schválilo. Z uvedeného také vyplývá, že Rada města není zadavatelem vypracování změn či návrhů, v její kompetenci je pouze předkládat zastupitelstvu případné návrhy na změny. Zvýše uvedeného zápisu zjednání Rady města nevyplývá, že by byl Zastupitelstvu města předložen ke schválení návrh na změnu využití území za účelem umístění stavby „Hloubkové vrty pro využití geotermální energie Tanvald - geotermální teplárna s elektrárnou", a ani z následných zápisů nelze dovodit, že by zastupitelé města vyjádřili souhlas s pořizováním změn územního plánu. Zpracovatel ÚAP ORP Tanvald tak návrh na změnu využití území provedl svévolně. Zadavatelem změn územního plánu a jejich schvalovatelem je Zastupitelstvo města. Dne 30. 4. 2014 Zastupitelstvo města Tanvald na svém zasedání mj. přijalo usnesení kde v bodě 2). rozhodlo s výstavbou záměru nesouhlasit.

Zpracovatel ÚAP ORP Tanvald ignoroval rozhodnutí Zastupitelstva města Tanvald, kdy i přes jeho nesouhlas v následujících letech opakovaně návrh na změnu využití území do podkladů zapracovával, jak sám tvrdí na základě žádosti společnosti ENTERGEO, SE ze dne 15. 12. 2014, tedy se znalostí rozhodnutí zastupitelů ze dne 30. 4. 2014.

Z výše uvedeného je zcela nepochybnitelně prokázáno, že:

I. Předmětný záměr ostrovního systému není v souladu s ÚPD

II. Zpracováním návrhu změny využití území ÚAP ORP Tanvald provedl zpracovatel proti vůli Zastupitelstva města Tanvald vyjádřeného na zasedání dne 30. 4. 2014

S ohledem na výše uvedené, kdy je prokázáno, že záměr nikdy nebyl, není a bez souhlasu občanů, prostřednictvím volených zastupitelů, nikdy nebude v souladu s ÚPD, opakovaně navrhuje, aby Krajský úřad, jako odvolací správní orgán napadené rozhodnutí Městského úřadu Tanvald - odbor stavební úřad a životní prostředí zrušil a řízení zastavil.“ (konec citace třetího doplnění ze dne 8.2.2018 odvolání č. 3)

4. **Společné odvolání Dany Ferynové, nar. 12.4.1974 a Jiřího Feryny, nar. 9.9.1953, oba bytem Žďár 104, 468 41 Tanvald, ze dne 16.10.2017 (doručené stavebnímu úřadu dne 19.10.2017).** Toto odvolání je obsahově naprosto shodné s obsahem odvolání č. 3, rovněž jeho doplnění ze dne 7.12.2017 a ze dne 2.1.2018 jsou obsahově shodná s doplněními odvolání č. 3, a proto je zde odvolací orgán již necituje.

5. **Odvolání Martina Vávry, nar. 12.11.1950, bytem Vítězná 622, 468 41 Tanvald, ze dne 19.10.2017 (doručené stavebnímu úřadu dne 19.10.2017), ve kterém odvolatel uvádí (citujeme):**

„Odvoláváme se proti souhlasnému rozhodnutí ohledně umístění stavby „Hloubkové vrty pro využití geotermální energie Tanvald - geotermální teplárna s elektrárnou" (dále jen rozhodnutí). Žádáme Krajský úřad Libereckého kraje, aby napadené rozhodnutí změnil, případně napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k novému projednání.

Odůvodnění:

Jako občané trvale bydlící na adrese Vítězná 622, Tanvald - Šumburk, což je v bezprostřední blízkosti uvažované stavby, jsme dali k výše požadovanému souhlasnému rozhodnutí obsažné vyjádření, ve kterém jsme popsali naše důvody, proč s uvažovanou stavbou nesouhlasíme.

Nepovažujeme za nutné naše vyjádření znovu rozepisovat v tomto odvolání, pouze požadujeme, aby bylo přiloženo v plném znění k tomuto odvolání.

Žádáme Krajský stavební úřad, aby případně za pomoci odborníků prostudoval a zvážil veškerá vyjádření, která společnost Entergeo, SE ke své žádosti doložila. Zamyslel se nad tím, že odborník, který vypracoval posudek EIA, používá slova jako: je možná, pokusně, minimálně ostrovně, řešení nastalé situace a další a ve svých odborných veřejných vyjádřeních porovnává čerpání geotermální energie, vrty 572 m Děčín (čerpání vody, tekuté písky) s principem HDR

vrty 5 km. Jde o naprosto odlišné způsoby, které není možné porovnávat. Jakou nese odpovědnost tento a další odborníci, když se opírají pouze o předpoklady. Proč má naprosto neznámá, nevěrohodná firma dostat možnost ve středu Tanvaldu něco POKUSNĚ budovat, proti odporu místních obyvatel. Žádáme stát, Krajský stavební úřad, aby slogan policie „Pomáhat a chránit“ využil pro své občany v praxi. Nejsme odborníci, ale není možné prosazovat soukromé zájmy nad veřejné. Děkujeme, že naše požadavky prostudujete, zvážíte a vydáte nesouhlasné stanovisko.“ (konec citace 5. odvolání)

K odvolání pan Vávra přiložil vyjádření obyvatel domu Vítězná 622, Tanvald, které bylo v průběhu řízení podáno stavebnímu úřadu.

6. Společné odvolání ze dne 18.10.2017 (doručené stavebnímu úřadu dne 20.10.2017)

- a) Martina Hlaváčka, nar. 2.9.1976, bytem Vítězná 448, 468 41 Tanvald,
- b) Věry Anderové, nar. 24.8.1951, bytem Na Balkáně 557, 468 41 Tanvald,
- c) Jiřího Dyntera, nar. 23.3.1956, bytem Krkonošská 385, 468 41 Tanvald,
- d) Lidmily Hlaváčkové, nar. 15.12.1955, bytem Vítězná 448, 468 41 Tanvald,
- e) Zdeňka Petržilkové, nar. 8.5.1944, bytem U Lesíka 563, 468 41 Tanvald,
- f) Jany Friedlové, nar. 4.10.1974, bytem Radniční 547, 468 41 Tanvald,
- g) Jindry Kotrbové, nar. 29.11.1952, bytem Raisova 393, 468 41 Tanvald,
- h) Jiřího Koňáka, nar. 30.12.1949, bytem Na Balkáně 564, 468 41 Tanvald
- ch) Heleny Koňákové, nar. 15.3.1951, bytem Na Balkáně 564, 468 41 Tanvald,
- i) Jiřího Josífků, nar. 9.5.1947, bytem Palackého 550, 468 41 Tanvald,
- j) Ivany Mistrové, nar. 3.11.1965, bytem Smetanova 568, 468 41 Tanvald,
- k) Jitky Preislerové, nar. 28.2.1975, Na Balkáně 434, 468 41 Tanvald,
- l) Jaroslava Strnada, nar. 2.8.1954, bytem Vančurova 277, 468 41 Tanvald,
- m) Jaroslava Mikše, nar. 23.9.1955, bytem Protifašistických bojovníků 234, 468 41 Tanvald,
- n) Věry Mikšové, nar. 6.5.1958, bytem Protifašistických bojovníků 234, 468 41 Tanvald,

V tomto odvolání č. 6 je uvedeno (citujeme):

„Odvolávám se proti souhlasnému rozhodnutí ohledně umístění stavby „Hloubkové vrty pro využití geotermální energie Tanvald - geotermální teplárna s elektrárnou“ (dále jen „rozhodnutí“). Žádám Krajský úřad Libereckého kraje, aby změnil napadené rozhodnutí, případně aby napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k novému projednání.

Odůvodnění: Umístění stavby „Hloubkové vrty pro využití geotermální energie Tanvald - geotermální teplárna s elektrárnou“, dále jen „Záměr“, je v rozporu s veřejnými zájmy. Ve svém rozhodnutí z 12. února 2016 Sp. zn. OÚPSŘ 357/2015 - 330 - rozh. krajský úřad uvádí „Odvolací orgán se domnívá, že budovat výrobu elektřiny proto, aby zásobovala tuto výrobu elektřiny, je zcela v rozporu s úkoly a cíli územního plánování, kdy dle nich je třeba vytvářet předpoklady pro udržitelný rozvoj v území a nikoliv pro vytváření ostrovního systému bez jakéhokoliv jiného užitku a bez napojení na rozvody elektřiny (vytvářet elektrárnu, která bude elektřinou a teplem zásobovat pouze sebe).“ Můj názor je shodný s tímto výrokem krajského úřadu. Žadatel o vydání územního rozhodnutí - společnost Entergeo SE (dále jen „Žadatel“) sice nově upřesnil pojem „komerční využití“ tak, že se jedná o prodej tepla a elektřiny případným provozovatelům, kteří by provozovali v objektech areálu aktivity totožné s těmi, pro které byly tyto objekty kolaudovány. Místo toho, aby GTE zásobovala pouze sama sebe, zásobovala by malý areál, kde se sama nachází. **Situace se tedy nijak podstatně od posledního rozhodnutí městského úřadu nezměnila: stále se jedná o ostrovní systém, kde předpokládaná smysluplně využitelná spotřeba energie v rámci areálu je zanedbatelná ve srovnání s kapacitou Záměru. Žadatel dále argumentuje tím, že výroba bude plynule regulovatelná od nuly po maximum. Tento argument posouvá Záměr na další úroveň absurdity: Postaví se ohromná teplárna, která bude zásobovat sama sebe, ale protože je pro zásobování areálu moc ohromná, tak bude výroba regulovaná na zlomek plné kapacity. Regulovatelnost výkonu nesmyslnost Záměru neřeší. Výsledkem je opět elektrárna zásobující sama sebe a malý areál, kde se sama nachází,**

za cenu znehodnoceného podzemí a dalších negativních dopadů viz níže.

Stejný názor sdílí ve svých odborných vyjádřeních také společnost ČEZ ESCO, a.s. a Ing. Petr Šimoník, bývalý předseda představenstva děčínské teplárenské společnosti TĚRMO Děčín a.s. a bývalý předseda představenstva litoměřické společnosti ENERGIE Holding a.s. (obě tyto společnosti se aktivně zabývají využitím geotermální energie). Tato vyjádření jsou v přílohách A a B. Ing. Šimoník ve svém vyjádření přímo uvádí: „Z hlediska veřejného zájmu nemá smysl budovat GTE (obzvláště ne na bázi HDR), která bude vytápět a dodávat el. energii pouze pro malinký areál, kde se sama nachází a vystavovat tím zbytečnému riziku město Tanvald a okolí a marnit finanční zdroje. Ekonomicky se jedná o nesmysl a pro mě je tento projekt zcela NEPOCHOPITELNÝ.“ Dle informativního sdělení společnosti ČEZ ESCO, a.s. např. gigantický podnik Philip Morris Czech má trvalý odběr tepla cca 25 TJ tepla/rok. V dokumentaci k Záměru je uvedena předpokládaná výroba tepla 60000 GJ/rok tedy 60 TJ/rok což je více než dvojnásobek toho co spotřebuje Philip Morris Czech. Při zběžném pohledu na googlemaps se budovy areálu Philip Morris jeví přibližně o dvakrát větší rozloze než budovy areálu, kde je plánována GTE. To znamená, že kdyby v areálu GTE byl např. poloviční Philip Morris, tak by spotřeba tepla byla okolo 12 TJ/rok, což je jen 20% předpokládané kapacity Záměru, která je 60 TJ/rok. **80% tepla by tedy bylo marněno.** V měřítkách Tanvaldu je plánovaná kapacita Záměru také nesmyslná. Kapacita pro výrobu tepla v Tanvaldu je 15,5MW ve srovnání s plánovanou kapacitou Záměru 15MW, přičemž ÚPD Tanvaldu zmiňuje, že současná rezerva výkonu stávající teplárny je více než 50%, resp. 9MW výkonu.

Žadatel argumentuje tím, že Záměr zhodnocuje v dnešní době nevyužitý a chátrající areál Seba Tanvald, kdy tímto záměrem dojde k jejich oživení a toto oživení bude mít vliv i na rozšíření podnikatelských aktivit, zvýšení pracovních míst či služeb ve spádové oblasti Tanvaldu. Toto je pouze tendenční tvrzení. V současné době nic nebrání tomu, aby k využití areálu Seba Tanvald docházelo už teď. K využití dokonce částečně dochází. Je zde přítomna např. společnost FMM Europe. Není zřejmé, jak by přítomnost GTE v areálu přispěla k rozšíření podnikatelských aktivit v areálu. Namítám, že **výstavba a přítomnost GTE naopak potlačí podnikatelské aktivity v areálu**, a to např. z následujících důvodů:

- Délka trvání výstavby GTE z důvodů nepředvídatelnosti geologického podloží a délky trvání vrtných prací nelze přesně odhadnout, a může se jednat o mnoho let jako např. u dosud nedokončeného vrtu v Litoměřicích. Po dobu výstavby by bylo podnikání v areálu touto výstavbou omezeno. Pokud by tedy cílem žadatele bylo oživit podnikání v areálu, výstavba GTE by naplnění tohoto cíle pouze o několik let odložila a nijak by mu nepomohla.
- GTE marní většinu své výrobní kapacity by zabírala část areálu, která by tím pádem nemohla být využita pro podnikatelské aktivity v rámci areálu.
- Životní prostředí v areálu, kde by byla marněna většina vyrobeného tepla, unikala pára, tvořila se mlha, muselo se nakládat s toxickým odpadem apod., by bylo podstatně méně vhodné pro podnikání, než kdyby zásobování energiemi probíhalo ze stávajících sítí. Dále by v areálu musela být aplikována různá bezpečnostní opatření, která by mohla případné podnikatele omezovat. GTE by navíc měla relativně velký odběr vody, čímž by se mohla omezit možnost odběru vody pro další potenciální podnikatele v areálu. Je tedy zcela zřejmé, že přítomnost GTE by možnost využít areál pro podnikání nijak nezatraktivnila, naopak by tomu byla překážkou. Připomínám, že studie vlivu Záměru na životní prostředí se zabývaly především vlivy přesahujícími hranice areálu. V areálu samotném by životní prostředí bezpochyby bylo ovlivněno minimálně párou a hlukem.

» Má-li být „lákadlem“ pro případné podnikatele cena energií, kvůli které by byli ochotni přistoupit na umístění svého podnikání v méně atraktivních podmínkách komplikovaných přítomností GTE, není zřejmé, jak by této lákavé ceny energie mohlo být dosaženo. Při plánovaných nákladech okolo 2mld Kč, které jsou uvedeny v dokumentaci k Záměru, přičemž tento odhad nezohledňuje případné komplikace, by náklady spojené s uvedením GTE do provozu a s jejím provozem s velkou pravděpodobností neumožnily nabídnout nižší

než tržní cenu energií, a i při nabídnutí tržní ceny, by dle vyjádření některých odborníků Záměr ekonomicky nedával smysl (viz např. vyjádření Ing. Šimoníka v příloze). Žadatel odmítá o ekonomické stránce diskutovat, nicméně pokud cena energie má být to, o co se opírá argument žadatele, že projekt bude sloužit veřejnému zájmu oživení podnikání, tak by mělo být z dokumentace projektu zřejmé, že je toho schopen dosáhnout. Jinak úřadům nezbyvá než při posuzování použít dostupné informace a udělat si na toto téma vlastní názor dle nejlepšího vědomí a svědomí. V této souvislosti uvádím citaci z rozhodnutí Sp. zn. OÚPSŘ 316/2016-330-rozh. z 30.1.2017, kde krajský úřad uvádí: „V této judikatuře NSS č.j.: As 73/2016 - 27 ze dne 10.11.2016 se uvádí, že správní orgán sice není oprávněn při rozhodování o námitkách podatele revidovat ověření účinků budoucího užívání stavby, je však povinen uvážit, zda vůbec může být oznamovaná stavba užívána ve stavu popsaném v oznámení k účelu, který lze z dokumentace zjistit. V této souvislosti je třeba posuzovat, zda konkrétní okolnosti umožňují zjistit skutečný výsledný záměr stavebníka a předpoklad užívání stavby v budoucnu.“

- Brzdou oživení podnikání v prostorách areálu není nedostatek energie. V areálu je v provozu malá vodní elektrárna, která dříve sloužila pro potřeby areálu. Tato elektrárna zásobovala areál v době, kde byly používány staré a ve srovnání se současností energeticky náročné technologie. Nyní tato elektrárna vyvádí elektřinu do veřejné sítě. Co se týče tepelné energie, v městě Tanvald je velká rezerva výrobních kapacit a ceny tepla jsou v současné době v Tanvaldu velice příznivé. Brzdou oživení podnikání v areálu je zejména stav budov, nedostatek pracovní síly v regionu, a absence podnikatelů ochotných a schopných v areálu realizovat své záměry. Tyto problémy by výstavba GTE nevyřešila, naopak by je zhoršila: Budovy by za potenciálně dlouhou a předem neodhadnutelnou dobu, kdy by byla GTE ve výstavbě, zchátraly ještě více; sehnání pracovní síly by se ještě více zkomplikovalo zhoršením životního prostředí v důsledku provozu GTE a marnění vytěženého geotermálního tepla; a podnikatelé by mohli být přítomností GTE a riziky, opatřeními a omezeními spojenými s jejím provozem odrazeni od umístění svého podnikání ve stejném areálu.

Dále je třeba se zamyslet nad tím, jakým by skutečně pro veřejnost bylo přínosem vytvoření nových pracovních míst, pokud by se nějakým zázrakem areál, i přes komplikace vzniklé s umístěním GTE v něm, podařilo oživit. Nezaměstnanost v ČR je velmi nízká, okolo 4%, a je tedy spíše problém sehnat zaměstnance než sehnat práci. O tom ostatně svědčí i situace přímo v areálu kde je GTE plánována: Ani při současném velmi nízkém využití areálu nejsou pracovní místa firmy, která teď v areálu sídlí, obsazena viz foto níže. Pro stavbu GTE by dále bylo možné argumentovat, že je v obecném zájmu využívat obnovitelné zdroje. Tento argument je však nesmyslný. Nezávisle na tom jestli je nebo není v některých metodikách geotermální energie označována jako obnovitelný zdroj, fakticky a prakticky se v tomto konkrétním případě o obnovitelný zdroj nejedná, protože sám žadatel ve své technické zprávě uvádí, že teplo bude pro výrobu elektřiny vyčerpáno v průběhu 20-30ti let. Nelze tedy mluvit o obnovitelném zdroji elektrické energie, když ten zdroj může být za 20 let vyčerpán. Zároveň nelze mluvit ani o využití, ale spíše o marnění energie. Ze srovnání předpokládané kapacity Záměru s hypotetickým výrobním podnikem o velikosti poloviny podniku Philip Morris ČR (viz výše) vyplývá, že okolo 80% vyrobeného tepla by mohlo být marněno. **Nejednalo by se tedy o využití obnovitelných zdrojů, ale o marnění neobnovitelných zdrojů.** Smysl zvažovat tento projekt z hlediska tohoto veřejného zájmu by mělo, pokud by se jednalo o ostrovní systém a v případě nedostatku energií v Tanvaldu. Taková situace ale teď není; současné elektrické rozvody v Tanvaldu by více elektřiny nebyly schopné pojmout, a co se týče tepla, má Tanvald při současné výrobní kapacitě více než 50% rezervu. Logicky tedy dává větší smysl zachovat energetický potenciál pod zemí do doby, než rostoucí ceny energií ze současných zdrojů a případná nedostačující energetická výrobní kapacita v Tanvaldu by v budoucnu zavdaly příčinu pro zavedení alternativních zdrojů energie, a zároveň míra poznání a pokroku v oblasti

geotermální energie by vedla k přijatelným výrobním nákladům geotermální energie a snížení rizik.

Realizace Záměru by tedy veřejným zájmům „rozvoj podnikání“ ani „využití obnovitelných zdrojů energie“ nijak neprospěla, naopak bylo by to překážkou rozvoje podnikání a jednalo by se o marnění neobnovitelných zdrojů. Kromě toho je Záměr v rozporu s veřejnými zájmy uvedenými níže. V rozhodnutí Sp. zn. OÚPSŘ 316/2016-330-rozh. z 30.1.2017 krajský úřad uvádí: „Správní orgán musí při rozhodování o námitkách posuzovat výsledný stav navrhované stavby, nikoli jen jednotlivé fáze realizace záměru, a okolnosti, za něhož bude stavba užívána, a zvláště tehdy pokud je předpokladem v řízení potencialita přímého dotčení veřejného zájmu jako takového, nikoli to, zda k dotčení tohoto zájmu skutečně dojde.“ V souladu s tímto výrokem namítám, že při zvažování vlivu Záměru na níže uvedené veřejné zájmy je třeba vzít v úvahu potencialitu dotčení těchto zájmů. Dotčené veřejné zájmy:

- **Rozpor s veřejným zájmem „hospodárné a šetrné využití území a přírodních zdrojů“:** Vzhledem k tomu, že, jak vyplývá z textu výše, okolo 80% těžené tepelné energie by i při maximálním využití areálu bylo marněno, docházelo by v důsledku realizace Záměru k marnění energetických zdrojů. Dále by bylo znehodnoceno území, zejména podzemní část, minimálně o velikosti nepravidelného elipsoidu cca 1200 x 600 m, kde, jak vyplývá z technické zprávy žadatele, by měl být vytvořen podzemní výměník. Toto, a s velkou pravděpodobností i další podzemní i nadzemní území, by bylo omezeno v důsledku provozu GTE a vzniku souvisejících ochranných pásem. Plný rozsah těchto omezení může být znám až po vymezení těchto ochranných pásem. Jisté však je minimálně to, že pokud se pod Tanvaldem nachází geotermální potenciál, byl by tímto projektem promarněn, a město Tanvald a okolí by tak přišly o možnost tento potenciál využít, kdyby nastala situace, ve které by mělo smysl o tom uvažovat. Např. kdyby se současné zdroje tepelné a elektrické energie blížily vyčerpání, Tanvald reálně potřeboval nový zdroj tepelné a elektrické energie, a zároveň kdyby v důsledku technologického pokroku náklady na těžbu geotermálního tepla umožnily energii takto vyrobenou prodávat za konkurence-schopné ceny a kdyby výzkum v oblasti geotermálních vrtů vedl k eliminaci rizik a ke shodě odborníků, že podobné projekty lze realizovat v obydlených oblastech. V současné době ani jedna z těchto podmínek není splněna, takže by došlo pouze k promarnění zdrojů v hodnotě 2mld CZK na výstavbu samoučelné GTE, promarnění případného geotermálního potenciálu pod Tanvaldem, znehodnocení značného území a vzniku různých omezení na ještě větší území, a k vystavení území Tanvaldu a okolí a jeho obyvatel zbytečnému riziku.
- **Rozpor s veřejným zájmem „omezení globálního oteplování; ochrana životního prostředí“:** Omezení globálního oteplování a změny klimatu je téma, které je v současnosti v popředí zájmu mezinárodní komunity reprezentované OSN a i Česká Republika jako člen EU, se v rámci mezinárodní spolupráce, zavázala k určitým opatřením. Závažnost a aktuálnost tohoto tématu je zřejmá např. z dokumentárního snímku „Before the Flood“, ve kterém Leonardo di Caprio veřejnost seznamuje s kritickou situací, ve které se nacházíme, prostřednictvím rozhovorů s předními odborníky a politickými a náboženskými vůdci jako např. prezident Obama nebo papež František. Namítám, že vybudování GTE, která by marnila vytěžené teplo, je v rozporu s veřejným zájmem „omezení globálního oteplování“ protože tento Záměr by ke globálnímu oteplování přímo a výrazně přispíval. Vlastně, pokud by byl Záměr realizován a nedošlo k naplnění žádných dalších rizik, jediným „produktem“ této GTE, kromě zásobení samotné GTE a malého areálu, kde se nachází, teplem a elektrinou, by bylo právě marněné teplo.
- **Rozpor s veřejným zájmem „ochrana veřejnosti před stresem a psychickou zátěží; ochrana zdraví“:** Nemoci, při jejichž vzniku se významným způsobem uplatňují psychické a sociální faktory zahrnující působení stresových situací, bývají označovány jako psychosomatické. Patří k nim celá řada kardiovaskulárních, onkologických, respiračních, sexuologických i neurologických onemocnění. Ochrana veřejnosti před stresem a psychickou zátěží, a tedy

prevence psychosomatických nemocí, vede k lepšímu zdravotnímu stavu populace, větší produktivitě populace a nižším nákladům společnosti jako celku na zdravotní péči. Jedná se tedy nesporně o zájem obecně prospěšný a zájem veřejný. Záměr je v rozporu s tímto veřejným zájmem protože vytváří stres a psychický tlak na obyvatelstvo.

Rizika nejsou v dokumentaci zcela vyloučena a nejsou přesně kvantifikována. Jedná se o projekt, který dosud v obytné zóně v Evropě nebyl v podobném rozsahu a s využitím stejné technologie realizován, a přední odborníci na světové úrovni ani realizaci podobných projektů v obytných zónách nedoporučují, dokud nebude tato technologie více prověřena. Jedná se tedy o projekt s charakterem experimentu. **Zdůrazňuji, že v případě názoru na nesmyslnost umístování Záměru v obydlené oblasti z důvodu souvisejících rizik, se nejedná o laicky názor, jak tvrdí žadatel, ani o teoretické odhady a akademické hypotézy, které používá žadatel, ale o názory předních odborníků s reálnými a praktickými zkušenostmi v oblasti geotermálních vrtů a využití geotermální energie** (viz např. vyjádření bývalého předsedy představenstva děčínské teplárenské společnosti TERMO Děčín a.s. a bývalého předsedy představenstva litoměřické společnosti ENERGIE Holding a.s. Ing. Šimoníka v příloze nebo viz závěry ze Swiss roadmap for electricity production from Deep Geothermal Energy presentováno na SCCER-SoE Annual Conference 2014 v Zurichu 30. září 2014, kde jedním ze závěrů je podobné projekty nerealizovat v obydlených oblastech).

Kromě toho jsou z praxe známé případy, kdy výstavba geotermální elektrárny zapříčinila v okolí těchto staveb vznik zemětřesení o síle až 5 stupňů Richterovy škály. Jmenovat lze například geotermální elektrárnu v Basileji, v důsledku které došlo v letech 2006 až 2007 k silným zemětřesením, na základě kterých musel být provoz této elektrárny zastaven, dále také elektrárnu u německého města Landau či elektrárnu v kalifornské oblasti Geysers. Za zmínku také stojí nedávné zmizení léčivých pramenů u Kuksu den po té, co došlo k provádění úřady schválených vrtů pro geotermální čerpadlo viz. článek „Kuks stále čeká na zmizelé prameny“ na novinky.cz z 31.7.2017. Důvěru v Záměr nepodpořil ani fakt, že v procesu EIA došlo k pochybení, kdy výsledkem bylo omezení možnosti participace veřejnosti v procesu, jak je zřejmé z vyjádření Ministerstva Životního Prostředí z 15. dubna 2014, Č.j.: 25507/ENV/14, kde se uvádí „Bylo zjištěno, že informace o konání veřejného projednání č.j. 81859/ENV/13 ze dne 15. listopadu 2013 byla do Informačního systému EIA skutečně vložena až dne 11. 12. 2013, tj. dva dny po jeho konání, přičemž na žádost pracovnice odboru výkonu státní správy V v Liberci bylo datum zveřejnění informace změněno odpovědnou pracovnící Agentury CENIA dne 25. 3. 2014. Informace o konání veřejného projednání tedy v předmětném případě nebyla vložena do Informačního systému EIA před jeho konáním, což obecně považuji za velmi problematické a zasadím se o to, aby se obdobná pochybení neopakovala.“ **Nejistota a obavy ze zmanipulování procesu a záměrného dezinformování veřejnosti, které tímto závažným pochybením vznikly, umocňují psychologický dopad na občany.**

Dalším „hřebíkem do rakve“ pro psychický stav je fakt, že společnost, která chce Záměr realizovat, nemá žádnou historii ani majetek a **vlastnická struktura je zastřena využitím netransparentní off-shore struktury, což znamená nulovou zodpovědnost žadatele a nulovou šanci na náhradu škod v případě problémů.**

Různí odborníci mají na rizika související s projektem různé názory. Nezávisle na tom, jaké názory zastávají jedinci vydávající souhlasná stanoviska, je nesporným faktem, že existují také odborníci zastávající opačný názor; viz výše. Nezávisle na tom, jestli se rizika reálně naplní, jejich potencialita, která z mého pohledu a z pohledu veřejnosti existuje, protože názory některých odborníků ji nevylučují, způsobuje stres a má vliv na psychiku obyvatel.

Pro ilustraci efektu na psychiku si zkuste představit, že jste majitelem domu ve městě, kde 5 km pod povrchem je studená voda vhnána pod tlakem na rozžhavené podloží za účelem toto podloží rozpraskat a vytvořit stovky metrů dlouhou podzemní spáru kudy voda bude protékat mezi jednotlivými vrty. Tento proces probíhá někde pod Vaším domem, kde bydlíte se svými

děťmi. Dále si představte, že u domu máte studnu, takže když něco popraská špatně, voda z ní může zmizet. Pasportizace studní, která je v rámci projektu nařízena, je sama o sobě důkazem potenciality rizika, že se se studnou může něco stát a je proto zcela zřejmé, že občané budou vystaveni stresu a psychologické zátěži v souvislosti s potencialitou ztráty vody ve studni. Na závěr si zkuste představit, kolik klidu Vám dodá razítko na expertním posudku od experta bohatě zaplaceného stavebníkem, zvláště když víte, že jiní experti mají jiné názory, že bylo několik podobných projektů, kde razítka expertů lidem moc nepomohla, a kdy i z vyjádření ministerstva, viz výše, vyplývá, že v procesu EIA došlo k pochybení, které omezilo možnost participace veřejnosti. Jedním z ukazatelů vlivu Záměru na psychiku veřejnosti je extrémně vysoká účast na jednání zastupitelstva 30. dubna 2014 kde se o podpoře GTE městem hlasovalo (bylo plné tanvaldské kino), dále pak petice proti GTE (2116 podpisů) a aktivní účastí v územním řízení (691 osob, spolek se sídlem v Tanvaldu i spolky s krajskou působností).

- **Rozpor s veřejným zájmem „ochrana území proti ohrožení jeho rekreačního potenciálu:** Město Tanvald se nachází částečně v chráněné krajinné oblasti Jizerské Hory a je obklopeno krásnou horskou krajinou s výrazným rekreačním potenciálem. Hranice CHKO je dokonce několik metrů od hranice areálu, kde stavebník zamýšlí Záměr realizovat. Ochrana rekreačního potenciálu Tanvaldu a okolí je obecně prospěšný veřejný zájem mající přínos jak pro provozovatele rekreačních a sportovních zařízení Tanvaldu, tak pro obyvatele velkých měst, kteří vyhledávají v dobách volna stále vzácnější ticho a čistotu přírody. Stavba elektrárny a teplárny navíc obnásějící hornickou činnost je v rozporu s tímto zájmem. Obecně elektrárenská a teplárenská střediska a místa kde probíhají důlní experimenty, zatím nepatří mezi oblíbené turistické lokality. Zde je to navíc umocněno skutečností, že se jedná o experiment s HDR technologií, u které je známé, že byly případy, kdy použití této technologie vyvolalo zemětřesení. Takže lidé hledající ticho a klid přírody by pravděpodobně volili jinou lokalitu než místo, kde jim někde 5 km pod nohama studená voda rozpraskává rozžhavené podloží. Pokud by město Tanvald získalo nálepku „pokusného králíka“ v oblasti GTE, rekreační potenciál Tanvaldu by tím byl poškozen.
- **Rozpor s veřejným zájmem „ochrana investic a zajištění účelného využití zdrojů investovaných v souladu s koncepcí zakotvenou v územně plánovací dokumentaci“:** Občané Tanvaldu i zastupitelstvo si jsou dlouhodobě vědomi sportovního a rekreačního potenciálu Tanvaldu, a to se odráží i v územně plánovací dokumentaci. Pro ilustraci uvádíme následující výňatky z územně plánovací dokumentace:
„Významnými prvky, z nichž urbanistická koncepce vychází, jsou vysoce atraktivní krajinné prostředí, ...“
„využít a dále rozvinout výrazný rekreační potenciál území s ohledem na kulturní, historické a přírodní hodnoty území;“
„rozšířit a zkvalitnit infrastrukturu pro rekreaci a turistiku, která je podmínkou pro delší pobyt návštěvníků v území;“
„transformace hospodářství - útlum průmyslové výroby, zvyšování významu terciárního sektoru;“
„rekreační potenciál území a trvalé zvyšování zájmu o zimní i letní pobytovou rekreaci, turistiku a sport; V souladu s ÚPD dlouhodobě probíhá řada investic např. autokemp v Tanvaldské kotlině, lyžařské sjezdovky, stezka Járy Cimrmana, Tanvaldský vyhlídkový okruh, cyklo-stezky, chaty, rekreační a sportovní objekty apod. Realizace Záměru by mohla omezit a vystavit riziku cestovní ruch a rekreační potenciál města, na který je zaměřena koncepce rozvoje města, a znehodnotit tak výše zmiňované investice. Ochrana investic a zajištění účelného využití zdrojů investovaných v souladu s ÚPD je obecně prospěšný veřejný zájem. Jedná se o ochranu planetárních zdrojů, protože konzistentním dodržováním koncepce ÚPD se vytváří stabilní podmínky pro hospodárné využití dlouhodobých investic. Povolení umístění Záměru by znamenalo upřednostnění kontroverzního projektu, který

nejenže z koncepce ÚPD vybočuje aleje s ní v přímém rozporu, před ochranou soukromého podnikání a investic dlouhodobě prováděných v souladu s koncepcí ÚPD; takže by tím navíc došlo i k podlomení důvěry ve stabilitu a regulérnost místního investičního prostředí a negativně by to ovlivnilo soukromé podnikání a další rozvoj regionu.

• **Rozpor s veřejným zájmem „ochrana surovinových zdrojů České Republiky“:**

Dne 16.10.2017 zasedala PSP ČR na téma lithium. Výsledkem tohoto zasedání je usnesení, kde parlament uložil vládě, aby zrušila memorandum, které ministr průmyslu a obchodu uzavřel se zahraniční firmou. Kauza lithium má s kauzou GTE množství společných prvků, a vykazuje znaky typických „tunelů“, které na výše zmíněném zasedání kritizovali poslanci:

1) Podobně jako v kauze lithium, stát nemá na těžbě geotermálního tepla žádný podíl. Na rozdíl od vrtu v Litoměřicích, kde je do projektu majetkově zapojeno město a podílí se na něm odborně akademická obec, projekt GTE v Tanvaldu je 100% v rukou firmy vlastněné netransparentní zahraniční off-shore „schránkovou“ strukturou v daňovém ráji. Podobně jako v kauze lithium jsou skuteční majitelé skryti a firma nemá žádný zisk ani majetek. Majitelem firmy Entergeo je společnost účelově založená v daňovém ráji Delaware.

2) V kauze lithium, MŽP vydávalo průzkumové licence, kvůli čemuž ho poslanci kritizovali. Tyto licence vydávalo mechanicky na základě souhlasného vyjádření MPO k surovinové politice. Podobně v kauze GTE stavební úřad mechanicky rozhodl na základě vyjádření, která mechanicky vydávají různé instituce.

3) Poslanci na výše zmiňovaném zasedání PSP ČR varovali před situací, která v minulosti nastávala, kdy soukromý „tunelář“ shrábne zisky a za státem jdou náklady. Projekt GTE je v tomto směru doveden k dokonalosti: Veškerý potenciální zisk jde za prázdnou schránkou v daňovém ráji. Veškeré potenciální problémy a rizika jdou za státem a za občany, protože firma realizující záměr nemá žádný majetek, vlastnická struktura je zastřena a firmu jde v případě problémů velmi jednoduše „odříznout“. Vzhledem k tomu, že souhlasná stanoviska institucí nevidí velká rizika, je velikost ze zákona stanoveného garančního fondu minimální. Navíc lze předpokládat, že náklady na samotnou stavbu GTE by byly zaplacené převážně z dotací, podobně jako v případě geotermálního vrtu v Litoměřicích, a podobně jako u mnohých projektů realizovaných skupinou, která je s výstavbou GTE spojována.

Parlament České Republiky jako nejvyšší zákonodárný orgán ČR svým usnesením z 16.10.2017 jasně ukázal, že vyvážení surovin do rukou spekulantů a firem v daňových rájích, není ve veřejném zájmu. Podobně jako lithium, geotermální teplo je beze sporu pro ČR také strategickou surovinou, protože se jedná o potenciální energetický zdroj stejně jako uhlí nebo uran. Žádám proto odvolací orgán, aby nerozhodoval pouze mechanicky na základě zákonů, které jak kauza lithium ukazuje, byly prosazeny lobbisty a umožnily přes 20 let kradení surovin České Republice. Žádám odvolací orgán, aby proaktivně využil všechny zákonné prostředky a pomohl zastavit další surovinový a potenciálně i dotační „tunel“.

• **Záměr je v rozporu s cíli a úkoly územního plánování**

Ve svém rozhodnutí Sp. zn. OÚPSŘ 316/2016-330-rozh. z 30.1.2017 krajský úřad uvádí:

„K této judikatuře NSS č.j.: As 73/2016 - 27 ze dne 10.11.2016 se uvádí, že správní orgán sice není oprávněn při rozhodování o námitkách podatele revidovat, ověření účinků budoucího užívání stavby, je však povinen uvážit, zda vůbec může být oznamovaná stavba užívána ve stavu popsaném v oznámení k účelu, který lze z dokumentace zjistit. V této souvislosti je třeba posuzovat, zda konkrétní okolnosti umožňují zjistit skutečný výsledný záměr stavebníka a předpoklad užívání stavby v budoucnu. Správní orgán v daném případě není vázán dispozicí stavebníka do té míry, že nebude izolovaně hodnotit pouze danou fázi stavebního záměru, která je mu oznámena, bez zřetele k tomu, jak má vypadat a fungovat výsledná stavba. Teprve v návaznosti na řádné doložení záměru, z hledisek jeho vztahů do území je možné posoudit splnění podmínek uvedených v ust. par. 90 stavebního zákona jako takových. Mezi nimi jsou i požadavky (podmínky) z ust. par. 18 a par. 19 stavebního zákona,

která upravují cíle a úkoly územního plánování – tedy všeobecné zásady využívání území. Z těchto zásad lze mimo jiné dovodit požadavek na šetrné využívání území, tedy, jinak řečeno, zákaz nadbytečného zatěžování území lidskými aktivitami, dále požadavek ochrany nezastavěného území, což zahrnuje, jak povrch území, tak to, co je pod povrchem apod. "

V souladu s tímto tvrzením namítám, že **Záměr nesplňuje požadavky na šetrné využívání území a na ochranu nezastavěného území, zejména pod povrchem.** Realizace Záměru by zcela zjevně vedla k nadbytečnému zatěžování území lidskými aktivitami, protože kapacita GTE by v rámci ostrovního systému byla z velké části nevyužita, jak již bylo vysvětleno výše. Jednalo by se tedy o nadbytečné zatížení území a bylo by zbytečně dotčeno dosud nezastavěné území pod povrchem, minimálně o velikosti nepravidelného elipsoidu cca 1200 x 600 m, kde jak vyplývá z technické zprávy žadatele, by měl být vytvořen podzemní výměník. Záměr je proto v rozporu s cíli a úkoly územního plánování.

Záměr je v rozporu s územně plánovací dokumentací Tanvaldu

Ve svém rozhodnutí z 12. února 2016 Sp.zn. OÚPSŘ 357/2015 - 330 - rozh. krajský úřad uvádí:

„Stavební záměr je však (i když jedna jeho část nevyžaduje vydání územního rozhodnutí) nutné hodnotit jako celek, a to s přihlédnutím ke všem dopadům na území, a to ze všech hledisek ust. par. 90 stavebního zákona, zejména je nutné jako celek hodnotit jeho soulad s územním plánem a s cíli a úkoly územního plánování, tak i soulad s obecnými požadavky na využití území, atd. K uvedenému argumentu přispívá i skutečnost, že v ustanovení zákona 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě (dále jen zákon o hornické činnosti), konkrétně v ust. par. 17, 18 a 18a, která se vztahují k řízení o povolení hornické činnosti, není žádným způsobem stanoveno, jaké aspekty při povolení této činnosti jsou správním orgánem zkoumány. Jednoduchou logikou pak lze dovodit, že posouzení záměru z hledisek územního plánování, jeho úkolů a cílů a dalších skutečností uvedených v ust. par. 90 stavebního zákona je v kompetenci stavebního úřadu při posouzení uvedeného záměru jako celku, kdy technologie na povrchu nemůže fungovat bez technologie pod povrchem a je nutné je posuzovat jako celek. "

a dále uvádí citaci z rozsudku Nejvyššího správního soudu, č.j. 9 As 88/2008-301 ze dne 6.8.2009

„... Pod tíhou těchto okolností a tímto úhlem pohledu vnímá kasační soud dělení stavby (tvrzení samostatnosti jednotlivých staveb, z nichž záměr sestává) jako účelové obcházení zákona. ..."

V souladu s těmito výroky, ze kterých je zřejmé, že Záměr je třeba posuzovat jako celek a zohlednit při posuzování i úkoly a cíle územního plánování, namítám, že Záměr je v přímém rozporu s územně plánovací dokumentací Tanvaldu, a to z následujících důvodů:

- **Předmětem Záměru je získávat primární, nijak nezpracované geotermální teplo přímo z primárního přírodního zdroje pomocí hornické činnosti. Získávání geotermálního tepla je těžební průmysl a primární sektor průmyslu, protože zajišťuje přímou produkci a suroviny pro další sféry.** Do primárního sektoru je řazeno zemědělství, lesnictví, těžební průmysl a rybolov. Získávání geotermálního tepla je těžební průmysl, protože se jedná o primární získávání zemského tepla, nikoli o jeho výrobu ze suroviny dodané třetí stranou. To vyplývá i z dokumentace EIA, kde se uvádí, že z jednoho vrtu je možné pro provoz elektrárny využívat přibližně 20 až 30 let a i poté ho lze využívat ještě k vytápění." Je tedy zřejmé, že těžba geotermálního tepla po čase způsobí minimálně jeho částečné vytěžení, tudíž se jedná o těžbu. Zařízení, plánovaná v rámci Záměru, mají kromě prvků technické infrastruktury také prvky těžebního průmyslu. Průmyslové využívání tepelné energie zemské kůry je hornickou činností ve smyslu ustanovení § 2 písm. f) zákona č. 61/1988 Sb. Hlubinné vrty jsou z hlediska § 34 zákona č. 61/1988 Sb. důlním dílem a zvláštním zásahem do zemské kůry. Provozní celky zahrnují hloubkové vrty do hloubky až 5000m a součástí procesu je získávat geotermální teplo pomocí těchto hlubinných vrtů. Když zvážíme v rámci Záměru poměr

investice do těžebních zařízení (tj. minimálně podzemní část zařízení a procesu) a investice do výrobních zařízení (tj. zařízení na výrobu elektřiny a zpracování získaného geotermálního tepla) dojdeme k jasnému závěru, že těžba v Záměru dokonce výrazně převažuje nad výrobní částí. Ke stejnému závěru dojdeme, když srovnáme čas výstavby těžebních a výrobních zařízení nebo prostor, který těžební a výrobní zařízení zaujmají. Záměr obsahuje zařízení s charakterem těžebního průmyslu a převážná část plánovaného procesu je těžba. Jedná se tedy o Záměr, který spadá převážně do oblasti primárního sektoru a těžebního průmyslu. Územní plán Tanvaldu v zóně, kde je Záměr plánován, primární sektor průmyslu a těžební průmysl nepřipouští; připouští pouze výrobu a skladování tj. průmyslové aktivity spadající do sekundárního a terciálního sektoru průmyslu. Záměr je tedy v rozporu s územním plánem Tanvaldu.

- Na území, kde žadatel žádá o umístění Záměru, ÚPD Tanvaldu připouští dopravní a technické infrastruktury pro obsluhu řešeného území. V původní verzi své žádosti Žadatel uvedl:

„Teplo bude sloužit k vytápění stávajícího průmyslového areálu, alternativně bude možné teplo

nabídnout i jiným subjektům" a „Lze proto předpokládat, že dodávky teplé vody z geotermálních vrtů mohou být využity pro vytápění města Tanvald, příp. i města Smržovka." Záměr tedy počítal s dodávkami energií mimo areál. Toto v následných kolech řízení žadatel účelově změnil na ostrovní provoz, aby tak Záměr „napasoval" do souladu s ÚPD Tanvaldu. Namítám, že přestože formálně je projekt GTE prezentován jako ostrovní provoz, věcně se jedná o zařízení, které je pro daný areál značně předimenzované (viz příloha A) a jedná se tedy zcela zjevně o zařízení, jehož jediným smysluplným využitím by bylo zásobování Tanvaldu a okolí teplem a elektrickou energií. Připomínám, že plánovaný tepelný výkon by mohl zásobovat více než dva Tanvaldy. Je to podobná situace, jako kdyby žadatel žádal např. o umístění jaderné elektrárny a tvrdil, že bude fungovat v ostrovním provozu, přestože kapacita by umožňovala zásobovat celou republiku. Pochybuji, že v takovém případě by žádosti o umístění bylo vyhověno. V tomto případě se jedná o naprosto stejný nesmysl, jenom v o něco menším měřítku. Namítám, že věcně se nejedná o GTE pro zásobování malého areálu, ale o GTE pro zásobování města okolo 15000 obyvatel, a proto, nezávisle na účelové formální presentaci Záměru jako ostrovního provozu, by měla být žádost o umístění zamítnuta z důvodu nesouladu s územním plánem Tanvaldu, který v dané lokalitě technickou infrastrukturu pro zásobování celého města a okolí nepřipouští.

- Záměr je v přímém rozporu s koncepcí územního plánování Tanvaldu. Ke koncepci zásobování elektrickou energií územní plán uvádí v textové části: „Koncepce zásobování obce elektrickou energií je vyhovující a zůstane i nadále nezměněna". Je zřejmé, že územní plán Tanvaldu ve své koncepci zásobování elektrickou energií nepočítá s výstavbou nové elektrárny o výkonu 5.5MW. V územním plánu sekci Urbanistická Koncepce je uvedeno: „Plochy technické infrastruktury - jsou vymezeny jako stabilizované - stávající plochy a zařízení technické infrastruktury. V oblasti rozvoje ploch technické infrastruktury je vymezena plocha pro výstavbu malé vodní elektrárny." Koncepce tedy kromě MVE nepočítá s rozvojem ploch TI.

V odůvodnění územního plánu sekci „Východiska koncepce rozvoje území města" je uvedeno „Stanovená koncepce rozvoje vychází zejména z následujících podmínek: transformace hospodářství - útlum průmyslové výroby, zvyšování významu terciálního sektoru " (pozn. jsou uvedeny i jiné podmínky, cituji tuto, která je relevantní). Záměr je částečně sektor sekundární (výroba) a převážně sektor primární (těžba) a je tedy v rozporu s východisky koncepce rozvoje území města.

V odůvodnění územního plánu sekci „Koncepce rozvoje území města" je mimo jiné uvedeno:

- "zaměřit se na kvalitativní rozvoj území, který má vést k vytvoření podmínek pro trvalou stabilizaci obyvatelstva a mírný hospodářský rozvoj, primární funkcí bude bydlení ve formě individuální, hromadné a v rámci smíšených obytných ploch rekreačních, resp. komerčních; 9 využít a dále rozvinout výrazný rekreační potenciál území s ohledem na kulturní, historické a přírodní hodnoty území;
- koordinovat ochranu přírody a krajiny se záměry zaměřenými na využití rekreačního potenciálu území, respektovat krajinný ráz, zajistit propojení zastavěného území a volné krajiny;
- rozšířit a zkvalitnit infrastrukturu pro rekreaci a turistiku, která je podmínkou pro delší pobyt návštěvníků v území;"

Je zcela zřejmé, že koncepce rozvoje území počítá zejména s využitím území pro rezidenční a rekreační účely, s útlumem výroby, a rozhodně nepočítá s rozvojem těžby nebo výstavbou výrobních elektrárenských a teplárenských zařízení. Město i jeho obyvatelé z této koncepce zakotvené v platném územním plánu vycházeli při nákupu nemovitostí a rozvojových investicích. Vybudování elektrárny o výkonu 5,5 MW a teplárny o výkonu 15 MW s použitím rizikové technologie, která je zatím v Evropě raritou, by došlo v koncepci k obratu o 180 stupňů od rezidenčního a rekreačního střediska zaměřeného na terciální sektor k těžebnímu, teplárenskému a elektrárenskému středisku Evropského významu, **proto je Záměr zcela v rozporu s koncepcí rozvoje území tak, jak je zakotvena v ÚPD Tanvaldu.** Kromě toho v důsledku negativních zkušeností s podobnými projekty může být ovlivněn rekreační potenciál města z důvodu obav turistů, popř. také z důvodu změny klimatu. Tím by byly negativně ovlivněny zájmy a majetek města a občanů.

Nedostatečné podklady pro rozhodnutí

Záměr není dosud schválen Báňským úřadem a nejsou stanovena související ochranná pásma. Namítám, že aby mohl být Záměr posouzen jako celek, je nutné, aby byla tato ochranná pásma stanovena, a mohlo se tak posoudit, jaký dopad by měl jejich vznik na veřejný zájem, a jestli územní plán vznik těchto ochranných pásem vůbec umožní. Posuzování dopadu projektu na veřejný zájem by bylo bez znalosti ochranných pásem nekompletní a v rozporu s názorem krajského úřadu, který sdílím, že projekt je třeba posuzovat komplexně. Tato námitka, týkající se nedostatečných podkladů, má smysl pouze v případě, že by správní orgány zvažovaly vyjádřit se k Záměru pozitivně. Pokud by žádost o umístění GTE byla zamítnuta, není nutné zkoumat další důvody k jejímu zamítnutí. Zároveň je nemožné, aby omezení plynoucí ze vzniku ochranných pásem mohla být použita jako podpůrný argument pro vyhovění žádosti.

PŘÍLOHA A

Citace části z informativního sdělení společnosti ČEZ ESCO, a.s.

„Bývalý výrobní areál textilní společnosti Seba 01 Tanvald je sice rozsáhlý, ale v současné době je jen zčásti využíván malými a středními podnikateli. Větší část areálu je nevyužívána. Souhrnná spotřeba elektrické energie a tepla stávajících nájemců je v porovnání s uvažovaným instalovaným výkonem geotermální elektrárny zanedbatelná. Uvažovaný instalovaný výkon geotermální elektrárny byl stanoven na 5 MWe a 15 MWt. 8 ohledem na parametry zdroje je schopen pokrýt energetickou spotřebu zákazníka s trvalým odběrem elektrické energie na úrovni souhrnného rezervovaného příkonu cca 4-4,5 MW. Zdroj je také schopen vyrobit a dodat cca 50 GJ tepla za hodinu (voda při cca 110°C). Z pohledu našich znalostí můžeme uvést, že takto velkou spotřebu elektrické energie (a vyrovnanou) mají velké výrobní podniky se stovkami až jednotkami tisíc zaměstnanců a obratem v řádu jednotek mld. korun.

Jako příklad můžeme uvést podniky:

- Borgeš CS (trvalý odběr ee cca 3,5 MW) - cca 1000 zaměstnanců, automotive
- Mahle-Behr Mnichovo Hradiště (trvalý odběr ee cca 4,5 MW) - cca 1200 zaměstnanců, automotive
- Koito Czech (trvalý odběr ee cca 3,5 MW) - 800 zaměstnanců, automotive 9 Logit (trvalý odběr ee cca 3,5 MW) - 800 zaměstnanců, automotive

- *Prologis (trvalý odběr ee cca 3,5 MW) – 7 skladových míst v ČR včetně chladicí a klimatizační techniky (využívaná plocha cca 3x větší než velikost areálu Seba T01).*

Žádný z těchto podniků, však ke svému provozu nepotřebuje technologické teplo o uvedených parametrech.

Společnosti schopny upotřebit velkou část zamýšleného zdroje by mohli být například.

- *Grystalite Bohemia (trvalý odběr ee cca 4 MW, 35 TJ tepla/r) - 900 zaměstnanců, sklárny, obrát cca 950 mil. Kč/r*
- *Philip Morris Czech (trvalý odběr ee cca 4 MW, 25 TJ tepla/r) - 1100, tabákový průmysl.*

Pro většinu výše uvedených společností by areál nevyhovoval ani svou velikostí - byl by malý. Přivedení takového investora do průmyslové zóny je věc jednání v rozsahu několika let a byla by i v rámci celého regionu velkým úspěchem. Z těchto důvodů ji považujeme za značně nepravděpodobnou. Příchod investora by již musel být znám dávno před plánovanou stavbou geotermální elektrárny.

Jako mnohem pravděpodobnější se jeví postupné rozrůstání a zaplňování průmyslové zóny malými a středními podniky. Situace, kdy zde bude takové množství podnikatelských subjektů, které budou schopny využít výkon zamýšleného zdroje, může trvat i desítky let.

Nehledě na ekonomický nesmysl tohoto počínání. Z ekonomického hlediska je třeba, aby elektrárna co nejdříve po uvedení do provozu byla schopna dodávat elektřinu a teplo svým zákazníkům. Jakékoliv prodlevy a čekání na získání odběratelů, či jen provoz na snížený výkon značně zhoršují ekonomické ukazatele.

I v případě ostrovního provozu, by pro většinu nájemců bylo důležité zabezpečit bezpečnost dodávek elektrické energie. Geotermální elektrárna má své technické limity a je třeba při jejím provozu pravidelných provozních odstávek. Areál by dále musel být napojen na nadřazenou distribuční soustavu - jejíž spolehlivost dodávek je výrazně vyšší, což by přínos lokálního zdroje dále zhoršilo.

Z těchto pohledů je značně nepravděpodobné, že by geotermální elektrárna byla schopna pracovat pouze v ostrovním režimu (vyvedení elektrického a tepelného výkonu pouze pro potřeby areálu)."

PŘÍLOHA B

Odborné vyjádření k zamyšlené výstavbě geotermální elektrárny v Tanvaldu (zpracoval Ing. Petr Šimoník jako svůj osobní názor na základě desetileté praxe spojené s využíváním geotermální energie, a to v Liberci 27.7.2017)

Na základě svých odborných zkušeností, které jsem získal jako člen a později předseda představenstva děčínské teplárenské společnosti TERMO Děčín a.s. a jako předseda představenstva litoměřické společnosti ENERGIE Holding a.s., kdy jsem byl aktivně zapojen do dvou projektů v ČR, jejichž cílem je ve větším rozsahu využívat geotermální energii získanou různým způsobem z nitra země (v Děčíně z podzemního geotermálního jezera - 15 let v provozu, v Litoměřicích městem již přes 7 let realizovaný a zatím po proinvestování cca 70 mil. Kč pozastavený, projekt HDR „horká suchá skála“), nedoporučuji výstavbu geotermální elektrárny typu HDR v Tanvaldu, a to zejména z následujících důvodů:

- V současné době je stále výstavba geotermální elektrárny, která obnáší hloubkové vrty do 5000 m, nové neprozkoumané teritorium. Jednalo by se de facto o vědecký výzkum (tímto směrem nyní veden projekt v Litoměřicích) a svým způsobem o experiment. V případě litoměřického projektu, byla z tohoto důvodu do projektu zapojena i akademická obec. Geologická a hydrogeologická aktivita způsobená výstavbou a provozem geotermální elektrárny typu HDR je nepředvídatelná. Geologická a hydrogeologická rizika jako např. možné propady, díry, případně slabá zemětřesení (zkušenosti z provozu GTE v zimě 2006-2007 v Basileji) a s tím spojené úniky vody a páry nelze nikdy zcela vyloučit. Výstavba a provoz GTE může vystavit město Tanvald a okolí nepředvídatelným a nevyčíslitelným rizikům. Jako příklad nepředvídatelného chování dosud neprozkoumaných geologických vrstev lze uvést např. hloubení vsakovacích vrtů v Děčíně, kdy se po jejich realizaci situace za provozu vyvíjela „pod

zemí" naprosto odlišně, než se na základě průzkumných vrtů a předložených geologických posudků předpokládalo.

- Nelze vyloučit ani riziko, že si voda tlačená pod zem, zde najde stoletími vzniklou tektonickou poruchu-puklinu či méně homogenní materiál a cestou nejmenšího odporu se vydá svojí cestou na povrch, nikoli k výstupnímu vrtu, třeba uprostřed Tanvaldu. K tomuto ději může dojít i postupně. Opačně může dojít i ke ztrátě stávajících podzemních rezervoárů vody i povrchových vod.

- Rizika a práce ale nekončí ani spuštěním GTE. Aktivní teplárna či elektrárna musí mít implementováno množství kontrolních mechanismů a vyžaduje trvalý a nepřetržitý dohled a okamžitou reakci na vzniklé potíže. Ant to však definitivně nevyloučí možné havarijní stavy, Např. co se bude dít s vodou, která už je na cestě v 5 km hlubokém vrtu v případě, že někde ve vrtu vznikne puklina nebo bude detekována seismická aktivita? V takovém případě nelze očekávat okamžité ukončení rozjeté reakce zmáčknutím nějakého zázračného tlačítka STOP. Kterým se vše "vypne"

- Pažení vrtu může prasknout a může to mít nepředvídatelné následky. Toto není pouze hypotetická myšlenka, např. v Děčíně nastala reálná situace, kdy pažení prasklo a presto, že to bylo (v porovnání s 5 km vrtem) pouze v hloubce několika metrů pod povrchem, byl z toho nepředvídatelný, těžko zvládatelný havarijní stav.

- Z hlediska veřejného zájmu nemá smysl budovat GTE (obzvláště ne na bázi HDR), která bude vytápět a dodávat energii pouze pro malinký areál, kde se sama nachází a vystavovat Um zbytečnému riziku město Tanvald a okolí a marnit finanční zdroje. Ekonomicky se jedná o nesmysl a pro mě je tento projekt zcela NEPOCHOPITELNÝ." (konec citace odvolání č. 6)

7. Odvolání Mgr. Jarmily Vorlíčkové, nar. 6.2.1953, bytem Višňová 10/348, 140 00 Praha 4, ze dne 19.10.2017 (doručené stavebnímu úřadu dne 23.10.2017), ve kterém je uvedeno (citujeme):

„Jako účastník řízení (vlastník rodinného domu v Tanvaldě, Žďár č.p.18, ppč. 266 v k.ú. Tanvald) se tímto dle poučení odvolávám

proti územnímu rozhodnutí vydanému Odborem územního plánování a stavebního řádu Městského úřadu v Tanvaldě dne 5.10.2017 pod Sp.zn.; MěÚT/21785/2014/SÚ a ŽP, č.j.:MěÚT/16914/2017 /SÚ a ŽP, oznámenému (vyvěšenému) veřejnou vyhláškou dne 5.10.2017,

a to v celém jeho rozsahu.

Trvám na svých námitkách sdělených odboru SÚ a ŽP MěÚ Tanvald dne 20.8.2015 a 6.9.2017 i v tomto řízení, protože odbor SÚ a ŽP MÚ Tanvald se s mými námitkami náležitě nevypořádal.

Z popisu stavebního záměru vyplývá, že účelem stavby je pomocí tří hlubinných vrtů z hloubky do 5 km dostat na povrch pomocí vtláčené vody geotermální teplo k jeho dalšímu využití s tím, že geotermální teplárna s elektrárnou bude pracovat v ostrovním provozu a nebude vyvádět svůj výkon do veřejné sítě. Za účelem získání potřebného geotermálního tepla má být pomocí vtláčené studené vody, případně odstřelem v hloubce 5 km, vybudován tepelný výměník o půdorysu 2,6 km x 2 km, přičemž výška takového elipsoidu a jeho směrování není známo. Je však nesporné, že jak vrty, tak i uvedený tepelný výměník přesáhnou hranice vymezených stavebních pozemků a předloženým záměrem budou zasaženy pozemky o rozloze minimálně o poloměru 2,6 km. Realizací uvedeného záměru by tak zcela nepochybně došlo k zásahu do majetkových práv vlastníků pozemků v rozloze o poloměru 2,6 km, což nejen přesahuje hranice pozemků záměru, ale i hranice města Tanvaldu a zasahuje do majetkových práv vlastníků pozemků sousedních obcí (Smržovka, Velké Hamry, Děsná). Je otázkou, zda všichni vlastníci pozemků, dotčených tímto záměrem, jsou si této skutečnosti vědomi a byli s tímto záměrem stavebníka seznámeni.

Stavební úřad tím, že řádně neurčil okruh vlastníků řízení, resp. nepožadoval od žadatele

plnění dle § 8 odst. 1 písm. c) vyhl. č. 503/2006 Sb., založil vadu řízení spočívající v nerespektování Listiny základních práv a svobod, podle níž má vlastnické právo všech vlastníků stejný zákonný obsah a ochranu.

Jako další závažnou vadu řízení spatřuji ve skutečnosti, že Územní plán města Tanvald vydaný dne 15.9.2010 s nabytím účinnosti 1.10.2010 uvádí, že na plochách uvedených pro umístění stavby „Hloubkové vrty pro využití geotermální energie Tanvald-geotermální teplárna s elektrárnou“ lze umístit stavby „Výroba a skladování-lehký průmysl-VL“. Ani v dalších změnách ÚP Tanvald,

a to č. 1 ze dne 7.9.2016 s nabytím účinnosti 23.9.2016 dále i č. 2 ze dne 21.6.2017 s nabytím účinnosti 7.7.2017 nebyly tyto plochy v ÚP změněny co do jejich využití.

Podle Obvodního báňského úřadu pro území Krajů Libereckého a Vysočina ze dne 18.6.2015 pod č.j. 11857/2015 jsou hloubkové vrty včetně podzemního výměníku podzemními prostory, které vzniknou zvláštním zásahem do zemské kůry a proto se považují za důlní dílo.

Územní plán města Tanvald tedy na plochách pro stavbu „Hloubkové vrty pro využití geotermální energie Tanvald-geotermální teplárna s elektrárnou“ neumožňuje provést žádné **důlní dílo**, ale pouze stavby pro **výrobu a skladování-lehký průmysl**. Je nutno uvést, že žadatel o územní rozhodnutí již dvakrát zcela bezúspěšně žádal o změnu ÚP Tanvald pro plochy, na nichž chce umístit stavbu „Hloubkové vrty pro využití geotermální energie Tanvald geotermální teplárna s elektrárnou“.

Pro úplnost si dovoluji ještě uvést stanovisko Českého báňského úřadu v Praze - vedoucího oddělení legislativy č.j. SBS 19697/2016/ČBÚ-23 ze dne 20.6.2016, ve kterém se uvádí, že Průmyslovým využíváním tepelné energie zemské kůry podle ustanovení § 34 odst. 1 písm. c) horního zákona se rozumí takové využívání, které je určeno k podnikání nebo má podnikání sloužit. Klíčovým kritériem tedy není pouze napojení na veřejné sítě tepelné či elektrické energie, ale zejména skutečnost, že je tepelná energie zemské kůry buď vlastním předmětem podnikání (takto získaná energie je prodávána jiným subjektům-podskupinou je právě většina případů, kdy dojde k dodávání energie do veřejných sítí), nebo je určena k realizaci podnikatelské aktivity (využití v průmyslu, zemědělství nebo jiných oblastech hospodářství, např. teplárna s elektrárnou určené k zásobení průmyslového areálu, lomu atd.).

Jak je uvedeno jak v dokumentaci předložené k územnímu řízení, tak i v odůvodnění územního rozhodnutí, současný areál, kde bude umístěna stavba „Hloubkové vrty pro využití geotermální energie Tanvald-geotermální teplárna s elektrárnou“ je nyní již více jak 20 let **prakticky opuštěný - tzv. brownfield**. Nikde není uvedeno, že zde bude jakákoliv podnikatelská aktivita, ať už v průmyslu či jiném odvětví. Naopak se zde uvádí, že geotermální teplárna s elektrárnou bude pracovat v ostrovním provozu a nebude vyvádět svůj výkon ani do veřejné sítě ani do průmyslového areálu.

S přihlédnutím k případným škodám na majetcích, které lze očekávat s odkazem na zkušenosti s takovým záměrem v jiných zemích, není od věci připomenout, že žadatel je evropskou společností se základním kapitálem v zákonem stanovené minimální výši 120 000 EUR, o počtu zaměstnanců dle ARES: 1-5, jejímž jediným akcionářem je americká společnost s ručením omezeným Detcen holding LLC se sídlem v New Yorku.

Vyhrazuji si právo doplnit případně toto své odvolání ve lhůtě 90ti dní o další údaje podporující moje odvolání a závěrem navrhuji, aby Krajský úřad v Liberci napadené územní **rozhodnutí zrušil v celém rozsahu a řízení zastavil pro jeho rozpor s právními předpisy a jeho nesprávnost. (konec citace 7. odvolání)**

8. **Odvolání Města Tanvald, IČ: 00262587, Palackého 359, 468 41 Tanvald, zastoupeného JUDr. Helenou Jantačovou, Vysokoškolská 522/5, 165 00 Praha 6 – Suchbátka, ze dne 3.11.2017 (doručené stavebnímu úřadu dne 7.11.2017), ve kterém je uvedeno (citujeme):**

„V zákonem stanovené lhůtě (napadené rozhodnutí bylo oznámeno účastníkům řízení veřejnou vyhláškou dne 20.10.2017, poslední den zákonně 15ti denní lhůty připadá na sobotu 4.11.2017,

posledním dnem lhůty je pondělí 6.11.2017, odvolání je tudíž učiněno ve lhůtě) jménem účastníka řízení, města Tanvald (plná moc ze dne 22.8.2017 je součástí spisu, vedeného správním orgánem) podávám toto odvolání. Správní rozhodnutí napadám v plném rozsahu. Správní orgán nezjistil stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti, vydané rozhodnutí bylo vydáno rozporu se zákony, správní rozhodnutí neobsahuje správní úvahu správního orgánu a správní orgán v řízení neodstranil vady, vytýkané mu odvolacím orgánem. Vydané rozhodnutí je tudíž věcně nesprávné a nezákonné.

1. Územní rozhodnutí odkazuje na přílohu, která ale není nedílnou součástí územního rozhodnutí (viz podmínka č. 1 rozhodnutí). Podle ustálené judikatury správních soudů je tudíž územní rozhodnutí neúplné, neboť neobsahuje grafickou přílohu dle vyhl. č. 503/2006 Sb., (tato příloha nebyla k rozhodnutí přiložena ani s ním nebyla doručována). Důvodnost tohoto odvolacího bodu je potvrzena např. rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 28.3.2013, č.j. 4 As 18/2012-29, jehož právní věta zní: "Stavební úřad je podle § 92 stavebního zákona z roku 2006 a § 9 vyhlášky č.503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení, veřejnoprávní smlouvy a územního opatření, povinen všem účastníkům územního řízení doručit rozhodnutí o umístění stavby i s ověřenou grafickou přílohou, obsahující celkovou situaci v měřítku katastrální mapy, se zakreslením stavebního pozemku, požadovaného umístění stavby, s vyznačením vazeb a vlivu na okolí, zejména vzdálenosti od hranic pozemku a sousedních staveb."

Územní rozhodnutí je ze shora uvedeného důvodu neúplné a tudíž vadné.

2. Správní orgán nevypořádal řádné námitky účastníka řízení, města Tanvald, uplatněné v průběhu správního řízení dne 5.9.2017. Pouze konstatuje k první části námítky, že „v souladu s rozhodnutím Krajského úřadu ze dne 30.1.2017....že se jedná o obecně formulované výhrady, nepodložené relevantními skutečnostmi"

Odvolací orgán mohl těžko konstatovat dne 30.1.2017 názor k něčemu, co bylo učiněno a tvrzeno až 5.9.2017 !

Obsahem této první části námítky se správní orgán zcela evidentně nezabýval vůbec, neboť rozhodnutí postrádá jakoukoliv jeho správní úvahu o porovnání zájmu veřejného (v uplatněné námitce dostatečně konkretizovaného, pro úplnost obsah těchto námítek uvádím níže, byť tyto jsou součástí spisu, vedeného správním orgánem) se zájmem soukromým.

Rovněž druhou část námítky města Tanvald správní orgán nevypořádal, pouze odkazuje na kladné stanovisko k posouzení vlivu provedení záměru na životní prostředí.

Je přitom povinností stavebního úřadu v rámci správního řízení posoudit, zda záměr žadatele je v souladu s cíli a úkoly územního plánování, zejména s charakterem

území .. a dále s požadavky zvláštních právních předpisů. Správní orgán tak porušil zákon, neboť se s těmito skutečnostmi vůbec nezabýval.

3. Rozhodnutí působí velmi zmatečně. Na str. 2 stavební úřad uvádí „voda čerpaná z podzemních hornin bude mineralizovaná příčemž v podmínce 10 je citováno závazné stanovisko vodoprávního úřadu ze dne 24.11.2014,č.j. MěÚT/19252/2014, kterým byl udělen souhlas podle § 17 odst. 1 písm. a) vodního zákona k umístění stavby „Hloubkové vrtky pro využití geotermální energie Tanvald - geotermální teplárna s elektrárnou" a podle § 17 odst. 1 písm. g) k vrtkům pro využívání energetického potenciálu podzemních vod, z nichž se neodebírá nebo nečerpá podzemní voda". Zcela evidentně zde dochází k rozporu mezi závazným stanoviskem dotčeného orgánu a vydaným rozhodnutím stavebního úřadu.

Dle ustanovení § 149 odst. 3 správního řádu: Jestliže bylo v průběhu řízení o žádosti vydáno závazné stanovisko, které znemožňuje žádosti vyhovět, neprovádí správní orgán další dokazování a žádost zamítne".

Podmínky 2. a 3. územního rozhodnutí nejsou podmínkami, ale poučením pro stavebníka a jako takové nemají být uvedeny ve výroku rozhodnutí.

4. V podmínce č. 19 je uvedena doba platnosti územního rozhodnutí 5 let, aniž by stavební úřad zdůvodnil, proč (na základě žádosti stavebníka?) tak učinil.

5. Není splněn požadavek ust. § 9 odst. 4 vyhl. č. 503/2006 Sb., („v případě, že je stavba označena jako nezpůsobilá k posouzení autorizovaným inspektorem, je toto označení obsahovou náležitostí rozhodnutí o umístění stavby“), v poučení na str. 72 rozhodnutí naopak zmatečně stavební úřad autorizovaného inspektora uvádí.

6. Na str. 15 rozhodnutí stavební úřad uvádí, že upustil od ohledání na místě, ale nespecifikuje, na základě jakých skutečností tak učinil. Dle rozsudku MS Praha č.j. 3 A 161/2016 ze dne 19.7.2017 „Stavební úřad může upustit od ohledání na místě, popř. i od ústního jednání, jsou-li mu dobře známy poměry staveniště a žádost poskytuje dostatečný podklad pro posouzení navrhované stavby a stanovení podmínek k jejímu provádění, musí uvést, zda poměry v dané lokalitě zná ze své úřední činnosti a z jaké konkrétní činnosti Jsou mu poměry na staveništi známy.“

7. Na str. 24 rozhodnutí (druhý odstavec), stavební úřad konstatuje, že „dokumentace splňuje požadavky vyhl.č.268/2009 Sb., a vyhl. č. 501/2006 Sb., ale neuvádí, jaké konkrétní požadavky těchto prováděcích předpisů a jakým způsobem byly splněny.

8. K předmětnému záměru již dvakrát stavební úřad žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby zamítnul. Napadeným rozhodnutím umístění předmětného záměru na základě identických podkladů povoluje, aniž by tuto skutečnost a změnu správního názoru řádně odůvodnil.

Správní orgán rozhodoval na základě podkladů, které ale nebyly doplněny v souladu správním názorem odvolacího orgánu, vyjádřeném v jeho předchozích rozhodnutích („odvolací orgán se domnívá, že budovat výrobu elektřiny proto, aby zásobovala tuto výrobu elektřiny, je zcela v rozporu s úkoly a cíli územního plánování“),

přesto správní orgán vydal povolující rozhodnutí, aniž by uspokojivým způsobem zdůvodnil a správní úvahou doložil, v čem našel onen požadovaný soulad.

Při svém rozhodování tedy stavební úřad porušil princip právní jistoty a z něj plynoucí princip ochrany oprávněné důvěry v právo.

Správní orgán nezjistil stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti, vydané rozhodnutí bylo vydáno rozporu se zákony, správní rozhodnutí neobsahuje správní úvahu správního orgánu a správní orgán v řízení neodstranil vady, vytýkané mu odvolacím orgánem. Vydané rozhodnutí je tudíž věcně nesprávné a nezákonné.

Navrhují proto, aby odvolací orgán napadené rozhodnutí změnil tak, že žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby se zamítá neboť předloženy záměr není v souladu s cíli a úkoly územního plánování dle ustanovení § 90 písm. b) stavebního zákona a rovněž není v souladu s požadavky zvláštních právních předpisů dle ust. písm. e) citovaného ustanovení stavebního zákona (pro rozpor s ust. § 13 zák. č.17/1992 Sb., o životním prostředí).

Shrnutí uplatněných námitek:

Dle ust. § 89 odst. 4 stavebního zákona obec uplatňuje v územním řízení námitky k ochraně zájmů obce a zájmů občanů obce. Současně dle ust. § 2 odst. 2 zákona č. 128/2000 Sb., zákon o obcích, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen obecní zřízení) obec pečuje o všestranný rozvoj svého území a o potřeby svých občanů; při plnění svých úkolů chrání též veřejný zájem.

Vzhledem ke skutečnosti, že pojem „veřejný zájem“ náleží k tzv. právním pojmům neurčitým, neboť není pro účely tohoto (a ani jiného právního předpisu v právním pořádku České republiky) přesně definován, v souladu s obecně aplikovanou právní praxí a publikovanou judikaturou správních soudů, je nutno, aby tento „veřejný zájem“ byl pojmově naplněn a posouzen v každém konkrétním případě individuálně.

Na tomto místě chci upozornit na skutečnost, že současně platné znění ust. § 2 odst. 2 obecního zřízení, bylo do tohoto předpisu zakotveno novelou, provedenou zákonem č. 313/2002 Sb., neboť do té doby odstavec 2 citovaného ustanovení zněl: „obec pečuje o všestranný rozvoj svého území a o potřeby svých občanů, při plnění svých úkolů chrání též veřejný zájem, vyjádřený v zákonech a jiných právních předpisech.“ Uvedená novela vypouští tučně kurzívou psaný text, jinými slovy říká, že veřejný zájem má být chráněn obecně, nikoli s odkazem na

další právní úpravu. Pro obec to znamená, že se již nemá a nemusí ohlížet na to, zda je veřejný zájem vyjádřený v jiném právním předpise, naopak, jeho ochranu má chápat jako něco primárního, samozřejmého. Veřejný zájem mají orgány obce chápat a vysvětlovat si jako obecně uznávanou hodnotu podle konkrétního případu (čerpáno z důvodové zprávy k zák. č. 313/2002 Sb.).

V tomto posuzovaném případě zcela bez jakýchkoliv pochybností je veřejným zájmem ochrana zájmů obce a ochrana práv obyvatel obce (viz shora uvedené ustanovení § 89 odst. 4 stavebního zákona ve spojení s § 2 odst. 2 obecního zřízení). Mezi tyto „zájmy obce“ lze zcela nepochybně podřadit zájem na trvale udržitelném rozvoji obce, zájem o naplnění zásad a principů územního plánování, ochranu přírodních, kulturních, historických hodnot v území, ochranu práv obyvatel pak lze spatřovat v ochraně jejich práv na příznivé životní prostředí, práva na nerušený výkon jejich dalších lidských práv (nedotknutelnost práva vlastnického, nedotknutelnost obydlí), práv na pokojné žití v místě, se kterým jsou generačně spjati (bez stresu z obav o budoucích účincích záměru na jejich zdraví i majetek).

V případě posuzovaného záměru se jedná o „jakýsi“ experiment, se kterým v České republice (potažmo ani v celé Evropě) nejsou žádné zkušenosti, umísťován je do urbanizovaného prostředí téměř uprostřed města a v případě naplnění obav obyvatel (které nelze za současného stavu poznání vyloučit) pak svými negativními důsledky vzhledem k morfologii terénu, ve kterém se město Tanvald nachází, zasáhne nevratně téměř celé území města.

Ke shora tvrzeným skutečnostem doplňuji odborný názor pana Ing. Petra Šimoníka nar. 1. března 1960, bytem Česká Lípa, Salusova 3156, PSČ 4700 ze dne 27.7.2017.

Žádný z podkladových materiálů a studií (v rámci Oznámení, Dokumentace, Posudku i Stanoviska podle zák. č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, ve znění pozdějších předpisů), nevyloučil určitou míru rizika pro jednotlivé složky životního prostředí (nebezpečí ztráty podzemních vod ve studních v oblasti o rozloze 5 km², obtěžování hlukem, zhoršené klimatické poměry vlivem zvýšené tvorby mlhy, nebezpečí seismických poruch /a s tím související vznik ohrožení zdraví, ale i negativní vliv na majetek obyvatel obce/). Uvedené podkladové materiály, především pak Stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí sice obsahuje výčet „opatření“, která je oznamovatel povinen v jednotlivých fázích přípravy a realizace záměru provést, především formou monitoringu, ale nejedná se o opatření preventivní, která by nebezpečí ohrožení eliminovala, eventuálně jím zabránila, ale pouze by je zaznamenala.

Zcela tady tudíž postrádáme dodržení zásady prevence a principu předběžné opatrnosti, které jsou pro ochranu životního prostředí stěžejními. Povolení umístění záměru je tak zcela nepochybně v rozporu s ust. § 13 zák. č. 17/1992 Sb., o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů, který zakotvuje princip předběžné opatrnosti („/ze-// se zřetelem ke všem okolnostem předpokládat, že hrozí nebezpečí nevratného nebo závažného poškození životního prostředí, nesmí být pochybnost o tom, že k takovému poškození skutečně dojde, důvodem pro odklad opatření, jež mají poškození zabránit“), neboť, jak již bylo uvedeno výše, určitá míra nebezpečí nevratného poškození životního prostředí zde hrozí, ale opatření, která by poškození zabránila, navržena nebyla a nejsou. Pokud žadatel argumentuje tím, že ve Stanovisku jsou potřebná opatření navržena, pak se ale nejedná o opatření, která by byla schopna tomuto nebezpečí efektivně zabránit, ale pouze je zaznamenat.

*Zájem soukromý, minoritní, na realizaci Záměru (který není veřejně prospěšnou stavbou ani nebude mít žádné pozitivní přínosy pro obec, jedná se o „ostrovní“ systém) se dostává do ostrého konfliktu se zájmem většinovým (proti realizaci záměru se vyjádřilo prostřednictvím petice 2116 občanů města, aktivně v územním řízení své námitky uplatnilo 151 občanů). **Konec citace odvolání č. 8 Města Tanvald.***

9. Společné odvolání Aleše Strýčka, nar. 20.2.1968, bytem Raisova 611, 468 41 Tanvald, Jiřího Buchara, nar. 31.3.1962, bytem Žďár 185, 468 41 Tanvald, Oty Andera, nar. 3.9.1948, bytem Na Balkáně 557, 468 41 Tanvald, Martina Vávry, nar. 12.11.1950, bytem Vítězná 622, 468 41 Tanvald, Mileny Vávrové, nar. 18.7.1953, bytem Vítězná 622, 468 41 Tanvald, Evy Strýčkové, nar. 7.6.1968, bytem Raisova 611, 468 41 Tanvald a Ing. Jana Pelmeho, nar. 7.12.1965, bytem Poštovní 174, 468 41 Tanvald, ze dne 31.12.2017 (doručené stavebnímu dne 4.1.2018). Toto odvolání bylo uplatněno po lhůtě pro podání odvolání (viz níže objasněno), jedná se o odvolání opožděné a výrokem č. II tohoto rozhodnutí bylo zamítnuto, a proto zde jeho obsah odvolací orgán necituje.

Odvolací orgán nejprve posoudil, zda jsou naplněny podmínky řádně podaných odvolání, pokud jde o jejich přípustnost a včasnost. Zjistil přitom, že všechna odvolání č. 1 až 9 byla podána oprávněnými subjekty ve smyslu ust. § 81 odst. 1 a ust. § 83 správního řádu. Dále pak zjistil, že odvolání č. 1 až 8 byla podána včas (tj. ve stanovené odvolací lhůtě) a jsou proto přípustná a bylo možné o nich rozhodnout jedním ze stanovených způsobů uvedených v ust. § 90 správního řádu. Odvolání č. 9 ale včas podáno nebylo, neboť bylo podáno až dne 4.1.2018, tedy po řádné odvolací lhůtě, která vypršela dnem 6.11.2017, a proto se jedná o odvolání opožděné a muselo být o něm rozhodnuto tak, jak je ve výroku č. II tohoto rozhodnutí učiněno. Rozhodnutí stavebního úřadu bylo vyvěšeno na úřední desce dne 5.10.2017, přičemž lhůta pro vyvěšení skončila dne 20.10.2017. Následovala 15-ti denní lhůta pro podání odvolání od 21.10.2017 do 4.11.2017 (sobota), resp. do 6.11.2017 (odvolání bylo možné uplatnit ještě v tento den - pondělí). Odvolání č. 9 bylo podáno až dlouho po 6.11.2017, a proto bylo vyhodnoceno jako opožděné, o kterém nemohlo být rozhodnuto jinak, než jak striktně připouští správní řád v ust. § 92 odst. 1, a to tak, že muselo být jako opožděné zamítnuto.

Z předloženého spisového materiálu stavebního úřadu zjistil odvolací orgán následující rozhodné skutečnosti:

Dne 15.12.2014 podala u stavebního úřadu společnost ENTERGEO, SE, IČ: 24217387, Podnikatelská 267, 190 11 Praha 9 – Běchovice, ze dne 9.12.2014 (stavebnímu úřadu doručena dne 15.12.2014), prostřednictvím svého zástupce společnosti CHEMTEC engineering spol. s r.o., IČ: 62740296, se sídlem Alešova 147/10, Ústí nad Labem, žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby „Hloubkové vrty pro využití geotermální energie Tanvald - geotermální teplárna s elektrárnou“ na pozemcích parc. č. 110/7, 110/11, 2009, 110/12, 110/2, st. p. č. 987, st. p. č. 69/2 a st. p. č. 915/1, vše v k.ú. Tanvald, v obci Tanvald.

Po provedeném územním řízení (které je navazujícím řízením k vydanému závaznému stanovisku k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí) stavební úřad vydal dne 12.10.2015 pod č.j. MěÚT/18251/2015/SÚaŽP rozhodnutí, kterým zamítnul žádost o vydání rozhodnutí o umístění navrhované stavby. Toto rozhodnutí bylo na podkladě odvolání žadatele zrušeno rozhodnutím odvolacího orgánu spis. zn. OÚPSŘ 357/2015 ze dne 12.2.2016 a věc byla stavebnímu úřadu vrácena k novému projednání.

V rámci nového projednání věci stavební úřad pokračoval ve vedeném územním řízení, po jehož provedení vydal dne 4.3.2016 pod č.j. MěÚT/14626/2016/SÚaŽP rozhodnutí, jímž opětovně zamítnul podanou žádost o umístění předmětné stavby. I toto rozhodnutí bylo na podkladě žadatelova odvolání rozhodnutím odvolacího orgánu ze dne 30.1.2017 sp. zn.: OÚPSŘ 316/2016-330-rozh. č.j. KULK 7593/2016 zrušeno a věc byla opětovně vrácena stavebnímu úřadu k novému projednání.

V rámci opětovného nového projednání věci stavební úřad vyzval žadatele písemností ze dne 23.3.2017 k doplnění podkladů a za tímto účelem (odstranění nedostatků podání) usnesením ze dne 23.3.2017 přerušil vedené územní řízení. Dne 23.6.2017 stavební úřad obdržel požadované

doplnění, a proto písemností ze dne 18.7.2017 oznámil pokračování územního řízení účastníkům řízení a dotčeným orgánům, přičemž jim stanovil 20-ti denní lhůtu ode dne doručení k podání námitek a sdělení závazných stanovisek. Současně v souladu s ust. § 9c odst. 1 zák. č. 100/2001 Sb. poučil veřejnost, že může v tomto navazujícím územním řízení uplatňovat připomínky k záměru, a to ve lhůtě do 30-ti dnů ode dne vyvěšení tohoto oznámení. Současně také stavební úřad dal účastníkům řízení možnost ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k jeho podkladům, i ke způsobu jejich zjištění, popř. navrhnout jejich doplnění. Následně stavební úřad obdržel námítky některých účastníků řízení a připomínky veřejnosti tak, jak jsou založeny ve spise stavebního úřadu. Po takto provedeném řízení vydal stavební úřad dne 5.10.2017 pod. č.j. MěÚT/16914/2017/SÚaŽP rozhodnutí, jímž povolil umístění předmětné stavby. Proti tomuto rozhodnutí byla podána odvolání tak, jak jsou výše citována. Následně písemností ze dne 10.11.2017, resp. písemností ze dne 15.1.2018 stavební úřad vyrozuměl účastníky řízení o podaných odvoláních a dal jim možnost se k nim ve stanovené 7-mi denní lhůtě vyjádřit.

Této možnosti využil žadatel, který se k podaným odvoláním vyjádřil písemností ze dne 30.11.2017, resp. písemností ze dne 26.1.2018 následovně (citujeme):

„Poskytujeme toto své vyjádření ke skutečnostem uvedeným v odvoláních, jak o tom informoval stavební úřad ve svém vyrozumění zmíněném v nadpise. Pro přehlednost se nejprve vyjádříme ke společným rysům dvou či více podaných odvolání, poté postupně rozebereme skutečnosti uvedené v jednotlivých odvoláních jako argumenty proti rozhodnutí stavebního úřadu o umístění stavby ze dne 5. 10. 2017. V některých případech se u těchto jednotlivých argumentů odkážeme na odstavce v úvodní společné části. Pokud v textu uvádíme termín stavební úřad, máme na mysli odbor stavební úřad a životní prostředí při Městském úřadu Tanvald. Projektem, stavbou či dílem máme na mysli projednávaný záměr nazvaný „Hlubkové vrty pro využití geotermální energie Tanvald - geotermální teplárna s elektrárnou“.

Společná část

1. Žádání účastníci územního řízení, tedy ani nikdo z nynějších odvolatelů během pokračování územního řízení neuplatnil ve stanoveném termínu žádné námítky k návrhu.

Stavební úřad vydal dne 18. 7. 2017 oznámení o pokračování územního řízení a tentýž den je oznámil veřejnou vyhláškou, čili písemnost se podle ustanovení § 25, odst. 2 správního řádu považuje za doručenou 15. dnem od vyvěšení, tedy 2. 8. 2017. (srov.: <http://www.mvcr.cz/clanek/priimani-a-dorucovani-pisemnosti.aspx>) Na straně 4 uvedeného oznámení stanovil stavební úřad lhůtu k uplatnění námitek účastníků řízení nejpozději do 20 dnů ode dne doručení, tedy do 22. 8. 2017. Stavební úřad ve svém oznámení výslovně uvedl, že pokud nebudou námítky doručeny v tomto termínu, nebude k nim přihlédnuto. Při osobní návštěvě na stavebním úřadu dne 24. 8. 2017 nám bylo sděleno, že k uvedenému dni stavební úřad neeviduje žádné došlé námítky k řízení. K návrhu tedy nebyly ve stanovené lhůtě uplatněny žádné nové námítky, kromě těch, které v minulosti vedly k rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 3. 8. 2016, jež bylo následně nadřízeným správním orgánem zrušeno v odvolacím řízení a vráceno k novému projednání, zakončenému aktuálně odvoláními napadaným rozhodnutím z 5.10. 2017. Jak uvidíme v dalším textu, řada argumentů v aktuálně podaných odvoláních má charakter námitek k návrhu a nejsou tak v souladu s ustanovením § 82, odst. 2 správního řádu, který říká, že odvolání musí obsahovat údaje o tom, v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení. Odst. 4 zmíněného paragrafu pak upřesňuje, že k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, se přihlédne jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. Vzhledem k absenci jakýchkoliv námitek podaných do termínu 22. srpna 2017 je třeba na všechny později v odvoláních uplatněné argumenty s charakterem námítky nahlížet touto optikou a označit je za irelevantní.

2. Žádné aktuálně podané odvolání nenapadá stanovisko Ministerstva životního prostředí k posouzení vlivu provedení záměru na životní prostředí, vydané dne 26. 2. 2014 pod č. j. 12835/ENV/14, (Stanovisko EIA), ani žádný z řady následných potvrzovacích kroků vyvolaných

novou legislativou či iniciativou odvolacího orgánu. Stanovisko ELA a v něm uvedená zjištění lze tedy použít i pro potřeby vypořádání aktuálně podaných odvolání.

3. Podstatná část argumentů v aktuálně podaných odvoláních se v rozporu s proklamovanými šlechtnými cíli odvolatelů nevěnuje věcnému dopadu posuzovaného záměru na okolí a na účastníky řízení, ale **hledání procesních vad a snaze o prosazení právního formalismu**. K zamezení šíření podobných postupů zanesl zákonodárce do správního řádu ustanovení § 89, odst. 4, kde se praví, že k vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží.

4. Posuzovaný technologický projekt se z iniciativy jeho odpůrců stal předmětem politické diskuse. Správní řízení však **musí probíhat podle správního řádu**, který uvádí, že správní orgán postupuje v souladu se zákony a ostatními právními předpisy a svou pravomoc uplatňuje pouze k těm účelům, k nimž mu byla zákonem nebo na základě zákona svěřena, a v rozsahu, v jakém mu byla svěřena.

Vyjádření k jednotlivým argumentům odvolatelů, jak byly postupně uvedeny ve Vyrozmění účastníků řízení o podaném odvolání z 10.11. 2017

1. **Uvádí požadavek na ochranu živočišného druhu čáp bílý (L. Hlaváčková)**

Uvedený argument vyvracíme poukazem na platný územní plán a vymezení dotčených ploch, na Stanovisko ELA, jakož i skutečností, že v této věci se nejedná o námitku, jež by nemohla být uplatněna dříve.

2. **Požaduje, aby stavební úřad zkoumal nadzemní a podzemní část jako jeden celek (J. Palme, J. Mikš & podepsaní)**

Není zřejmé, co odvolateli vadí. Sám odvolatel ve svém textu poukazuje na pasáže rozhodnutí, kde stavební úřad výslovně uvádí, že posuzoval nadzemní i podzemní část jako jeden celek, přestože vlastní řízení se týká pouze části nadzemní. Pro úplnost připomínáme, že proces ELA proběhl současně jak pro nadzemní, tak pro podzemní část projektu. Podzemní část spadá pod ustanovení horního zákona a bude jako taková následně posuzována příslušnými orgány v rámci dalšího řízení. Jak plyne z datace dokumentu 2. 9. 2017, jedná se nyní v odvolání o opakování námítky původně podané po stanovené lhůtě. Požadavek odvolatele považujeme za irelevantní.

3. **Namítá, že nelze rozhodnout o souladu s územním plánem, pokud není stanoveno chráněné území, odvolává se na horní zákon (J. Palme, J. Mikš & podepsaní)**

Územní řízení probíhá podle stavebního zákona, nikoliv podle horního. Pokud nějaký projekt potřebuje pro svou realizaci rozhodnutí většího počtu příslušných orgánů, které jsou výsledkem samostatných řízení a zákon nestanoví jejich pořadí, pak je na investorovi, jaký postup zvolí. Pro stanovení chráněného území pro zvláštní zásah do zemské kůry je příslušným orgánem MŽP, které v analogickém případě řízení o stanovení chráněného území pro zvláštní zásah do zemské kůry v Benešově u Semil nevydalo rozhodnutí a řízení zastavilo svým usnesením č. j. 88980/ENV/12 943/540/12 ze dne 11. 2. 2013, když správní úvahou dospělo k závěru, že podkladem přiměřeně nahrazujícím vyhodnocení výsledků průzkumu pro zvláštní zásah do zemské kůry bude akceptovat územní rozhodnutí o umístění stavby, (konkrétně jde o 3. odstavec na straně 5 usnesení, jež je i přílohou podaného odvolání) Pokud by tedy stavební úřad pro vydání rozhodnutí o umístění stavby požadoval nejprve stanovení chráněného území, nastala by neřešitelná situace z pohádky o kohoutkovi a slepičce, jež by byla v rozporu se základními principy správního řádu. Navíc odvolatel nesouhlasí s odůvodněním zamítnutí námítky, na kterou vůbec neměl být brán zřetel, protože nebyla podána ve stanovené lhůtě. Námitku považujeme za irelevantní.

4. **Namítá, že stanovení chráněného území bude mít dopad na vlastnická práva (J. Palme)**

Neprobíhá řízení o stanovení chráněného území. Tato námitka je pro probíhající územní řízení irelevantní.

5. **Namítá, že záměr není v souladu s územním plánem (J. Palme, J. Mikš & podepsaní, J. Vorlíčková)** Stavební úřad ve svém rozhodnutí velmi podrobně popsal a zdůvodnil soulad záměru s územním plánem města Tanvald a s úkoly a cíli územního plánování. Kromě toho soulad s územním plánem opakovaně při odvolacích řízeních konstatoval KÚLK, jehož právním názorem

se stavební úřad je povinen řídit. V odvoláních se objevuje smyšlené tvrzení, že žadatel v minulosti (prý dvakrát) neúspěšně žádal o změnu územního plánu města Tanvald. Pro pořádek uvedme, že žadatel nikdy v minulosti o nic takového nežádal a není ani zřejmé, proč by to dělal, když o souladu s ÚP nepanují od podání předběžné informace žádné pochybnosti. Dále se v odvoláních objevuje tvrzení, že záměr má co do činění s těžebním průmyslem. Připomínáme pro zvýšení obecného povědomí, že těžba je definována Českým statistickým úřadem v Klasifikaci ekonomických činností jako "získávání nerostných surovin, které se v přírodě vyskytují v pevném (uhlí a rudy), kapalném (ropa) nebo plynném (zemní plyn) skupenství". Zahrnovat čerpání geotermální energie mezi těžební průmysl je zcela chybné.

6. Nesouhlasí s vypořádáním námítky, že naddimenzovaná kapacita záměru nadměrně zatíží širší území (J. Palme, J. Mikš & podepsaní)

Problematicku řeší proces ELA, kde byl záměr zevrubně a v souvislostech posouzen a shledán v souladu s platnými předpisy. Odvolatel oproti tomu uvádí pouze nepodložená tvrzení a domněnky. K části námítky, že "vyrobenému elektrickému výkonu bude odpovídat úměrně i tepelný výkon" je třeba dodat, že úměra sice existuje, ale nepřímá. Tedy buď se vyrobí elektřina, nebo teplo. Není fyzikálně možné, aby současně jela naplno výroba jak tepla, tak elektřiny. Tím pádem nelze ani hypoteticky sčítat tepelný výkon z výroby elektřiny a z výroby tepla a z toho činit relevantní závěry. Z hlediska probíhajícího územního řízení je kromě toho vhodné připomenout, že technologické parametry, naddimenzování či poddimenzování kapacity nejsou předmětem posuzování. Především však odvolatel nesouhlasí s vypořádáním námítky, na kterou vůbec neměl být brán zřetel, protože nebyla podána ve stanovené lhůtě. (Odvolatel Palme předložil datovanou kopii svých námitek, čímž doložil, že je nedodal ve stanoveném termínu.)

7. Namítá nesprávné určení okruhu účastníků řízení (spolek Tanvald 21. století (ST21), D. a J. Feryna, J. Vorlíčková)

Napadené rozhodnutí bylo vydáno v rámci řízení s velkým počtem účastníků. Z toho důvodu byla veškerá oznámení doručována mimo jiné též veřejnou vyhláškou. Z povahy institutu veřejné vyhlášky a tedy ani z principu věci není možné, aby došlo k opomenutí jakéhokoliv potenciálního účastníka. Kromě toho svolal stavební úřad v průběhu řízení veřejné projednání, které rovněž oznámil a svolal veřejnou vyhláškou. Kdokoliv se jakkoliv mohl cítit záměrem dotčen, měl možnost přihlásit se jako účastník a účastnit se řízení. Argument odvolatele je pro řízení neplatný. (ST21 - spolek, jehož jménem je jedno z odvolání podáno, se zabývá ochranou přírody a nemá ve své náplni uveden dohled nad procesní čistotou správních řízení, z tohoto pohledu je toto jeho podání nepatřičné, s odkazem na § 89, odst. 4 správního řádu.)

8. Namítá, že nebylo doloženo právo stavby na cizích pozemcích (ST21, D. a J. Feryna)

Odvolatel rozvíjí teorie o důsledcích tzv. práva stavby, pomíjí však, že citovaná ustanovení jsou platná nikoliv pro územní řízení, ale až pro navazující řízení stavební. Argument je pro řízení neplatný. (ST21 - spolek, jehož jménem je jedno z odvolání podáno, se zabývá ochranou přírody a nemá ve své náplni uveden dohled nad procesní čistotou správních řízení, z tohoto pohledu je toto jeho podání nepatřičné, s odkazem na § 89, odst. 4 správního řádu.)

9. Namítá, že stavební úřad nereagoval na námítku ohledně údajně nedostatečně vyvěšených informací o záměru v území (ST21, D. a J. Feryna)

Žadatel učinil opatření a zveřejnil informace přesně podle pokynů stavebního úřadu, jež byly v souladu s ustanovením zákona a platných předpisů. Žadatele nelze za toto trestat, a to ani v případě, kdyby byla námítka oprávněná, což není tento případ. (ST21 - spolek, jehož jménem je jedno z odvolání podáno, se zabývá ochranou přírody a nemá ve své náplni uveden dohled nad procesní čistotou správních řízení, z tohoto pohledu je toto jeho podání nepatřičné, s odkazem na § 89, odst. 4 správního řádu.)

10. Odvolatel napadá termín "oznámení" a dovozuje pochybení v poučení o odvolání (ST21, D. a J. Feryna) Odvolatel vychází z mylného předpokladu, že termín "oznámení" byl použit chybně namísto termínu "doručení". Termín "oznámení" je přitom širším termínem, který označuje a v sobě zahrnuje buď ústní vyhlášení, nebo právě ono "doručení". To lze najít ve správním řádu, § 72.

Doručení při řízení s velkým počtem účastníků se děje doručením veřejnou vyhláškou podle § 25 správního řádu. Stavební úřad v poučení o odvolání nijak nepochybil, argument je chybný. (ST21 - spolek, jehož jménem je jedno z odvolání podáno, se zabývá ochranou přírody a nemá ve své náplni uveden dohled nad procesní čistotou správních řízení, z tohoto pohledu je toto jeho podání nepatřičné, s odkazem na § 89, odst. 4 správního řádu.)

11. Odvolatel si „vyhrazuje“ dodatečnou lhůtu 90 nebo 120 dní na doplnění odvolání (ST21, D. a J. Feryna, J. Vorlíčková)

Jak plyne z ustanovení § 37, odst. 3 správního řádu, lhůty tohoto typu nestanovuje účastník, ale správní orgán. Nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu. To však není tento případ. Kromě toho, podle ustanovení § 82, odst. 4 správního řádu přihlédne správní orgán jen ke skutečnostem, které nemohl účastník uplatnit dříve. Požadavek odvolatele považujeme za irelevantní.

12. Odvolatel požaduje, aby odvolací orgán prostudoval a zvážil veškerá vyjádření, která žadatel doložil ke své žádosti (Vávra & Vítězná 622)

Odvolatel nenapadá žádnou konkrétní část projektu, napadá projekt jako celek. K tomu však nedoložil žádné argumenty či dokumenty srovnatelné váhy s dokumenty dodanými žadatelem. Odvolání nenapadá žádný konkrétní výrok nebo úvahu stavebního úřadu. Podle ustanovení § 82, odst. 2 musí odvolání obsahovat údaje o tom, v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení. Uvedené shrnutí toto neobsahuje a tím je pro odvolací řízení irelevantní. K odvolání je přiloženo nedatované vyjádření s námitkami k záměru, ze kterého není jasné, zda a kdy bylo doručeno stavebnímu úřadu. Odvolatel nijak nenapadá způsob vypořádání námitek zde uvedených, toto vyjádření je tedy z hlediska probíhajícího územního řízení irelevantní.

13. Namítá, že umístění stavby Je v rozporu s veřejnými zájmy, odvolatel uvádí rozpor s celou řadou vyjmenovaných údajných veřejných zájmů (J. Mikš & podepsaní)

Stavební úřad pečlivě posoudil veškeré v úvahu připadající veřejné zájmy. Sám hájí veřejný zájem vyjádřený v územně plánovací dokumentaci, k posouzení dalších veřejných zájmů přizval příslušné dotčené orgány, jež tyto veřejné zájmy hájí. Tento postup je podrobně zdůvodněn v odůvodnění aktuálně napadaného rozhodnutí. Odvolatel na straně 6 svého odvolání vyjmenovává nejrůznější údajné veřejné zájmy, jež uvozuje větou, že je třeba vzít v úvahu potencialitu dotčení těchto zájmů. Rozhodnutí stavebního úřadu tyto zájmy v úvahu bere a zohledňuje v odůvodnění rozhodnutí na straně 48, což svědčí o tom, že stavební úřad se otázkou těchto údajných veřejných zájmů zabýval. Odvolatel nijak nenapadá způsob, jakým se stavební úřad ve svém odůvodnění s touto problematikou vyrovnal. Odvolatel se vyjadřuje k argumentaci žadatele, nikoliv k argumentaci stavebního úřadu. Text odvolání zde vykazuje znaky námitek a připomínek k projednání, nikoliv znaky konkrétního napadnutí některého výroku či postupu stavebního úřadu z hlediska porušení platných předpisů. Odvolací řízení však není ze svého principu místem pro podávání námitek a připomínek, pro které byla stanovena příslušná lhůta. Podle ustanovení § 82, odst. 2 musí odvolání obsahovat údaje o tom, v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení. Odvolání toto neobsahuje a tím je v této své části pro odvolací řízení irelevantní. Odvolatel používá termín "znehodnocení podzemí", aniž by tento termín blíže specifikoval, proto je jeho námitka nepřezkoumatelná a tedy irelevantní. (Odvolatel podpírá svá tvrzení posudkem od ing. Petra Šimoníka. Ten popisuje rozličné případy nesouvisící s projednávaným záměrem a činí z nich následné závěry. Jedním z nich je např. údajná nemožnost ukončení rozjeté reakce (sic!) - ptá se, co se stane s vodou, která je na cestě z vrtu a bude třeba provoz zastavit. Připomínáme Pascalův zákon, učivo základní školy, který říká, že tlak, tedy i pokles tlaku, se v kapalinách šíří všemi směry, proces zastavení oběhu je tedy otázkou sekund.)

14. Uvádí, že geotermální energie údajně není obnovitelným zdrojem (J. Mikš 84 podepsaní)

Toto tvrzení je v rozporu s ustanovením § 2, písm. a) zákona č. 165/2012 Sb. o podporovaných zdrojích energie.

15. Uvádí rozpor s veřejným zájmem "hospodárné a šetrné využití území a přírodních zdrojů"

(J. Mikš & podepsaní). Zásada ochrany veřejného zájmu rozhodně neznamena, „že by správní orgány měly veřejný zájem, přesněji řečeno veřejné zájmy, samy formulovat, to je zásadně úkolem moci zákonodárné, úkolem správních orgánů je při aplikaci zákonů, které jednotlivé veřejné zájmy definují, v jednotlivých případech takto obecně formulované veřejné zájmy konkretizovat... není ani možné, aby správní orgány při výkonu své působnosti konstruovaly nějaký úplně nový „veřejný zájem“, který právní úprava vůbec nezná, neboť by tak překročil meze své kompetence, a tím i zásadu legality, resp. zásadu zákazu zneužití pravomoci.“ (JUDr. Josef Vedral, Ph.D., Správní řád - Komentář, Bova Polygon Praha 2012, str. 100 -101) Jak plyne z uvedeného komentáře ke správnímu řádu, veřejné zájmy nedefinuje ani správní orgán, ani účastníci řízení, nýbrž zákonodárce. Zde citovaný požadavek hospodárného a šetrného využití území a přírodních zdrojů byl zevrubně posouzen jednak v rámci procesu EIA, dále jednotlivými stanovisky dotčených orgánů, posouzením souladu záměru s územním plánem, jakož i správní úvahou obsaženou v odůvodnění rozhodnutí stavebního úřadu. Odvolatel měl možnost v této věci ve stanovené lhůtě podat námitku, což neučinil. Navíc stavební úřad se uvedenou problematikou zabývá na straně 48 rozhodnutí, odvolatel jeho správní úvahu nijak konkrétně nenapadá. Argument odvolatele je dilem chybný, dilem nepřezkoumatelný a tím pro řízení irelevantní.

16. Uvádí rozpor s veřejným zájmem "omezení globálního oteplování, ochrana životního prostředí" (J. Mikš & podepsaní)

Viz náš komentář k předešlému argumentu. Odvolatel staví aktuálnost tématu na uměleckých dokumentech a rozhovorech s náboženskými vůdci. K tomu poznamenáváme, že správní orgán se při svém rozhodování řídí platnými zákony a předpisy a nikoliv názory hollywoodských celebrit.

17. Uvádí rozpor s veřejným zájmem "ochrana veřejnosti před stresem a psychickou zátěží, ochrana zdraví" a další (J. Mikš & podepsaní)

Stavební úřad se zmiňovanými údajnými rozpory zabývá v odůvodnění rozhodnutí na straně 48. Odvolatel neuvádí, v čem byla úvaha stavebního úřadu chybná a činí tak tuto část svého podání neposouditelnou. Pokud skutečně zmíněný stres obyvatel existuje, vyvolávají ho dle našeho názoru především nijak relevantně nepodložené katastrofické scénáře šířené organizátory odporu proti projektu.

18. Uvádí rozpor s veřejným zájmem "ochrana surovinových zdrojů" (J. Mikš & podepsaní)

Odvolatel dává do spojitosti projednávaný záměr s mediální kauzou "lithium". To pokládáme z hlediska probíhajícího územního řízení za irelevantní. Pozastavujeme se nad požadavkem odvolatele uvedeným na straně 11 odvolání: "žádám proto odvolací orgán, aby nerozhodoval pouze mechanicky na základě zákonů". K tomu pro zvýšení obecného povědomí uvádíme, aniž bychom to pokládali za nutné připomínat správnímu orgánu, že naopak očekáváme, že správní orgán vždy rozhoduje právě na základě platných zákonů. Pokud se někomu nelíbí zákon, ať lobuje pro jeho změnu, dokud však zákon platí, je třeba se jím v právním státě řídit.

19. Namítá, že rozhodnutí neobsahuje grafickou přílohu (Město Tanvald zastoupené H. Jantačovou)

Odvolatel poukazuje na judikaturu, kde Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že grafická příloha má být součástí doručovaného územního rozhodnutí, (viz judikát NSS 4 As 18/2012). Respektujeme tento názor, přestože neplyne zcela jednoznačně z ustanovení stavebního zákona a navazujících předpisů. Pokud však již jednou uznáme uvedenou judikaturu za vhodné vodítko pro posuzování probíhajícího územního řízení, měli bychom tak činit důsledně. Z tohoto pohledu je pro náš případ rozhodující další pokračování odůvodnění tohoto soudního rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. NSS uvádí, že přes chybějící grafickou přílohu je zřejmé, že účastníkům řízení byla dobře známa kompletní dokumentace včetně výkresové části, neboť vůči umístění stavby uplatnili celou řadu námitek. "Ačkoliv tedy v dané věci nebylo stěžovateli v rozporu se stavebním zákonem a vyhláškou č. 503/2006 Sb. doručeno rozhodnutí o umístění stavby s grafickou přílohou obsahující celkovou situaci v měřítku katastrální mapy, nemohlo mít toto pochybení stavebního úřadu žádný vliv na přezkoumatelnost či zákonnost jeho rozhodnutí. Proto Nejvyšší správní soud ani v tomto směru neshledal podmínky pro zrušení rozsudku krajského soudu a případně i rozhodnutí správních

orgánů obou stupňů z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s."

Dodáváme, že tím NSS zároveň postupoval v souladu se smyslem ustanovení § 89, odst. 2 správního řádu. Odvolatel tedy společně s odkazem na domnělou nepravost poskytl i potvrzení, že tato domnělá nepravost nemůže být důvodem pro změnu rozhodnutí.

20. Namítá, že správní orgán nevypořádal řádně námítky účastníka řízení uplatněné 5. 9. 2017 (Město Tanvald zastoupené H. Jantačovou)

Kouzlem nechtěného zde odvolatel uvádí, že své námítky uplatnil dne 5. 9. 2017, tedy po termínu, který vypršel dnem 22. 8. 2017. Stavební úřad vydal dne 18. 7. 2017 oznámení o pokračování územního řízení a tentýž den je oznámil veřejnou vyhláškou, čili písemnost se podle ustanovení § 25, odst. 2 správního řádu považuje za doručenou 15. dnem od vyvěšení, tedy 2. 8. 2017. Na straně 4 uvedeného oznámení stanovil stavební úřad lhůtu k uplatnění námitek účastníků řízení nejpozději do 20 dnů ode dne doručení, tedy do 22. 8. 2017. Stavební úřad uvádí, že pokud nebudou námítky doručeny v tomto termínu, nebude k nim přihlédnuto. Pokud tedy odvolatel tvrdí, že stavební úřad řádně nevypořádal námítky uplatněné 5. 9. 2017, dopouští se chybného závěru, neboť stavební úřad zcela po právu a v souladu se svým prohlášením k těmto námitkám neměl přihlížet. Odvolatel uvádí, že jedná na základě plné moci ze dne 22. 8. 2017, tedy ze dne, jenž byl posledním dnem pro uplatnění námitek v řízení. Tuto plnou moc a tím i zakázku od města Tanvald musel tedy zástupce odvolatele přijmout, aniž by si zkontroloval příslušné termíny nebo s vědomím jejich uplynutí. Stavební úřad v této věci zákon neporušil.

21. Namítá údajnou zmatečnost: rozpor mezi závazným stanoviskem a vydaným rozhodnutím - nebude čerpána podzemní voda - voda čerpaná z podzemí bude mineralizovaná (Město Tanvald zastoupené H. Jantačovou)

Uvedený rozpor neexistuje, o zmatečnost se nejedná. Je třeba vzít na vědomí významový rozdíl termínů "voda čerpaná z podzemí" a "podzemní voda". Vodní zákon (č. 254/2001 Sb.) ve svém § 2, odst. 2 vymezuje pojem podzemní vody takto: "Podzemními vodami jsou vody přirozeně se vyskytující pod zemským povrchem v pásnu nasycení v přímém styku s horninami; za podzemní vody se považují též vody protékající podzemními drenážními systémy a vody ve studních." (drenáž = odvodnění oblasti pomocí trubek) Tyto vody (podzemní vody) projekt čerpat nehodlá. Čerpat se oproti tomu má voda uměle do podzemí dodaná, jak plyne z dokumentace, ke které se vodoprávní úřad zcela správně a v souladu s platnými předpisy kladně vyjádřil.

22. Odvolatel formálně napadá podmínku č. 2 a č. 3 (Město Tanvald zastoupené H. Jantačovou)

Uvedený fakt nemá vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, viz § 89, odst. 2 správního řádu.

23. Odvolatel formálně napadá podmínku č. 19 (Město Tanvald zastoupené H. Jantačovou)

Stavební úřad se odkazuje na § 93, odst. 1 stavebního zákona. Zákon takový postup umožňuje a stavební úřad této možnosti využil.

24. Odvolatel poukazuje na uvedení autorizovaného inspektora na str. 72, což je údajně zmatečné (Město Tanvald zastoupené H. Jantačovou)

Autorizovaný inspektor je v poučení na str. 72 rozhodnutí uveden spíše nadbytečně než zmatečně. Uvedený fakt nemá vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, viz § 89, odst. 2 správního řádu.

25. Údajně chybí informace, z jaké konkrétní činnosti jsou stavebnímu úřadu známy poměry na staveništi (Město Tanvald zastoupené H. Jantačovou)

Uvedený fakt nemá vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, viz § 89, odst. 2 správního řádu. Z vypořádaných námitek a z textu odvolání je zřejmé, že poměry na staveništi jsou velmi dobře známy širokému okruhu osob, lze tedy dovodit, že jsou známy i stavebnímu úřadu.

26. Není uvedeno, jak dokumentace splňuje požadavky příslušných předpisů (Město Tanvald zastoupené H. Jantačovou)

Toto podání pokládáme za právní formalismus. Pokud něco splňuje požadavky určitého předpisu tohoto typu, pak je zřejmé, že obsahuje vše požadované a neobsahuje nic, co by bylo s požadavky předpisu v rozporu.

27. Odvolatel namítá, že stavební úřad povoluje, co Již dvakrát zamítl, a to na základě identických podkladů (Město Tanvald zastoupené H. Jantačovou)

Ztotožňujeme se s odvolatelem v tom smyslu, že stavební úřad měl vydat kladné rozhodnutí již v prvním kole. Dvakrát tak neučinil, což jsme úspěšně napadli svými odvoláními. Napotřetí postupoval stavební úřad podle platných předpisů, z čehož není možné ho vinit. Vydáním rozhodnutí s odůvodněním na 74 stranách textu se stavební úřad vypořádal i s požadavkem odvolatele, aby své rozhodnutí řádně odůvodnil.

28. Namítá, že správní orgán nezduvodnil soulad s úkoly a cíli územního plánování (Město Tanvald zastoupené H. Jantačovou)

Stavební úřad uvádí své zdůvodnění na čtyřech stranách textu počínaje stranou č. 20. Ve svém zdůvodnění bere postupně v úvahu všechna ustanovení stavebního zákona spojená s touto problematikou a zdůvodňuje svůj postoj ke každému z nich. Nelze tedy vinit stavební úřad z chybějícího zdůvodnění souladu s úkoly a cíli územního plánování. S tvrzením odvolatele nelze souhlasit.

29. Uvádí rozpor s § 13 zákona 17/1992 Sb. - možnost ohrožení ŽP (Město Tanvald zastoupené H. Jantačovou)

Paragraf 13 zákona 17/1992 Sb. (o životním prostředí) stanoví, že „lze-li se zřetelem ke všem okolnostem předpokládat, že hrozí nebezpečí nevratného nebo závažného poškození životního prostředí, nesmí být pochybnost o tom, že k takovému poškození skutečně dojde, důvodem pro odklad opatření, jež mají **poškození zabránit**“. Odvolatel neuvádí, jakým způsobem je rozhodnutí stavebního úřadu v rozporu s tímto konkrétním ustanovením. Není zřejmé, jakému odkladu kterých opatření, jež by měla zabránit poškození životního prostředí, chce odvolatel zabránit. Argument je pro probíhající územní řízení irelevantní.

30. Předkládá závěrečné "Shrnutí uplatněných námitek" (Město Tanvald zastoupené H. Jantačovou)

Jak plyne z textu odvolání, jedná se o opakované uvedení námitek, jež byly původně podány po lhůtě a jako k takovým k nim stavební úřad neměl přihlížet. V souladu s nadpisem této části jde skutečně o text vykazující znaky námitek a připomínek k projednání, nikoliv znaky konkrétního napadnutí některého výroku či postupu stavebního úřadu. Odvolací řízení však není ze svého principu místem pro podávání námitek a připomínek, pro které byla stanovena příslušná lhůta. Podle ustanovení § 82, odst. 2 musí odvolání obsahovat údaje o tom, v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení. Uvedené shrnutí toto neobsahuje a tím je pro odvolací řízení irelevantní.

Závěr

Na základě výše uvedeného rozboru jak společných rysů podaných odvolání, tak jednotlivých konkrétních argumentací jsme prokázali, že rozhodnutí stavebního úřadu nelze aktuálně podanými odvoláními napadnout ve smyslu ustanovení § 89 správního řádu, kde se v odst. 2 uvádí: „Odvolací správní orgán přezkouvává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkouvává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.“

Z tohoto důvodu žádáme odvolací orgán, aby v souladu s ustanovením § 90, odst. 5 správního řádu veškerá podaná odvolání zamítl a napadené rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil.“ **(konec citace vyjádření ze dne 30.11.2017 učiněné žadatelem k podaným odvoláním)**

Dále zde odvolací orgán uvádí vyjádření žadatele ze dne 26.1.2018 k odvolání ze dne 31.12.2017 (citujeme):

„Poskytujeme toto své vyjádření ke skutečnostem uvedeným v odvolání z 31.12. 2017, jak o tom informoval stavební úřad ve svém vyrozumění zmíněném v nadpise.

1. Není zřejmé, zda bylo odvolání podáno v zákonné lhůtě, kterou odvolávající zmiňují. Tuto skutečnost nechť přezkoumá odvolací úřad.

2. Připouštíme, že odvolání mohlo být podáno řádně, pak je ovšem na místě posoudit jeho soulad s ustanoveními zejména § 82 správního řádu, což učiníme dále.

Odvolatelé zpochybňují možnost vybudovat stavbu v podzemní části „mého pozemku“. Není zde explicitně vyjádřeno, jaký pozemek mají na mysli, ani na jaké skutečnosti zakládají tvrzení, že se jedná o jejich pozemek. To však považujeme spíše za formální chybu. Za důležitější pro věc posouzení odvolání pokládáme fakt, že se rozhodně nejedná o námitku, kterou by nebylo možné uplatnit dříve. Správní řád ve svém § 82, odst. 4 výslovně uvádí, že k novým skutečnostem uvedeným v odvolání se přihlédne jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti a důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. Zde pro úplnost uvedme, že stavební úřad vydal dne 18. 7. 2017 oznámení o pokračování územního řízení a tentýž den je oznámil veřejnou vyhláškou, čili písemnost se podle ustanovení § 25, odst. 2 správního řádu považuje za doručenou 15. dnem od vyvěšení, tedy 2. 8. 2017. (srov.: <http://www.mvcr.cz/clanek/priiimani-a-dorucovani-pisemnosti.aspx>) Na straně 4 uvedeného oznámení stanovil stavební úřad lhůtu k uplatnění námitek účastníků řízení nejpozději do 20 dnů ode dne doručení, tedy do 22. 8. 2017. Stavební úřad ve svém oznámení výslovně uvedl, že pokud nebudou námitky doručeny v tomto termínu, nebude k nim přihlédnuto. Při osobní návštěvě na stavebním úřadu dne 24. 8. 2017 nám bylo sděleno, že k uvedenému dni stavební úřad neeviduje žádné došlé námitky k řízení. K návrhu tedy nebyly ve stanovené lhůtě uplatněny žádné nové námitky kromě těch, které v minulosti vedly k rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 3. 8. 2015, jež bylo následně nadřízeným správním orgánem zrušeno v odvolacím řízení a vráceno k novému projednání, zakončenému aktuálně odvoláními napadaným rozhodnutím z 5.10. 2017.

Vzhledem k absenci jakýchkoliv námitek podaných do termínu 22. srpna 2017 je třeba na všechny později v odvoláních uplatněné argumenty s charakterem námitek, kterou bylo možné uplatnit dříve, nahlížet ve smyslu ustanovení § 82, odst. 4 správního řádu a označit je za irelevantní.

1. Pro případ, že by odvolací orgán usoudil, že naše argumenty v předešlých dvou bodech nejsou dostatečné pro označení podaného odvolání za irelevantní, poukážme ještě na věcnou chybu, na které je celé odvolání postaveno.

Horní zákon (č. 44/1988 Sb. v platném znění) uvádí mimo jiné:

§ 34 Zvláštní zásahy do zemské kůry

in Zvláštními zásahy do zemské kůry se podle tohoto zákona rozumí zřizování, provoz, zajištění a likvidace zařízení pro

c) průmyslové využívání tepelné energie zemské kůry s výjimkou tepelné energie vody vyvedené na povrch,

(3) Podzemní prostory, které vzniknou zvláštními zásahy do zemské kůry, se považují za důlní díla.

Stavební zákon (č. 183/2006 Sb. v platném znění) uvádí mimo jiné:

§ 2 Základní pojmy

(3) Stavbou se rozumí veškerá stavební díla, která vznikají stavební nebo montážní technologií, bez zřetele na jejich stavebně technické provedení, použité stavební výrobky, materiály a konstrukce, na účel využití a dobu trvání.

Tím jo zcela zřetelně vymezeno, že podzemní výměník není stavbou, nýbrž důlním dílem. Na důlní dílo ovšem nelze vztahovat ustanovení týkající se staveb, jak to činí odvolatelé, tedy ani ustanovení uvedená v občanském zákoníku (č. 89/2012 Sb. v platném znění).

Odvolatelé sice zpochybňují legálnost stavby pod povrchem, pomíjejí však skutečnost, že v případě podzemního výměníku se nejedná o stavbu, ale o důlní dílo. To podléhá režimu popsanému ve sdělení OBÚ z 18. června 2015 (součást spisu), totiž schvalování a dozoru státní báňské správy podle horních předpisů a ve smyslu ustanovení § 79, odst. 2 písm. m) stavebního zákona nevyžaduje

rozhodnutí o umístění stavby ani územní souhlas příslušného stavebního úřadu. Stavební úřad není oprávněn požadovat pro vydání územního rozhodnutí dokumenty takového typu, jejichž absenci odvolatelé zmiňují. Z toho důvodu je jejich podání proti rozhodnutí irelevantní.“ (konec citace žadatelova vyjádření ze dne 26.1.2018 k odvolání ze dne 31.12.2017)

Písemností ze dne 5.12.2017, resp. písemností ze dne 14.2.2018, stavební úřad postoupil podaná odvolání odvolacímu orgánu, kterému byla doručena dne 6.12.2017, resp. dne 15.2.2018. Písemností ze dne 2.2.2018 odvolací orgán požádal Ministerstvo pro místní rozvoj o stanovení lhůty pro vydání rozhodnutí o odvolání. Této žádosti bylo vyhověno písemností MMR ze dne 14.6.2018 (odvolacímu orgánu byla doručena 19.6.2018), přičemž lhůta pro vydání rozhodnutí o odvolání byla tímto orgánem stanovena nejpozději ke dni 13.7.2018.

V průběhu vedeného odvolacího řízení odvolací orgán obdržel dne 2.1.2018 žádost spolku „Tanvald 21. Století z.s.“ a paní Dany Ferynové a Jiřího Feryny, o doručení žadatelova vyjádření k odvoláním. K této žádosti odvolací orgán písemností ze dne 23.1.2018 těmto žadatelům sdělil, že mají ve smyslu ust. § 38 správního řádu právo nahlédnout do spisu, vč. pořízení výpisků a kopií ze spisu. Na základě tohoto sdělení se k odvolacímu orgánu dostavil pan Jiří Feryna, coby zástupce spolku „Tanvald 21. Století z.s.“ (doložil plnou moc k jednání za tento spolek) a nahlédl do spisu věci, přičemž mu byly pořízeny jím požadované kopie dokumentů tak, jak jsou zaznamenány v protokolu o nahlížení do spisu ze dne 24.1.2018.

Dne 1.2.2018 odvolací orgán obdržel od spolku „Tanvald 21. Století z.s.“ stanovisko k žadatelovu vyjádření ze dne 30.11.2017 učiněnému k podaným odvoláním. V tomto stanovisku spolku „Tanvald 21. Století z.s.“ je uvedeno (**cituje**):

„Vzhledem k tomu, že není zřejmé, který název společnosti ENTERGEO je správný, zda tak, jak je uvedeno v hlavičce dokumentu, tj. ENTERGEO GEOTHERMAL ENERGY, nebo tak, jak je uvedeno u podpisu, tj. ENTERGEO, SE, budeme při označování žadatele používat to, co mají v označení společného, tj. ENTERGEO.

Musíme ocenit skutečnost, že si ENTERGEO po třech letech stále pamatuje název svého záměru. My ho pro jistotu také zmíníme, jde o záměr Hloubkové vrty pro využití Geotermální energie Tanvald - geotermální teplárna s elektrárnou“

Pro přehlednost budeme dávat svá stanoviska k jednotlivým bodům tak, jak jsou uvedeny ve „Vyjádření“ ENTERGEO ze dne 30.11. 2017

„Společná část“:

- 1. Není pravda, že účastníci územního řízení neuplatnili žádné námitky. Účastníci řízení v průběhu řízení podali celou řadu námitek k uvedenému záměru. V rámci legitimního očekávání, když bylo již dvakrát správním orgánem umístění záměru odmítnuto, nebyl důvod se opakovaně k vlastnímu záměru vyjadřovat. Pro osvěžení paměti, zástupce ENTERGEO nazval námitky občanů dne 30. 4. 2014 výslovně „kydanci“. Víťame změnu rétoriky ENTERGEO ve smyslu označování námitek účastníků z původních kydanců na irelevantní. Nicméně si dovoluujeme upozornit, že rozhodovat o tom, zda argumenty uplatněné v rámci odvolacího řízení jsou či nejsou irelevantní, nebude ENTERGEO, ale příslušný správní orgán, případně soudy.*
- 2. K tvrzení ENTERGEO lze použít předcházející bod s doplněním, že průběh zjišťovacího řízení neproběhl v souladu s tehdy platným zákonem. Spolek Tanvald 21.století (pro úplnost tehdy sdružení) opakovaně vznesl námitku porušení zákona ve zjišťovacím řízení.*
- 3. Pokud ENTERGEO popírá právo, a to nejen účastníků řízení, tj. právo na klidné, příjemné a zdravé životní prostředí, ve kterém žije, pokud ENTERGEO popírá závaznost jak čl. 11 Listiny na nedotknutelnost majetku, tak Ústavy ČR, je namístě uvažovat, zda taková společnost vůbec může fungovat v ČR. Pouze si dovolíme připomenout panu Šonkovi, že i on se v určité době dovolával platných zákonů, když si stěžoval, že mu v ulici, kde bydlí, jednou týdně hraje Family*

Frost a ruší jeho rodinu s malými dětmi, nebo když jako majitel 1,5m² (opravdu jeden a půl metru) využíval svého práva vůči majiteli sousedního pozemku.

4. *Budeme velice rádi, pokud se nejen správní orgány, ale i ENTERGEO budou držet platných zákonů ČR a na prvním místě zákona nejvyššího tj. Ústavy ČR. Budeme velice rádi, pokud příslušné úřady nebudou přepisovat údaje tak, aby vše „odpovídalo“ předepsaným tedy zákonným postupům. Zcela odmítáme, aby pracovníci MŽP radili, jak obejít zákon.*

„Vyjádření k jednotlivým argumentům odvolatelů, jak byly postupně uvedeny ve Vyrozhodnutí účastníků řízení o podaném odvolání“ :

1. *Skutečnost, že se čáp bílý objevil v dané lokalitě, až nyní nemůže být důvodem k tvrzení, že námitku již nelze uplatnit. Námitku výskytu chráněného druhu může uplatnit ten, kdo jeho výskyt vdaný okamžik zjistil. Pokud ENTERGEO odkazuje na platný územní plán a vymezení dotčených ploch, pak nutno opakovaně podotknout, že záměr není a ani náznakem nemůže být v souladu s ÚPD. Pokud by byl, jak tvrdí ENTERGEO, záměr v souladu s ÚPD, pak by měl vysvětlit, proč žádal o změnu ÚPD ve smyslu území technické infrastruktury - geotermální elektrárna.*
2. *Doporučujeme ENTERGEO se seznámit s čl. 11 Listiny základních práv a svobod. Ústavou ČR a v neposlední řadě s NOZ, zejména s §§505, 506, ale také např. s vyhláškou o podmínkách umísťování staveb apod.. Snad jen pro doplnění, příslušné orgány Benešova u Semil k žádosti ENTERGEO o stanovení chráněného území uložili ENTERGEO projednat se všemi majiteli nemovitostí, fyzickými i právníckými osobami v daném území navrhovaný záměr, neboť ten může mít dopad na jejich majetek. Představitelům města k jejich rozhodnutí bohatě stačil čl.11 Listiny. Odkaz na horní zákon je zcela irrelevantní.*
3. *Jsmě rádi, že jednatel ENTERGEO užil v dané věci příměr s pohádkou o slepičce a kohoutkovi, ale to nemá nic společného s danou věcí. Naopak správní orgán nemohl posoudit záměr jako celek, pokud neznal velikost uvažovaného chráněného území (velikost a omezení navrhuje žadatel a schvaluje MŽP), tím je příhodnější jiná krásná pohádka „Princezna se zlatou hvězdou“ A kdo? všichni, všechen prostý lid“.*
4. *Správní orgán prohlásil, že záměr posuzoval ve všech souvislostech. Chráněné území, jeho velikost a směřování musí zcela logicky být známo, má-li být záměr posuzován ve všech souvislostech. Neznalost chráněného území je jednou ze zásadních vad celého správního řízení, bez této vědomosti nelze určit účastníky řízení územního řízení. Proto má být obejít zákon, tj. získat územní rozhodnutí pro umístění záměru a poté už nikdo nemůže zastavit vymezení chráněného území. Znovu upozorňujeme, že vlastnické právo lze omezit pouze ve veřejném zájmu a zásadně jen zákonem.*
5. *ENTERGEO opakovaně tvrdí, že jeho záměr je v souladu s územním plánem a své stanovisko opírá o stanoviska stavebního úřadu a KÚLK. Dovolujeme si tvrdit, že záměr není v souladu s ÚPD. A pokud stavební úřad a KÚLK tvrdí, že záměr je v souladu s územním plánem, pak by nastala situace, že územní plán není v souladu s ÚPD. Podle metodického pokynu lze v zastavěném území umísťovat geotermální elektrárny pouze, zdůrazňujeme pouze, v území technické infrastruktury. Pouhým nahlédnutím do územního plánu dojdeme ke zjištění, že v daném území je část území technické infrastruktury o velikosti potřeb sávající malé vodní elektrárny. Pokud by se záměr prostorově na tento pozemek vešel, pak by platilo, že záměr je v souladu s územním plánem. Vzhledem k tomu, že pro realizaci záměru je třeba mnohonásobně větší území než je stávající území technické infrastruktury znamená, že záměr není v souladu s územním plánem. Záměr tedy není ani v souladu s ÚPD. Nebudeme zde popisovat rozdíl mezi územním plánem a územně plánovací dokumentací (ÚPD), pouze konstatujeme, že záměr přesahuje hranice daného území. Nebo nám chce ENTERGEO tvrdit, že tomu tak není? Nebo snad vrty a podzemní výměník budou v hranicích daného území? Pokud ENTERGEO tvrdí, že nikdy nežádal o změnu využití území ve smyslu změny využití daného území na území technické infrastruktury pro stavbu geotermální elektrárny, tak sdělujeme, že v rámci veřejného projednávání územního řízení na přímý dotaz směrem na pracovníka územního plánování, proč*

resp. na základě čeho je v územně analytických podkladech navrhována změna využití daného území na technickou infrastrukturu se zdůvodněním umístění geotermální elektrárny, bylo veřejně oznámeno, že tak bylo provedeno na základě žádosti navrhovatele. Pouze doplníme, že jednatel ENTERGEO byl v sále přítomen a sdělení nerozporoval.

6. ENTERGEO se zde opakovaně odvolává na proces EIA. Již výše jsme konstatovali, že proces zjišťování EIA neprobíhal v souladu se zákonem. Nevíme, jestli má ENTERGEO namysli proces EIA, které bylo prováděno neodborníky, což bylo konstatováno i v samotném závěrečném posudku. Nepochybně je třeba podotknout, že veškeré posudky byly prováděny na základě objednávky ENTERED a náklady tak platilo ENTERGEO. Neumíme si představit, že by byl použit posudek, který by byl negativní. Nepochybně by byl hledán znalec, vyhovující potřebám zadavatele. To může být důvod, proč byl použit posudek, o kterém předkladatel závěrečného posudku konstatoval, že byl asi zpracován neodborníkem. Jsme přesvědčeni, že tvrzení ENTERGEO, že technologické parametry nejsou předmětem posuzování, není správné. ENTERGEO svůj původní záměr změnilo na ostrovní projekt s tím, že veškerá energie tepelná i elektrická bude spotřebovávána v rámci areálu a nebude vyváděna mimo. Takový záměr zpochybnil i KÚLK. Jsme přesvědčeni, že stavební úřad vůbec neřešil ekonomickou reálnost záměru, zejména také ze skutečnosti, že samotný provoz elektrárny, dle tech. zprávy záměru, by měl být napájen z veřejné elektrické sítě. Logicky tak vyvstává otázka, pokud bude elektrárna napájena z veřejné sítě, kam bude vyvádět vyrobený proud? V poslední větě je uvedeno, že odvolatel nesouhlasí s vypořádáním námitky, protože nebyla podána ve stanovené lhůtě. Dovolíme si touto formou sdělit ENTERGEO, že každý má právo se v zákonem stanovené lhůtě proti rozhodnutí, které zasahuje do jeho práv, odvolat. V průběhu odvolacího řízení může své odvolací důvody měnit a doplňovat, a dokonce své odvolání vzít zpět.
7. ENTERGEO konstatuje, že řízení bylo vedeno jako řízení s velkým počtem účastníků. To nepochybně nikdo nerozporoval, ale k tomu, aby správní orgán mohl rozhodnout, jak velkého počtu účastníků se záměr dotkne na jejich právech, musí znát velikost chráněného území a protože lze předpokládat, že chráněné území přesáhne hranice katastru Tanvald, musí znát i katastry, do kterých chráněné území zasáhne. Z podkladů o stanovení chráněného území v Benešově u Semil lze zjistit, že chráněné území by mělo být jednou tak plošně velké než je plánovaný podzemní výměník. Tedy, pokud není známa velikost chráněného území, nemůže být známo, koho toto území zasáhne, přesněji řečeno, kdo bude na svých právech krácen. A to bez ohledu na slepičku s kohoutkem. Pokud ENTERGEO tvrdí, že postup Spolku 21. století je nepatřičný, protože dle ENTERGEO se zabývá ochranou přírody a nemá ve své náplni uveden dohled nad procesní čistotou správních řízení, pak pouze sdělujeme, že v demokratické společnosti není nenormální vyjádřit svůj názor, námitku či porušování zákonných ustanovení. Pro úplnost jen podotýkáme, ustanovení § 89 nemá odst. 4, na který ENTERGEO odkazuje.
8. Dovolujeme si upozornit, že se rozhodně nejedná o rozvíjení jakýchkoli teorií tzv. práva stavby. Jsme přesvědčeni, že správní orgán nemůže vydat žádné územní rozhodnutí o umístění stavby, aniž by měl najisto postaveno, že vlastník daného pozemku, na kterém má být stavba umístěna, s umístěním stavby souhlasí, tj. v tomto případě majitelé všech, záměrem GTE dotčených pozemků, vyjádří souhlas práva stavby se všemi dopady např. souhlas práva stavby je na 99 let a s tím další práva příjemce práva stavby resp. povinnosti vlastníka nemovitosti vůči držiteli práva stavby.
9. ENTERGEO v této části tvrdí, že učinil opatření a zveřejnil informace přesně pokynů stavebního úřadu. Správní orgán určuje „pouze“ místo, kde žadatel zveřejní informace stanovené příslušným předpisem. O rozsahu informací nerozhoduje správní orgán, ale pouze odkáže na příslušné předpisy. My jsme přesvědčeni, že zveřejnění záměru na A3 nesplňuje podmínky stanovené předpisem, stejně tak jako umístění informací na veřejné komunikaci do výšky necelého 0,5m. K opakovanému odkazování na ustanovení 89 odst. 4 správního řádu odkazujeme na bod 7.
10. ENTERGEO se zde opakovaně snaží upírat práva účastníkům řízení. Dle našeho názoru ze

strany správního orgánu došlo v poučení k pochybení, když možnost odvolání ohraničil dobou 15 dnů od oznámení, správně mělo být 15 dnů od doručení, kdy za doručení je pokládán 15. den od oznámení.

11. Entergeo opakovaně odkazuje na ustanovení správního řádu, ale opět na ustanovení nedopadající na danou skutečnost. Tak, jak je v předcházejícím bodu uvedeno, správní orgán ve svém rozhodnutí chybně poučil účastníky řízení ve smyslu ustanovení § 68 odst. 5 správního řádu podat odvolání proti rozhodnutí v souladu s ustanovením § 83 odst. 2 do 90 dnů ode dne oznámení. Z logiky věci vyplývá, že v dané době resp. i v nepatrně delší době lze podat doplnění odvolání. Odvolání lze doplňovat, dokud není odvolací řízení skončeno, což nepochybně při možnosti podání odvolání do 90 dnů ode dne oznámení rozhodnutí nemůže být v této (zákoně) době skončeno, resp. nelze očekávat, že by snad mohlo být odvolací řízení skončeno i v následujících 30 dnech. Pokud tedy odvolatelé využili svých práv, nelze jejich námitky považovat za irelevantní. Za irelevantní lze považovat vyjádření ENTERGEO v dané věci.
12. ENTERGEO se opakovaně snaží poukazovat na ustanovení správního řádu a opět chybně, pokud by odvolání mělo jakékoliv nedostatky, správní orgán **by nepochybně odvolatele vyzval k odstranění vad podání,** nebo případné nesrozumitelnosti ve smyslu povinnosti chránit práva všech účastníků řízení.
13. ENTERGEO polemizuje stvrzením odvolatelů tvrdících, že odvoláním napadené rozhodnutí o umístění stavby je v rozporu s veřejnými zájmy. V první řadě ENTERGEO přehlíží, že vdané věci v předcházejících zamítavých rozhodnutích konstatoval, že vdané věci veřejný zájem převažuje nad soukromým zájmem. Správní orgán se v napadeném rozhodnutí se svým obratem řádně nevypořádal. K tomu si dovoluji konstatovat, že je to právě ÚPD na kterékoliv úrovni, celostátní, krajské či obecní. V žádném z relevantních ÚPD není uvažováno o realizaci GTE vdaném území. Znovu tedy zopakujeme, stavbu GTE lze v zastavěném území umisťovat pouze v území technické infrastruktury. V platné ÚPD a i v ÚP území uváděné v napadeném rozhodnutí není vedeno jako technická infrastruktura. Veřejný zájem je mj. dán právě ÚPD, kdy si společenstvo daného území utváří „svůj“ životní prostor, ve kterém chce žít a v neposlední řadě ho nezničený předávat dalším generacím. Skutečnost, že záměr není v souladu s ÚPD je výše námi zmíněna skutečnost existence návrhu na změnu využití území na technickou infrastrukturu z důvodů umístění GTE v daném území. Stačí si přečíst příslušný dokument „Územně analytické podklady ORP Tanvald“ str. 42. Nebudeme se zde podrobně pouštět do fyzikálních zákonů, ale pouze poznamenejme, že fyzika není pouze o Pascalových zákonech. Ano nepochybně platí, že tlak se šíří všemi směry, to si i my nepochybně pamatujeme ze základní školy, ale ten nelze pokládat za určující, neboť se rozhodně nejedná o uzavřený okruh. Tvrzení ENTERGEO v nás zvyšuje obavy, zda vědí, co chtějí budovat, resp. jaká rizika jsou spojena nejen s provozem, ale i zastavením.
Geotermální energii lze nepochybně pokládat za obnovitelné zdroje. ENTERGEO opět účelově zamlčuje úplné znění zákona č. 165/2012 Sb. o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů. Správně sice odkazuje na ustanovení § 2 - základní pojmy, kdy se pro účely tohoto zákona rozumí pod písm. a) obnovitelným zdrojem mj. geotermální energie, ale jen pro účely citovaného zákona tj. zákona o podporovaných zdrojích. A aby bylo možné **podle tohoto zákona očekávat podporu, musí být naplněna dílce ustanovení § 4 odst. 1)** Pro účely stanovení podpory elektřiny z obnovitelných zdrojů podle tohoto zákona se za elektřinu z obnovitelných zdrojů považuje elektřina vyrobená využitím obnovitelných zdrojů naměřená v předávacím místě výroby elektřiny B) a distribuční soustavy nebo přenosové soustavy, nebo naměřená na svorkách generátoru a snížená o technologickou vlastní spotřebu elektřiny, anebo poměrná část elektřiny pocházející z obnovitelného zdroje v případě společného spalování obnovitelného zdroje a druhotného zdroje nebo neobnovitelného zdroje. Odebírá-li výrobce ke krytí technologické vlastní spotřeby elektřinu z přenosové nebo distribuční soustavy nebo z jiné výroby elektřiny, je předmětem podpory elektřina v množství naměřeném v předávacím místě výroby elektřiny a sníženém o množství elektřiny odebrané pro technologickou vlastní

spotřebu. A následně odst. (2) Podpora elektřiny z obnovitelných zdrojů se vztahuje na výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů ve výrobních elektřiny na území České republiky připojených k elektrizační soustavě České republiky přímo nebo prostřednictvím odběrného místa nebo prostřednictvím jiné výrobní elektřiny připojené k elektrizační soustavě České republiky. Jak je nepochybně i ENTERGEO známo z tech. zprávy záměru, jedná se o ostrovní projekt a zde vyrobená elektřina nebude předávána do elektrizační soustavy ČR a ENTERGEO tak nenáleží podpora podle uvedeného zákona. Odvolávat se na zákon, který na daný stav nedopadá, pokládáme za nepatřičný.

14. Nebudeme opakovat již výše vyjádřená stanoviska, pouze opět zdůrazníme, že i zpracovatel závěrečného posudku konstatoval, že jeden z posudků byl vypracován neodborníkem a doplníme, že vypracování všech posudků bylo na základě úhrady objednavatele a příslušné správní orgány svá stanoviska (nikoli posudky) vydávali na základě takových posudků. Nicméně i pokud by byly posudky vypracovány třeba na 150 stranách, nic to nemůže změnit na základní věci, že záměr není v souladu s ÚPD.
15. Vítáme určité odlehčení a plně souhlasíme s poznámkou, že správní orgán se při svém rozhodování řídí platnými zákony a předpisy. Pokud tomu tak není, je nezczitelným právem se proti takovému postupu správního orgánu bránit způsobem tak, jak připouští zákon a není vůbec rozhodující, zda se jedná o hollywoodskou celebritu.
16. Pokud ENTERGEO má pocit, že katastrofické scénáře nejsou ničím podložené, pak můžeme doporučit řádně si prostudovat spis anebo vyvrátit obavy sdělením, kde ve světě je v provozu GTE fungující na stejném principu (HDR) a provoz není doprovázen ztrátou vody ve studnách, seismicitou s doprovodem poškozování domů, silnic apod.. Nechápeme, že se někdo může pozastavovat nad možným stresem veřejnosti. Již dnes lze zaznamenat u části veřejnosti stres z toho, že správní orgán nerespektuje zákony ČR a svoji činností jim upírá práva.
17. Vítáme, pokud začne ENTERGEO akceptovat platné zákony, zejména Ústavu, Listinu, NOZ včetně správního řádu, ale také platnou ÚPD. Pokud by se snad uvedené zákony ENTERGEO nelíbily, nechť lobují za jejich změnu, dokud však zákony platí, je třeba se jimi v právním státě řídit.

K bodům 19) až 30) se nebudeme vyjadřovat, protože nám nepřísluší komentovat právní stanoviska Města Tanvald, zastoupeného H. Jantačovou.

Závěr

Z jednotlivých podání účastníků je zcela prokazatelné, že záměr není v souladu s územně plánovací dokumentací, když pro dané zastavěné území není stanovené využití technické infrastruktury, přičemž i z metodických pokynů MMR je stanoveno, že geotermální elektrárny je možné umísťovat v nezastavěném území a v zastavěném území pouze v území technické infrastruktury. V ÚPD ČR, ÚPD LK ani v ÚPD ORP Tanvald není dané zastavěné území evidováno jako území technické infrastruktury, nelze zde tedy záměr „Hloubkové vrty pro využití geotermální energie Tanvald - geotermální teplárna s elektrárnou“ umístit.

Napadené rozhodnutí správního orgánu ze dne 5. 10. 2017 Sp. zn. MěÚT/21785/2014/SÚ a ŽP ve spojení s Čj. MěÚT/16914/2017/SÚ a ŽP bylo vydáno v rozporu správními předpisy a navrhuje, aby Krajský úřad Libereckého kraje jako odvolací orgán v souladu s ustanovením § 90 odst. 1) písm. a) Napadené rozhodnutí zrušil a řízení zastavil. (konec citace stanoviska spolku „Tanvald 21. Století z.s.“ ze dne 30.1.2018 učiněného k vyjádření žadatele k podaným odvoláním)

V průběhu odvolacího řízení odvolací orgán obdržel od spolku „Tanvald 21. Století z.s.“ a od manželů Ferynových několik doplnění svých odvolání (poslední ze dne 8.2.2018), a to tak, jak jsou výše plně citovány.

V rámci odvolacího řízení se dne 26.3.2018 k odvolacímu orgánu dostavil žadatel, který objasnil průběh vedeného řízení, nahlédl do spisu a pořídil si fotokopie několika dokumentů tak, jak jsou zaznamenány v záznamu o tomto jednání ze dne 26.3.2018 založeném ve spise odvolacího orgánu.

Dne 28.3.2018 odvolací orgán obdržel od žadatele na vědomí kopii rozhodnutí Ministerstva zemědělství ze dne 20.10.2014 o odvolání spolku „Tanvald 21. Století o.s.“ vydaného proti koordinovanému závaznému stanovisku MěÚ Tanvald ze dne 5.6.2014, kterým ministerstvo ve zkráceném přezkumném řízení změnilo výrok tohoto koordinovaného stanoviska tak, že zrušilo část VII. obsahující závazné stanovisko vodoprávního orgánu a ve zbytku koordinované stanovisko potvrdilo.

V průběhu odvolacího řízení pak již jiné písemnosti doloženy nebyly.

Podle ust. § 89 odst. 2 správního řádu odvolací správní orgán přezkoumává soulad odvoláním napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.

Přezkoumáním souladu odvoláním napadeného rozhodnutí a jemu předcházejícího řízení s právními předpisy odvolací orgán zjistil takové vady, pro které muselo být odvoláním napadené územní rozhodnutí zrušeno a věc vrácena k novému projednání, protože zjištěné vady měly vliv na soulad odvoláním napadeného rozhodnutí s právními předpisy a na jeho správnost (přestože žadatel odstranil vady dokumentace a jím doložených podkladů vytýkané odvolacím orgánem v rozhodnutí o odvolání ze dne 30.1.2017), a to z následujících důvodů:

Přestože přezkoumávaným územním rozhodnutím ze dne 5.10.2017 bylo povoleno umístění pouze nadzemní části geotermální teplárny s elektrárnou, když její podzemní část (*hloubkové vrty vč. podzemního výměníku*) nevyžaduje dle § 79 odst. 2 písm. m) stavebního zákona rozhodnutí o umístění stavby (*protože je důlním dílem, jak potvrdil svým sdělením ze dne 18.6.2015 Obvodní báňský úřad pro území krajů Libereckého a Vysočina, přičemž toto důlní dílo podléhá schvalování a dozoru státní báňské správy*), tak musel být daný stavební záměr (*tedy jeho nadzemní i podzemní část*) stavebním úřadem hodnocen z hledisek nastavených v ust. § 90 stavebního zákona jako celek, protože technologie na povrchu nemůže fungovat bez technologie pod povrchem, jak již bylo řečeno v dřívějším rozhodnutí odvolacího orgánu ze dne 12.2.2016.

Aby si tedy stavební úřad mohl učinit správný úsudek o předmětné stavbě (tedy o nadzemní části stavebního záměru), musel si nejprve učinit úsudek o jejím celku z toho důvodu, aby byl zjištěn stav věci, o němž nemohou být důvodné pochybnosti, jak stanoví ust. § 3 správního řádu, a to zvláště, když dospěl k opačnému závěru než v dříve vydaných rozhodnutích, že tedy umístění navrhované stavby povolí a žádost již zamítnat nebude.

Odvolací orgán k tomu zjistil, že stavební úřad takový stav věci v rámci řízení nezjistil, protože po žadateli nepožadoval doložit rozhodnutí Ministerstva životního prostředí o stanovení průzkumného území pro zvláštní zásah do zemské kůry podle ust. § 4a a § 22a zák. č. 62/1988 Sb., o geologických pracích, v platném znění, které je stanovováno za účelem vyhledávání a průzkumu území vhodného pro zvláštní zásah do zemské kůry, když průmyslové využívání tepelné energie zemské kůry je dle ust. § 34 odst. 1 zák. č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství, v platném znění, zvláštním zásahem do zemské kůry (jak k dané stavbě deklaroval Krajský úřad Libereckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, ve svém vyjádření ze dne 2.4.2014 pod č.j. KULK 17489/2014) a když zvláštní zásah do zemské kůry je možné provádět pouze v průzkumném území. Jestliže tedy měl stavební úřad v rámci vedeného územního řízení zjistit nezpochybnitelný stav věci, mohl tak učinit až na podkladě žadatelem doloženého rozhodnutí o průzkumném území Ministerstva životního prostředí, z něhož by vyplynulo, zda hloubkové vrty

vč. podzemního výměníku v dané lokalitě skutečně mohou existovat, resp. zda mohou být v poloze tak, jak je žadatel zakreslil v dokumentaci stavby pro územní řízení a zda tedy stavebním úřadem v územním řízení posuzovaná poloha umístění nadzemní části daného stavebního záměru, resp. stavebním úřadem umísťovaná poloha stavebního objektu SO 04 - Základová plocha vrtů, skutečně odpovídá konečné poloze hloubkových vrtů tak, jak žadatel požadoval umístit. Vzhledem tedy k tomu, že při posuzování předmětné stavby musí být zohledněn celkový stavební záměr, kdy posouzení jeho podzemní části Ministerstvem životního prostředí v rámci řízení o průzkumném území má vliv na její nadzemní část, neměl stavební úřad v územním řízení o nadzemní části záměru pokračovat, protože neměl k dispozici rozhodnutí MŽP o průzkumném území a správně měl vedené územní řízení přerušit za účelem doložení tohoto nutného podkladu, bez něhož nemohl o umístění předmětné stavby (nadzemní části geotermální teplárny s elektrárnou) rozhodnout, když od posouzení podzemní části stavebního záměru závisí posouzení jeho nadzemní části, o které stavební úřad odvoláním napadeným rozhodnutím rozhodl.

Ze stejných důvodů odvolací orgán dále zjistil, že stavební úřad měl správně po žadateli požadovat také doložení rozhodnutí báňského úřadu o povolení hornické činnosti důlních děl (*hloubkové vrtů vč. podzemního výměníku*) – zvláštních zásahů do zemské kůry, které tento úřad vydá na základě samostatně provedeného správního řízení vedeného Obvodním báňským úřadem se sídlem v Liberci, které je rovněž navazujícím řízením na proces EIA, kde za účasti veřejnosti a účastníků řízení budou daná důlní díla posuzována, vč. jejich účinků a vlivů a kde se tento úřad bude zabývat námitkami, které budou k těmto důlním dílům vznášeny tak, jak ostatně již byly vzneseny v rámci přezkoumávaného územního řízení a v následném odvolacím řízení a kterými není jak stavební úřad, tak odvolací orgán oprávněn se zabývat, když nesměřují do vrchní části stavebního záměru, ale do jeho spodní části. Navíc od výsledku posouzení báňským úřadem závisí posouzení vrchní části stavebního záměru stavebním úřadem, když, jak je již výše uvedeno, stavba musí být komplexně posuzována. K tomu odvolací orgán upozorňuje, že podmínkou pro zahájení správního řízení o povolení hornické činnosti (zvláštních zásahů do zemské kůry) je stanovení chráněného území pro zvláštní zásahy do zemské kůry v souladu s ust. § 34 odst. 2 a § 16 horního zákona č. 44/1988 Sb., v platném znění, o jehož stanovení si bude muset žadatel požádat Ministerstvo životního prostředí.

S tím pak souvisí i to, že správně mělo být stavebnímu úřadu k žádosti o vydání rozhodnutí o umístění předmětné stavby žadatelem doloženo také vyjádření Krajského úřadu Libereckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství podle ust. § 6 odst. 3 zák. č. 62/1988 Sb., o geologických pracích, ve znění pozdějších předpisů obsahující souhlas s realizací geologických prací, který je vydáván na podkladě posouzení vlivů stavebního záměru na životní prostředí (EIA) a odborného geologického posudku daných hloubkových vrtů s podzemním výměníkem. Bez tohoto vyjádření si stavební úřad opět nemohl ve věci učinit správnou úvahu o souladu navrhované nadzemní části s kritérii ust. § 90 stavebního zákona, když odsouhlasení spodní části stavby z geologického hlediska je jedním z nutných hledisek k možnému odsouhlasení umístění vrchní části stavebního záměru, a to z důvodu, že existence vrchní části stavby je odvislá právě od povolení její spodní části, od které se především odvíjejí možné důsledky jejího vlivu na své okolí, resp. na dotčené území.

Až tedy bude podzemní část příslušnými orgány posouzena, tj. budou posouzeny všechny její možné účinky a dopady v dotčeném území, resp. až budou stavebnímu úřadu žadatelem doloženy všechny podklady a doklady potřebné k řádnému celkovému posouzení věci tak, aby mohlo být konstatováno, že byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, tak teprve poté si bude moci stavební úřad učinit správný úsudek o předmětné stavbě (tedy o posuzované nadzemní části geotermální teplárny s elektrárnou) ze všech hledisek stanovených v ust. § 90 stavebního zákona a bude moci být ve věci o žádosti rozhodnuto. Výsledek takového rozhodnutí ovšem nemůže být za

této situace předjímán, protože nebyly k žádosti doloženy výše uvedené podklady, což způsobuje nepřezkoumatelnost odvoláním napadeného územního rozhodnutí.

V rámci nového projednání věci proto stavební úřad vyzve žadatele o doložení rozhodnutí Ministerstva životního prostředí o stanovení průzkumného území pro zvláštní zásah do zemské kůry, dále o doložení rozhodnutí báňského úřadu o povolení hornické činnosti důlních děl (*hloubkové vrtý vč. podzemního výměníku*) – zvláštních zásahů do zemské kůry a o vyjádření Krajského úřadu Libereckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství z hlediska zákona o geologických pracích, resp. o souhlas s realizací geologických prací. K tomu odvolací orgán na vysvětlení, proč tyto podklady nevyžadoval v rámci svých předchozích rozhodnutí, dodává, že se ve svých dřívějších rozhodnutích o odvolání pouze zaměřil na zkoumání důvodů, zda byly splněny základní hlediska pro zamítnutí podané žádosti o umístění předmětné stavby (nadzemní části celkového stavebního záměru), když stavební úřad opakovaně rozhodl o zamítnutí žádosti. V rámci nového projednání věci stavební úřad také vyzve žadatele k tomu, aby dal grafickou část dokumentace stavby do souladu s doplněnou textovou částí (vyznačení nových tras a umístění přípojek pro komerční využití, technologické vedení atd. viz rozhodnutí odvolacího orgánu ze dne 30.1.2017) a dále o uvedení názvu předmětné stavby do souladu s dokumentací stavby tak, jak je v dalším odstavci vysvětleno.

K rozsáhlým námitkám uvedeným v odvoláních tak, jak jsou výše plně citovány, odvolací orgán předně uvádí, že je lze rozdělit na tři okruhy, a to na námitky uplatněné do podzemní části stavebního záměru, na námitky k nadzemní části stavebního záměru a na námitky do procesu vedení územního rozhodnutí. K námitkám směřujícím do podzemní části geotermální teplárny s elektrárnou odvolací orgán uvádí, že tyto se předmětu přezkoumávaného územního rozhodnutí netýkají, když toto rozhodnutí povoluje umístění pouze nadzemní části stavebního záměru, a proto ani není stavební úřad a odvolací orgán oprávněn se jimi zabývat a vypořádat je. Nicméně k tomu odvolací orgán přezkoumal, že námitky tohoto druhu by účastníci řízení jistě nevznášeli, kdyby v oznámení o zahájení územního řízení, resp. v územním rozhodnutí, stavební úřad neoznačoval stavbu jako: „Hloubkové vrtý pro využití geotermální energie Tanvald – geotermální teplárna s elektrárnou“, což je zavádějící název stavby pro vedené územní řízení, když v něm projednával a nakonec vydal územní rozhodnutí pouze o nadzemní části této geotermální teplárny s elektrárnou. Jestliže tedy žadatel ve své žádosti požadoval umístění stavby s tímto názvem, přesto, že z dokumentace stavby vyplývá, že o povolení podzemní části stavebního záměru žadatel stavební úřad nežádá a ani nemůže žádat, neboť přísluší posouzení báňského úřadu a Ministerstva životního prostředí, neměl stavební úřad tento název v řízení uvádět, ale měl vyzvat žadatele o uvedení názvu do souladu s doloženou dokumentací, případně měl v řízení tento název uplatnit až jako druhořadý a jako prvořadý název stavby označit skutečný předmět vedeného územního řízení, a to právě proto, aby nedošlo k zavádějící informaci, že snad stavební úřad daným územním rozhodnutím povoluje umístění hloubkových vrtů, když tomu tak nebylo. V rámci nového řízení proto stavební úřad v daném případě vyzve žadatele o úpravu názvu stavby v žádosti tak, aby odpovídala dokumentaci stavby pro územní řízení, aby nedošlo k uvedenému zkreslení rozsahu projednávané stavby, což bude účelnější, než v řízení používat žadatelem uvedený původní název stavby jako druhořadý a tím dále mystifikovat účastníky řízení o rozsahu projednávané stavby. K tomu je nutné dále uvést, že za správné označení stavby z hlediska terminologie stavebního zákona odpovídá stavební úřad a nikoliv žadatel, resp. stavebník.

K námitkám směřujícím do nadzemní části stavby, tj. do vlastního předmětu územního řízení, odvolací orgán uvádí, že pro výše uvedenou nepřezkoumatelnost je nemůže odvolací orgán řádně posoudit, když tomu tak může být až po řádném doložení všech výše chybějících podkladů, na jejichž základě si teprve bude moci stavební úřad, resp. odvolací orgán učinit správný závěr k dané věci, a proto k nim za této situace nemůže odvolací orgán zaujmout své stanovisko. Chybějící podklady jsou totiž zásadní pro komplexní posouzení předmětné stavby.

K námitkám dotýkajícím se procesní stránky vedeného řízení odvolací orgán přezkoumal, že stavební úřad v tomto směru nepochybil, účastníci řízení, jakož i veřejnost, nebyli zkráceni na svých procesních právech v rámci vedeného územního řízení, a proto je musí jako takové odmítnout, přičemž má pro takový závěr oporu v listinách založených ve spise stavebního úřadu.

Z výše uvedených důvodů odvolací orgán rozhodl tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí o odvolání se nelze dále odvolat, a proto je konečné (ust. § 91 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád v platném znění).

RNDr. Kateřina Lauermannová
vedoucí odboru územního plánování
a stavebního řádu

Toto rozhodnutí musí být vyvěšeno na úřední desce Krajského úřadu Libereckého kraje a Městského úřadu Tanvald po dobu 15-ti dnů a současně zveřejněno i způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Vyvěšeno dne

Sejmuto dne

Obdrželi:

účastníci řízení (do vlastních rukou nebo datové schránky)

1. ENTERGEO, SE, Podnikatelská 267, Praha 9 v zastoupení společností CHEMTEC engineering spol. s r.o., Alešova 147/10, 400 01 Ústí nad Labem - Klíše

účastníci řízení, kteří podali odvolání

2. Lidmila Hlaváčková, nar. 15.12.1955, bytem Vítězná 448, Tanvald – Šumburk,
3. Ing. Jan Pelme, nar. 7.12.1965, bytem Poštovní 174, 468 41 Tanvald,
4. Spolek „Tanvald 21. Století z. s.“, IČ: 228 80 801, se sídlem Žďár 104, 468 41 Tanvald,
5. Dana Ferynová, nar. 12.4.1974, Žďár 104, 468 41 Tanvald
6. Jiří Feryna, nar. 9.9.1953, oba bytem Žďár 104, 468 41 Tanvald,
7. Martin Vávra, nar. 12.11.1950, bytem Vítězná 622, 468 41 Tanvald,
8. Martin Hlaváček, nar. 2.9.1976, bytem Vítězná 448, 468 41 Tanvald,
9. Věra Anderová, nar. 24.8.1951, bytem Na Balkáně 557, 468 41 Tanvald,

10. Jiří Dynter, nar. 23.3.1956, bytem Krkonošská 385, 468 41 Tanvald,
11. Zdeněk Petržilka, nar. 8.5.1944, bytem U Lesíka 563, 468 41 Tanvald,
12. Jana Friedlová, nar. 4.10.1974, bytem Radniční 547, 468 41 Tanvald,
13. Jindra Kotrbová, nar. 29.11.1952, bytem Raisova 393, 468 41 Tanvald,
14. Jiří Koňák, nar. 30.12.1949, bytem Na Balkáně 564, 468 41 Tanvald
15. Helena Koňáková, nar. 15.3.1951, bytem Na Balkáně 564, 468 41 Tanvald,
16. Jiří Josífek, nar. 9.5.1947, bytem Palackého 550, 468 41 Tanvald,
17. Ivana Mistrová, nar. 3.11.1965, bytem Smetanova 568, 468 41 Tanvald,
18. Jitka Preislerová, nar. 28.2.1975, Na Balkáně 434, 468 41 Tanvald,
19. Jaroslav Strnad, nar. 2.8.1954, bytem Vančurova 277, 468 41 Tanvald,
20. Jaroslav Mikš, nar. 23.9.1955, bytem Protifašistických bojovníků 234, 468 41 Tanvald,
21. Věra Mikšová, nar. 6.5.1958, bytem Protifašistických bojovníků 234, 468 41 Tanvald,
22. Mgr. Jarmila Vorlíčková, nar. 6.2.1953, bytem Višňová 10/348, 140 00 Praha 4,
23. Město Tanvald, IČ: 00262587, Palackého 359, 468 41 Tanvald, **zastoupené JUDr. Helenou Jantačovou, Vysokoškolská 522/5, 165 00 Praha 6 – Suchbátka,**
24. Aleš Strýček, nar. 20.2.1968, bytem Raisova 611, 468 41 Tanvald
25. Jiří Buchar, nar. 31.3.1962, bytem Žďár 185, 468 41 Tanvald,
26. Ota Ander, nar. 3.9.1948, bytem Na Balkáně 557, 468 41 Tanvald,
27. Martin Vávra, nar. 12.11.1950, bytem Vítězná 622, 468 41 Tanvald,
28. Milena Vávrová, nar. 18.7.1953, bytem Vítězná 622, 468 41 Tanvald,
29. Eva Strýčková, nar. 7.6.1968, bytem Raisova 611, 468 41 Tanvald,

účastníci řízení (veřejnou vyhláškou)

30. Město Tanvald, Palackého 359, Tanvald,
31. GIVERNY, a.s., náměstí 14. října 1307/2, Praha 5
32. KREDIT CENTRUM s.r.o., Riegrovo náměstí 15, Semily
33. RWE Distribuční služby, s.r.o., Plynářská 499/1, Brno
34. ČEZ Distribuce, a.s., Guldenerova 19, Plzeň
35. Severočeská vodárenská společnost, a.s., Přítkovská 1689, Teplice
36. Severočeské vodovody a kanalizace, a.s., Přítkovská 1689, Teplice
37. Spolek „Tanvald 21. Století z. s.“, IČ: 228 80 801, Žďár 104, 468 41 Tanvald
38. ZO ČSOP Armillaria Liberec, Rychtářská 926/14, Liberec 14
39. Český rybářský svaz, z.s., Severočeský územní svaz, Střekovské nábřeží 975/51, Ústí nad Labem
40. osoby s vlastnickými nebo jinými věcnými právy k sousedním pozemkům a stavbám:
 - katastrální území Šumburk nad Desnou: ppč. 34/6, stpč. 1100 s budovou č.p. 629 Šumburk n.D., stpč. 1019 s budovou č.p. 570 Šumburk n.D., stpč. 507 s budovou č.p. 419 Šumburk n.D., stpč. 601 s budovou č.p. 508 Šumburk n.D., stpč. 539 s budovou č.p. 448 Šumburk n.D., stpč. 934 s budovou č.p. 557 Šumburk n.D., stpč. 1060 s budovou č.p. 611 Šumburk n.D., stpč. 688 s budovou č.p. 234 Šumburk n.D., stpč. 395 s budovou č.p. 309 Šumburk n.D., stpč. 1015 s budovou č.p. 569 Šumburk n.D., stpč. 682/1 s budovou č.p. 15 a 18 Šumburk n.D., stpč. 679 s budovou č.p. 277 Šumburk n.D., stpč. 681/1 s budovou č.p. 34 a 36 Šumburk n.D., stpč. 1075 s budovou č.p. 616 Šumburk n.D., stpč. 629 s budovou č.p. 541 Šumburk n.D., stpč. 205/2 s budovou č.p. 337 Šumburk n.D., stpč. 362 s budovou č.p. 280 Šumburk n.D., stpč. 680 s budovou č.p. 278 Šumburk n.D., stpč. 559 s budovou č.p. 471 Šumburk n.D., stpč. 1082 s budovou č.p. 622 Šumburk n.D., stpč. 520/1 s budovou č.p. 434 Šumburk n.D., stpč. 609 s budovou č.p. 511 Šumburk n.D., stpč. 683 s budovou č.p. 44 Šumburk n.D., stpč. 562 s budovou č.p. 466 Šumburk n.D., stpč. 684 s budovou č.p. 55 Šumburk n.D., stpč. 685 s budovou č.p. 144 Šumburk n.D., stpč. 1084 s budovou č.p. 623 Šumburk n.D., stpč. 585 s budovou č.p. 500 Šumburk n.D., stpč. 646 s budovou č.p. 547 Šumburk n.D.

- katastrální území Tanvald: ppč. 110/8, stpč. 1542, stpč. 989 s budovou č.p. 638 Tanvald, ppč. 1915/1, ppč. 1969, ppč. 1997, ppč. 117/1, stpč. 75 s budovou č.p. 159 Tanvald, stpč. 64/4 s budovou (bez č.p. nebo č.e.), stpč. 72 s budovou č.p. 149 Tanvald, ppč. 110/5, stpč. 915/1 a 915/2 s budovou č.p. 639 Tanvald, ppč. 110/10 a ppč. 110/13, stpč. 1211 s budovou č.p. 563, 564 a 565 Tanvald, stpč. 1050 s budovou č.p. 550 Tanvald, stpč. 1225/1 s budovou č.p. 561 Tanvald, stpč. 766/2 s budovou č.p. 533 Tanvald, stpč. 760 s budovou č.p. 547 Tanvald, stpč. 1047 s budovou č.p. 555 Tanvald, stpč. 95/1 s budovou č.p. 174 Tanvald, stpč. 1219 s budovou č.p. 572, 573 a 575 Tanvald, stpč. 588 s budovou č.p. 440 Tanvald, stpč. 556 s budovou č.p. 385 Tanvald, stpč. 489 s budovou č.p. 104 Žďár, stpč. 1048 s budovou č.p. 552 Tanvald, stpč. 1488 s budovou č.p. 616 Tanvald, stpč. 695 s budovou č.p. 493 Tanvald, stpč. 571 s budovou č.p. 412 Tanvald, stpč. 266 s budovou č.p. 18 Žďár
- k.ú. Smržovka: stpč. 3951/1 s budovou č.p. 1263 Smržovka, stpč. 1552/10 s budovou č.p. 1433 Smržovka
- k.ú. Velké Hamry: stpč. 652/2 s budovou č.p. 595 Velké Hamry, stpč. 111 s budovou č.p. 516 Velké Hamry

dotčené orgány (veřejnou vyhláškou)

41. Ministerstvo životního prostředí, Vršovická 65, Praha 10 – Odbor výkonu státní správy V, Tř. 1. máje 858/26, Liberec
42. Ministerstvo průmyslu a obchodu, Na Františku 32, Praha 1
43. Obvodní báňský úřad pro území krajů Libereckého a Vysočina, Tř. 1. máje 858/26, Liberec
44. Drážní úřad, sekce stavební, oblast Praha, Wilsonova 300/8, Praha 2
45. Krajská hygienická stanice Libereckého kraje, územní pracoviště Jablonec n. N., Podhorská 62, Jablonec n. N.
46. Hasičský záchranný sbor Libereckého kraje, územní odbor Jablonec n. N., Palackého 4680/91, Jablonec n. N.
47. ČR – Státní energetická inspekce, územní inspektorát pro Liberecký kraj, nám. Dr. E. Beneše, 26, Liberec
48. MěÚ Tanvald, odbor stavební úřad a životní prostředí, Palackého 359, Tanvald (vodoprávní úřad, orgán státní správy lesů, orgán veřejné správy v oblasti odpadového hospodářství)

Dále obdrží:

49. Městský úřad Tanvald, stavební úřad

Doložka konverze do dokumentu obsaženého v datové zprávě

Tento dokument, který vznikl převedením vstupu v listinné podobě do podoby elektronické pod pořadovým číslem **109227621-177833-180704114702**, skládající se z **62** listů, se doslovně shoduje s obsahem vstupu.

Zajišťovací prvek: **bez zajišťovacího prvku**

Jméno a příjmení osoby, která konverzi provedla: **JAN STARÝ**

Vystavil: **Liberecký kraj**

Pracoviště: **Liberecký kraj**

V Liberci dne 04.07.2018

109227621-177833-180704114702